

Dublin in Ierland en de Dubbel in de Groote Waard bij Dordrecht hebben dezelfde herkomst. (En nog veel meer.)

INLEIDING

Dr. J. de Vries schrijft in de inleiding van zijn *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen* het volgende:

“Plaatsnamen spreken tot ieders verbeelding. Allereerst tot die van de bewoners van dorp of stad zelf.”

“Alle plaatsnamen zijn in het verleden zinvol geweest, want zij werden eenmaal aan een nederzetting gegeven door mensen die zich daar gevestigd hadden en die dan ook natuurlijk hun woonplaats een naam gegeven hebben, die voor iedereen duidelijk was.”

“Plaatsnamen zijn in de loop der eeuwen zeer sterk aan verandering onderhevig geweest. Ja, men kan vaak vaststellen, dat zij veel meer aan wijziging zijn blootgesteld dan de gewone woorden van de taal.”

Waarom schrijf ik deze woorden van De Vries vetgedrukt? Omdat juist dáár mijn vergelijken-de onderzoeken over gaan! Ik heb van zeer vele namen die verandering in de loop der eeuwen ontdekt. Moet ik dat geheim houden, omdat ik geen naamkundige ben?

De Vries vervolgt: “Geen wonder, dat het **verklaren** van plaatsnamen niet zo gemakkelijk is als het schijnt. De leek, die zich op dit terrein begeeft – en hij doet dit meestal graag en onbekommerd – kan moeilijk beseffen, welke parten hem zijn fantasie kan spelen, misschien het allermeeft, wanneer hij meent, dat zijn fantasie wel verantwoorde uitlegkunde is.”

Ik beweeg mij niet op dit terrein! Ik verkláár immers geen namen! Ik ben immers geen naamkundige.

De Vries vervolgt: “In veel gevallen is het volstrekt onmogelijk, de betekenis van een plaatsnaam te bepalen, **wanneer wij niet beschikken over oudere vormen, die minder afgesleten en daardoor ook doorzichtiger zijn.**”

Ik heb ontdekt, dat in de loop der eeuwen uit vele namen de **L is weggefallen**, dat vele namen een **klankomwisseling** hebben ondergaan, **ONBEKEND** in naamkundige kring, uitkomst van intensief **vergelijkend** onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied, **stroom**-namen, stammend van vóór onze jaartelling, in harmonie met wat ik later zag in het boek *Unsere ältesten Flussnamen* van **prof. dr. Hans Krahe**.

Naamkundigen verklaren vele namen, zonder te beseffen dat een **L is weggefallen**, zonder te beseffen dat een **klankomwisseling** heeft plaats gevonden, een zéér klein gedeelte van het enorm grote plaatsnamenbestand, maar wél een belangrijke: *Unsere ältesten Flussnamen*.

De Vries vervolgt: “De gewoonte, om een plaatsnaam op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aan te duiden, voert tot verkortingen en samentrekkingen, die voor de onderzoeker een raadsel zouden blijven, zonder het inzicht dat een vroegere vorm hem schenken kan. De verklaring van plaatsnamen is een terrein, dat met de verraderlijkste valkuilen bezaaid is.”

Ik kan naamkundigen vele oorspronkelijke vormen van namen geven, plaats- en riviernamen die **verminkt** zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen; nogmaals, waaruit de **L is weggefallen** of waarbij een **klankomwisseling** heeft plaatsgevonden. Zij staan beschreven in al mijn vergelijkende ondezoeken, op mijn website van schilderijen www.kloens.art, een onderzoek waarin ik **terecht** ben gekomen. Ik was op zoek naar iets, en ontdekte iets anders.

Mijn onderzoek is **vóór** naamkundigen (en geïnteresseerde lezer), **niet tégen** naamkundigen.

De praktijk van de wetenschap der plaatsnaamkunde is: De **oudste vermeldingen** van plaats- en riviernamen **verklaren**, zoals zij zijn overgeleverd in de vroege en middeleeuwse bronnen. Dat is te zien in alle plaatsnamenboeken. Naamkundigen vermelden dat trouwens zelf ook in de inleidingen van hun plaatsnamenboeken.

“Tussen het ontstaan van een naam en zijn eerste bewaarde attestatie, liggen eeuwen, soms veel eeuwen van **onbekende evolutie**.” “Etymologieën zijn broos,” Zie dr. M. Gysseling in de inleiding van zijn *Toponymisch Woordenboek van België, Nederland, Luxemburg, Noord-Frankrijk en West-Duitsland vóór 1226*.

Ik heb **evoluties** ontdekt. Ik was er niet naar op zoek. Ik heb nooit gedacht: Kom, laat ik eens gaan onderzoeken of uit plaatsnamen de L is weggevallen, of er klankomwisselingen hebben plaats gevonden. (Zie mijn *Getekend Onderzoek*.)

De aanleiding tot dit onderzoek is de plaatsnaam **Eblana** in de atlas de **Geographica** van de Griekse aardrijkskundige **Ptolemaeus**.

En dan was er plots, na mijn vorige onderzoek **Iets gezien dat er altijd al was** (óók bij Dordrecht, Oud-Europese stroomnamen in de Groote of Zuidhollandsche Waard), de naam

Ebla-na, stad, genoemd door **Ptolemaeus** in 140 na Chr., de locatie waar nu **Dubla-na** is gelegen (andere naam van Dublin).

In mijn vorige onderzoek heb ik Dubla in de Groote Waard bij Dordrecht en de vlakte Dubla tussen Nijmegen en Kleef al vergeleken met Dublin. Maar eerst nu heb ik alles gelezen wat er over de naam Dublin op internet beschreven staat, de aanleiding tot dit nieuwe onderzoek.

Toen ik op internet Eblana zag staan bij de bespreking van de naam Dublin, wist ik direct de herkomst. Ik ben immers al weer vele jaren op de hoogte van de vele klankomwisselingen van zeer oude plaats- en riviernamen, uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek.

Nergens wordt de naam **Eblana** geschreven als **Ebla-na**. Ik zag direct daarvan de noodzaak.

Naamkundigen in Ierland weten niet de herkomst van Eblana. Geleerden, vroeger, en ook nu, hebben gedacht: Heeft Ptolemaeus de naam soms verkeerd opgeschreven? Was de naam in oorsprong wellicht Deblana? Dán meer overeenkomend met Dublin. (Ik heb nergens, tot mijn verbazing, de overeenkomst tussen Deblana en Dublana gezien.)

Het is juist andersom, en dán geschreven als: **Dubla-na**, in oorsprong **Ubla-na**, overeenkomend met **Ebla-na**, de afleiding “mit **n**-Suffix” (-na) van Ubla en Ebla.

“Eblana of volledig Eblana Polis was de Oud-Griekse naam voor een stad in Ierland, nabij de huidige plaats Dublin. Er blijft een controverse of de naamsverschuiving **Eblana – Deblana – Dublin** plaats gevonden heeft.” Nogmaals, nergens wordt Eblana geschreven als Ebla-na.

Al ben ik géén geleerd iemand, géén naamkundige, géén wetenschapper, toch wéét ik, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek, dat het meerdere **Eble** in de middeleeuwse bronnen, de verkorting is van **Ebele**, de klankomwisseling van **Ele-be**. Ik zag daarom direct dat **Ebla** in Ebla-na de verkorting is van **Ebala**, de klankomwisseling van **Ela-ba**, Oud-Europees.

De herkomst van **Ebla-na** is dus **Ela-ba-na**, > **Ebala-na**,..... > Ebla-na, 140 AD.
 De grondvorm daarvan is **Ala-ba-na**, óók voorkomend als
 Ala-bi-na, óók geworden tot de klankomwisseling
 Abali-na, waarna in uitspraak ge-
 worden tot **Dabali-na**, een andere naam van
Dublin (!), verkort tot **Dabli-na**, waarna
 Dablin, twee andere namen van
Dublin (!).

Mag ik hier een uitroepeteken plaatsen van **Henk 't Jong**? Al is het tussen haakjes? Hij schreef mij: “Ik zou meer bewijs willen zien en minder uitroepetekens. En zeker geen groot gezette woorden. Dat is geen betrouwbaar ogende praktijk.” (Ik begrijp nog steeds niet waarom hij zo heeft gereageerd. Zie blz. 21.)

De rivier **Dubla** in de Groote Waard is de verkorting van **Dubbala**, > **Dubbele**, **Dubbel**.

Dublin was eerder **Dubli-na**, de meest voorkomende andere naam van **Dublin**.
 Zie **Dabli-na**, waarna **Dablin**,
 twee andere namen van **Dublin**,
 zo óók **Dabali-na**. Dan was **Dubli-na** eerder
 Dubbali-na, > **Dubli-na**, > **Dublin**. Ik begrijp dan ook niet dat naam-
 kundigen in Ierland **Dublin** verklaren als **Dub-lin**, “**Dubh-Linn**”, dat Oud-Iers zou zijn voor
 ‘black-pool’, ‘zwart water’. Moet ik **Dubli-na** dan lezen als **Dub-lina**? Moet ik **Dabali-na** dan
 lezen als **Dab-alina**? En moet ik de namen voortgekomen uit **Dabali-na**, zoals **Dabli-na**
 en **Dablin**, dan lezen als **Dab-lina** en **Dab-lin**?!

Hier wil ik het bij laten in deze inleiding, na eerst nog dit te hebben gezegd:

Voor de meeste namen waarvan ik de herkomst heb ontdekt, hebben naamkundigen geen verklaring.

Ik begrijp dat niet iedereen zo maar mijn gehele werkstuk gaat lezen, bestuderen. Mijn teksten lenen zich goed voor **scrollen met de muis**. Men komt dan zeker bij heel wat interessante herkomsten van namen terecht.

Op bladzijde 135 is er het kopje:

De herkomst van rivier- en nederzettingenamen in de Groote of Zuidhollandsche Waard
 (de herkomst van de Alm, de Eem, de Dubbel en de Dussen, en de nederzettingen daaraan),
 dat uiteindelijk weer verder gaat met vele andere herkomsten van namen. Al komt de rivier de
Dussen nog vaak ter sprake, zelfs tot aan de laatste bladzijden.

De rivier de **Dubbel** in de Groote Waard was in 1064 **Dubla**.

De **Duffelt**, vlakke tussen Nijmegen en Kleef, was in 793 **Dubla**.

Dublin, hoofdstad van Ierland, werd ook aangeduid met **Dubla-na**, zie “Orbis **Latinus** qui donne les variantes **Dublana**, Dublinum, Dublinia, Dublinium, **Eblana**, pour **Dublin** (voir **Eblana** Wiktionnaire). Het enige verschil met **Dubla** is hier de afleiding “mit *n*-Suffix”.

In 140 na Chr. heette **Dublin** (zie hierna **Ptolemaeus**) **Ebla-na**.

Dublin werd en wordt ook uitgesproken en opgeschreven als **Dublen**.

De **Duffelt** tussen Nijmegen en Kleef was in 720 Pagus **Dublen**.

Dubbel-monde in de Groote Waard was in 1105 **Dupla-monde**,
te lezen (zie ook prof. dr. D.P. Blok) als **Dubla-monde**,
immers monding van de Dubbel, 1064 **Dubla**.

De Schelde-stroom de **Deule** bij Lille (Rijsel) was in 1276 “**Dupla**, évolution phonétique d’un probable **Dubula**”, dán ook te lezen als **Dubla**.

Vergelijk **Tubala-gouwe** (> **Tubal-gouwe**), een oude naam van de **Duffelt** bij Nijmegen, 793 **Dubla**, 1200 **Dubele** (< **Dubala**), 1369 **Dufele**, en **Duffele**.

“**Deule-mont**, en neerlandais **Deule-monde**”, was eertijds dus ook **Dubla-monde**, net zoals **Dubbel-monde** in de Groote Waard.

“**Deule-mont**: En 1060, on trouve une mention du nom latinisé **Dupli-ces Mont-tes**”, te lezen als **Dubli**.

“Un peu d’histoire.....|Deûlémont”: Des études archéologiques récentes nous permettent d’attester de son existence dès le premier siècle de notre ère”, óók met de **Dubbel** in de **Groote Waard** het geval.

Uppel in de Groote Waard, < **Uppele**, elders in de bronnen ook **Uple**, was eerder **Upla**, genoemd naar de Alm-stroom de Uppelsche Gantel. Mogelijke evolutie: **Ulla-ba** > **Uppala**, **Upla** (bij meerdere namen te zien).

Een andere oude naam van **Dublin** is (ook daaruit ontstaan) **Dubli-na**.

Andere namen van **Dublin** zijn **Dabali-na**, **Dabli-na** en **Dablin**.

Een andere naam van **Dublin** is (te lezen als **Tablin**) **Taplin**.

Een andere oude naam van **Dublin** is **Devlin**, de verkorting van **Develin**.

Een andere naam van de **Dubbel** (of alleen een gedeelte daarvan), is de **Devel**, < **Devele** “Documents Illustrative of English History in the Thirteenth and Forteenth, geredigeerd door Henry Cole, **Dublin**: **Develi-ne**, Divelin, Divelyn, **Dublen**, Dyveli-ne, Dyvelin.”

“**Dublin** (Duibhlin), variously anglicized as **Devlin**.” “**Dublin** or **Develin** in Ireland.” **Devlin**, hotel in Dublin”

Teeffelen aan de **Maas** in NB heeft dezelfde herkomst als **Develin** en de **Devel**, 1364 **Tefelen**.

Andere namen van **Dublin** zijn **Difelin** en **Dyffelin**.

Dezelfde herkomst heeft het aan de **Vecht** in **Overijssel** gelegen **Diffelen**, 1555 **Dijffelen**.

Het zeer oude **Teeffelen** is in het Brabants **Teffele** en **Tiffele**. Er is nog zó veel meer!

Vervolg pagina 12.

Bij alle hier boven genoemde namen moeten de hoofdletters **T** of **Th** en **D** worden genegeerd, zo heb ik o.a. ontdekt bij **Amels**-dorp, in de bronnen **11x** met **Tamels**-dorp aangeduid, in de naamkunde “met het proclitisch voorzetsel **Te**” genoemd. Voor ik verder ga met **Dubla** op bladzijde **12**, wil ik eerst enkele duidelijke voorbeelden daarvan geven. Er zullen nog vele volgen in dit werkstuk.

De hoofdletters **Th** en **T** moeten hier worden genegeerd, één van de vele te geven voorbeelden:

Eten in de **Groote Waard**, 850 **Ati-na**, heeft dezelfde herkomst als
 “**Theten**, 11. Jh., bei Olpe, **Tate-na**, schwierig, Suffix **-n**, Grund-
 lage nicht feststellbar” (zie Köbler). De herkomst is **Aelti-na** en
 Aelte-na, “und im Ablaut damit”
 Eelte-na, > **Ete-na**, **Ete-ne**, **Eten**.

Mijn gehele onderzoek toont deze herkomst met vele vergelijkingen aan aan. (Zou ik al die vergelijkingen nu weergeven, dan is het hele verband zoek, en ziet de lezer van de vele bomen het bos niet meer.)

Maar hoe heeft dat zo kunnen geschieden? Wel, **Aelti-na** en **Eel-te-ne** werden “in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen”, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen” (zie naamkunde), tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ati-na** en **Ete-ne**, **Eten**, en als zodanig, dus **verminkt**, in de bronnen opgetekend. **Eten** is genoemd naar een vroegere **stroom** van de **Maas**.

Naamkunde: Prof. dr. D.P. Blok heeft voor **Eethen** of **Eten** geen verklaring. In *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* staat: “De betekenis van Eethen is onzeker. Mogelijk een met het suffix **-n** gevormde oude waternaam. In de stroomruggrond waarop het oude dorp lag zijn aardewerksscherven uit de Merovingische en Karolingische tijd gevonden.”

Nóg een voorbeeld: De hoofdletters **D** en **Th** moeten worden genegeerd:

“**Eissel**, 12. Jh., nahe der Eyter bei Verden an der Aller, **Esle**” (zie Köbler),
 heeft dezelfde herkomst als
 “**Deissel**, 11. Jh., bei Karlshafen bei Kassel, **Thesle**” (zie Köbler),
 én dezelfde herkomst als “**Thesla**, 8. Jh., Gau
 und Insel **Texel** westlich het Flies” (zie Köbler). “Texel (uitspraak in het Tessels en meestal ook in de standaardtaal: **Tessel**) is het grootste Nederlandse **Waddeneiland**.”

Eissele en **Esle**, verkorting van **Essele**, zijn in mijn onderzoek de **klankomwisselingen** van
Yle-se en **Elle-se**, afleiding “mit **s**-Suffix”, “**alteuropäisch**”.

Ella-sa is de herkomst van **Texel**, in de loop der eeuwen geworden tot
Essala, verkort tot **Esla**, waarna in uitspraak **Thesla**.

Voornoemde namen **Eissel** en **Deissel** hebben dezelfde herkomst als de **IJssel** in Nederland (en elders), in de 9^e en 10^e eeuw **Isala** en **Ysala**, zó duidelijk, zie mijn onderzoeken, de klankomwisselingen van **Ila-sa** en **Yla-sa**, de Oud-Europese stroomnamen **Ila** en **Yla**, met de afleiding “mit s-Suffix”, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisselingen **Isala** en **Ysala**, waarna **Isele** en **Ysele**, waarna **Isel** en **Ysel**, waarna **Issel** en **IJssel**, **ONBEKEND** in naamkundige kring, zoals alle ontdekte herkomsten in mijn vergelijkende onderzoeken.

Alle door mij ontdekte herkomsten van namen worden in mijn onderzoeken **aangetoond**, vooral ook in mijn laatste onderzoeken. **Isala is de klankomwisseling Ila-sa.**
Wanneer gaan naamkundigen al mijn vergelijkingen bestuderen die de herkomst zo duidelijk aantonen?

Ale-se, Alle-se, Ole-se, Olle-se, Ulle-se “und im Ablaut damit” **Elle-se, Ele-se, Yle-se, Ille-se**, de afleiding “mit s-Suffix”, werden in de loop der eeuwen tot de **klankomwisselingen** **Asele, Assele, Esele, Osele, Ossele, Ussele** en **Essele, Esele, Ysele, Isele.**
Ook hier zijn weer vele voorbeelden te vinden in al mijn vergelijkende onderzoeken.

Ik heb zojuist de herkomst van **Texel** ontdekt, ... daarom hier ook nog maar de herkomst van **Ameland**:
De waddeneilanden **Texel** en **Ameland** zijn genoemd naar de **Oud-Europese stroomnamen** **Ella** en **Ala, Alla.**

Ala-ma en **Alla-ma**, de afleiding “mit m-Suffix”, werden in de loop der eeuwen tot de klankomwisselingen **Amala** en **Ammala**, waarna **Amele, Amel** en **Ammele, Ammel**, wijd verbreid.

Prof. dr. D.P. Blok heeft voor **Ameland**, in de 9^e eeuw **Ambla** (zie zijn *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*) geen verklaring.

De herkomst is **Alla-ma**, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisseling **Ammala**, waarna verkort tot **Amla**, en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Ambla**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de bronnen opgetekend. **Amble** is wijd verbreid. Er zouden hier nog vele, vele pagina's kunnen volgen, over het vele **Amele** en **Ammele, Amle, Amble.** Zie mijn onderzoeken.

De huidige naam **Ame-land** zou eigenlijk **Ael-me-land** moeten heten, naar de herkomst, ontstaan uit **Ale-me-land**, eertijds ook **Alla-ma, > Ammela, Amla, Ambla.**

De hoofdletter **T** moet worden genegeerd:

Teeffelen, gemeente **Oss**, Brabants **Teffele**, **Tiffele**, 1303 **Tefle**, 1364
Tefelen, 1773 **Teffelen** (zie internet en *Nederlandse plaatsnamen*), moet worden gelezen als
Efelen, **Effelen**, **Effele**, ... **Iffele**, klankomwisselingen van.
Ele-fen, **Elle-fen**, **Elle-fe**, . **Ille-fe**, de grondvormen van
Eel-fen, **El-fen**, **El-fe**, **Il-fe**, in oorsprong genoemd
naar de *stróóm* van de **Maas**, waaraan de nederzetting vroeger is ontstaan, **gelegen tegenover**
.....

Alphen aan de **Maas**, 1144 **Alfe-ne**, 1179 **Al-fen**, elders in hetzelfde grote
oude taalgebied ook **Alle-fen**, aldaar geworden tot de
klankomwisseling **Affelen**, **Affeln**.

“**Affeln**, 12. Jh., bei **Arnsberg**, **Alfo-non**” (zie Köbler), was eertijds **Alle-fen**,
“in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen”, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen
gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwis-
seling **Affelen**,
waarna “**Affeln**, ein Ort im Nordwesten des Sauerlandes”, genoemd naar de *stroom* van de Hönne, zijstroom
van de Ruhr (zie mijn kaartje p. 560 van mijn *Getekend Onderzoek*). **Alle-fen** is de grondvorm van **Al-fen**.

Hierna volgt nog de tekst:

“**Affeln**, bei **Arnsberg**, F1-12 AF **Afflaan**, **Afflin** (14. Jh.), liegt an einer Abdachung,
as.” (zie Köbler), tonend de **verkortingen** van **Affelaan**, **Affelin**, de klankomwisselingen van
..... **Alle-fan**, **Alle-fin**.

“**Effeln**, 11. Jh., bei **Lippstadt**, F1-800, **Effeles-bure** (ab) (unrichtig) **Afflaan** P. 13, 155
(Vita Meinwerici episcopi), **Effeln**, 13. Jh., in Anröchte, schwierig, s. ON Soest 135 (de) **Effele** Westfä.” (zie
Köbler), was eertijds **Alle-fan**, ”und im Ablaut damit” **Elle-fen**, “in de loop der eeuwen,
soms veel eeuwen”, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskun-
dige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen
..... **Affelan**, **Afflaan** en **Effelen**, **Effeln**, in oor-
sprong genoemd naar de *stroom* van de **Lippe**. Mijn gehele onderzoek, géén naam-kunde, toont het aan.

“**Effels**-berg, 9. Jh., bei Rheinbach, **Effeles-bure**” (zie Köbler), was eertijds **Elle-fes-bure**, grondvorm van
..... **El-fes**.

“**Iffel**-dorf, 11. Jh., bei Weilheim in Oberbayern, **Uffelen**-dorf” (zie Köbler), was eertijds
Ille-fen-dorf (> Iffelen-, Iffel-dorf) en **Ulle-fen**-dorf. **Uffelen**, is hier niet geworden tot **Duffelen**.

En **Tefelen, Teffelen** en **Tiffele** aan de *stroom* van de **Maas**?
In oorsprong

Ele-fen, Elle-fen en **Ille-fe**, **Ele-**, **Elle-**, **Ille-afa**, ‘stroom’.

Naamkunde:

“Teeffelen, in het Brabants Teffele, Tiffele, 1303 Tefle, 1364 Tefelen, 1773 Teffelen, houdt mogelijk verband met **tafel**, Latijns **tabula**, de plaats ligt op een verheffing in het terrein, **een oude stroomrug**, met als betekenis ‘draagbaar altaar’, ‘wisseltafel’, ‘marktkraam’, ‘vierkant perceel’, ‘domeingoed’ (zie Teeffelen Plaatsnamengids.nl en *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius).

Die oude stroomrug van de **Maas** is de stroom waaraan de nederzetting vóór onze jaartelling is ontstaan, **en waar-naar de nederzetting is genoemd**, namelijk **Ele-, Elle-, Ille-afa**, ‘water, stroom’. **Dát is de herkomst.**

Mijn al vele jaren intensief vergelijkend onderzoek toont aan dat al onze **stromen** in een ver vleden werden aangeduid met **Ale, Alle, Ole, Olle, Ule, Ulle** en (met afleidingen, “im Ablaut damit”) **Ele, Elle, Yle, Ille**, in harmonie met *Unsere ältesten Flussnamen* van prof. dr. Hans Krahe, in de vroeg-middeleeuwse bronnen veelal geschreven als **Ala, Alla, Ola, Olla, Ula, Ulla** en **Ela, Ella, Yla, Ila**. Al deze namen zijn zonder afleiding al namen van rivieren.

“Alpfen, bei Waldshut, 858 **Aloffa**, 861 **Ala-fin**, 866 **Alabfa**, 885 **Alo-fun**, 929 **Alou-pha**” (zie Köbler), maakt deze behandelde **Oud-Europese stroomnaam** compleet, namelijk: **Ale-fen, Alle-fen** “und im Ablaut damit” **Ele-fen, Elle-fen, Ille-fen.**

“J.J. de Jong van de Brand stelt in ‘Uit het land mijner vaderen’, dat **Teeffelen** zou stammen van **effa**

‘water’ en **lo** ‘dorp’ waarvoor **Te** is gezet” (internet: Teeffelen Plaatsnamengids.nl). **Alleen Te is hier juist.**

Er zijn véle plaats- en riviernamen, voorafgaand met de hoofdletter **T** of **Th**, later geworden tot **D**, die moet worden genegeerd. Achter die hoofdletter staat dan een Oud-Europese stroomnaam, zuiver of afgesleten overgeleverd, de **L**, die weggevallen is, of een **klankomwisseling**, die plaatsgevonden heeft. Zie dit schrijven. Zie ook mijn onderzoeken *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer* en *Iets gezien dat er altijd al was*.

Een voorbeeld, al genoemd op bladzijde 3:

Amels-dorp in Belgisch Limburg, **60 keer genoemd** in de geschreven bronnen, waaronder **“11 keer met proclitisch voorzetsel Te: Tamels-dorp”**, ook **Ameles-dorp** en, de oudste naam, **Amalas thorp** (dat ten onrechte wordt verklaard als ‘dorp van **Amal**’), is gelegen aan de bovenloop van de rivier de **Demer**, 908 **Tamera**. (Zie internet.)

De herkomst is ... **Ala-mas thorp**, **Ale-mes-dorp**,
(geworden tot de klankomwisselingen **Amalas thorp** en **Ameles-dorp**), gelegen aan de rivier de

Ael-me-ra “und im Ablaut damit” **Eel-me-ra**, in de loop der eeuwen geworden tot

Ame-ra en **Eme-ra**, waarna in uitspraak

Tame-ra en **Deme-ra, Demer**,
zoals duidelijk **TE ZIEN** is in Noord-Brabant, de **Maas**-stroom de **Reuzel**, vroeger **Amer** en **Emer**:

De **Amer** of **Emer** in Noord-Brabant, nu de rivier de **Reuzel**, waaraan de plaats **Amer-voort**, ook aangeduid met **d'Eemer-voert (!)**, **Deemer-voert (!)**, **Amels-voirt** en **Emel-voert** (zie Genealogie familie Van Amelsfort en *Nomina Geographica Neerlandica*), was in oorsprong

Aelmer en **Eelmer** (< Aelme-re en Eelme-re), waaraan **Aelmer-voort** en **Eelmer-voert**, **Ale-mes-voirt** en **Ele-me-voert**, geworden tot de klankomwisselingen
Ameles-voirt en **Emele-voert**.

Naamkundigen weten niet dat het vele **Amele**, **Ammele** en **Emele**, **Emmele**, **Eimele**, **Immele** de klankomwisselingen zijn van **Ale-me**, **Alle-me** en **Ele-me**, **Elle-me**, **Yle-me**, **Ille-me**, de grondvormen van **Ael-me**, **Al-me** en **Eel-me**, **El-me**, **Yl-me**, **Il-me**, de afleiding "mit-**m**-Suffix", géén uitkomst van naam-**kunde**, géén uitkomst van taal-**kunde**, maar uitkomst van **intensief vergelijkend onderzoek** in hetzelfde grote oude taalgebied, een onderzoek waarin ik **terecht** ben gekomen. Géén "aanklacht tegen naamkundigen". (Zie de reactie van Henk 't Jong.)
Omele, **Ommele** en **Ummele** zijn de klankomwisselingen van **Ole-me**, **Olle-me** en **Ulle-me**, grondvormen van **Ool-me**, **Ol-me** en **Ul-me**.

Wat is het verschil tussen **Amels-dorp** in Belgisch Limburg, aan de **Demer**, in de bronnen ook **Tamels-dorp**, met
 "**Damels-dorf** in Oberpfalz, Landkreis Schwandorf im Bundesland Bayern", aan de Donau-stroom de **Naab** (< Aelb, Aelbe)? **Er is geen verschil**.

De plaats moet gelezen worden als **Ameles-dorf**, de klankomwisseling van **Ale-mes-dorf**, genoemd naar de **stroom** van de Naab, **Ale**, "mit **m**-Suffix", de nederzetting daaraan.

"**Ames-dorf**, 11. Jh., bei Bernburg, **Ameles-torp**, **Emmeles-torp**" (zie Köbler), was in oorsprong **Ale-mes-torp**, "im Ablaut damit" **Elle-mes-torp**, hier genoemd naar de **stroom** van de Wipper, zijrivier van de Elbe, via Saale en Unstrut.
 De huidige naam **Ames-dorf** is de afgesloten overgeleverde vorm van
 Ael-mes-dorf, ontstaan uit
 Ale-mes-dorf. De plaats had ook kunnen evolueren tot **Emmes-dorf**,
 dán ontstaan uit **El-mes-dorf**,
 ontstaan uit **Elle-mes-dorf**.

Wat is dan de herkomst van **Amis-fort**, een oude naam van **Amersfoort**?

De herkomst is **Ael-mis-fort**.

Amers-foort, Nedersaksisch **Ames-foort**, was in oorsprong
 Ael-mes-foort. Vergelijk het meerdere **Ames**, voorheen ook **Almes**.

Amersfoort zou eigenlijk **Ael-mers-foort** moeten heten, naar de herkomst **Ael-me-re**, "im Ablaut damit" **Eel-me-re**, > **Eme-re**, **Eem**, de **stroom**, waaraan de plaats is ontstaan.

Ams-vorde, oude naam van **Amersfoort**, is de afgesloten vorm van **Alms-**, **Almes-vorde**.

“**Amers-foort**, 11. Jh., bei Utrecht, **Amers-forde**, nach Förstemann PN Amaher” (z.Köbler), maar is volgens F1-1486 eerder de riviernaam “**Amara (Eem) Amal**” (zie Köbler).

Amala is de klankomwisseling van **Ala-ma**, “alteuropäisch”, waarvan afgeleid **Ael-ma-ra**, overal in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ama-ra**.

Amele-, **Amala-**, gevolgd door een tweede element, is geworden tot **Amel-**, **Amal-**, wijd verbreid. Er zouden nog vele vergelijkingen kunnen volgen. Zie daarvoor mijn onderzoeken op www.kloens.art.

Vele oorspronkelijke plaats- en riviernamen gaan vooraf met de hoofdletter **T** of **Th** of **D**, die moet worden genegeerd. Zie mijn laatste onderzoeken.

Een voorlopig laatste voorbeeld is één van de oudste steden in Nederland, namelijk **Deventer**,

895 **Taven-tre**, te lezen als **Aven-tre**, afgesleten overgeleverde vorm

van **Aelven-tre**, genoemd naar de *stroom* van de

IJssel, **Ael-ve** (< **Ale-ve**, “mit v-Element”), met afleiding **-tre**, **-tere**, **-ter**, de nederzetting daaraan.

Daven-try in Engeland (ook geschreven als **Daven-tre**!) heeft precies dezelfde herkomst. De volledige naam is:

Ael-ven-tre “und im Ablaut damit” **Eel-ven-tre**, in de loop der tijd geworden tot

Aven-tre en **Even-tre**, waarna in uitspraak

Taven-tre en **Deven-tre**, **Deventer**.

Eén keer is **Deventer** in de bronnen ook **Daben-tre**, in 978, eertijds **Aelben-tre**.

Zie elders in dit schrijven meer over de herkomst van **Deventer**, zoals over **Avelen**, < **Ale-ven**, > **Ael-ven**, > **Aven**.

Abelen, < **Ale-ben**, > **Ael-ben**, > **Aben**.

Evelen, < **Ele-ven**, > **Eel-ven**, > **Even**.

Eef-de, Nedersaksisch **Aef-de**, 1326 **Ave-de**, 1294 **Eve-de**,

heeft dezelfde herkomst, in oorsprong .. **Ael-ve-de**, “im Ablaut damit” **Eel-ve-de**,

Eelf-de en **Aelf-de**, genoemd naar de *stroom* van de Eefsebeek, zijstroom van de IJssel bij Zutphen.

Naamkunde: “De betekenis van Eefde is onzeker. Misschien een afleiding met het verzamelsuffix *ipi* en als grondvorm **awo*- ‘schaap’ en dan te vergelijken met got. *awepi* ‘schaapskudde’.” (Zie *Nederlandse plaats-namen, herkomst en historie*.)

Als **Deventer** en **Eefde**, aan de **IJssel-stroom**, vroeger **Isala**, zuiver zouden zijn overgeleverd, dan zouden de namen nu **Aelbenter**, **Aelventer** of **Eelventer** en **Aelfde** of **Eelfde**

heten, aan de *stroom* van de **Ila-sa**, > **Isala**, **Isla**, **Isele**, **Issel**.

Yla-sa, > **Ysala**, **Ysla**, **Ysele**, **Yssel**.

Alvorens verder te gaan met **Dubla** in de **Groote Waard** en **Dubla-na** in Ierland, eerst nog dit:

De **Dussen** in de **Groote Waard** heeft dezelfde herkomst als **Dussen-ang** in Zwitserland, “754 erstmals als **Tuzzin-wang** erwähnt” (zie internet), in oorsprong **Ulzin-wang** en **Ulsen-ang**.

“Das Dorf **Dussn-ang** liegt im oberen Murgtal, und bildet mit Ober-Wangen (754 Wangas) das Zentrum des weitläufigen Gem. Fischingen, 754 **Tuzzin-wang**, im 18. Jh. **Tussl-ingen**” (zie *Historisches Lexikon der Schweiz*), te lezen als **Ussle-ingen, Ussele-ingen**, klankomwisseling van **Ulle-se-ingen**, genoemd naar de *stroom* van de “**Murg**, ein 34 km langer Nebenfluss der **Thur** in der Schweiz, einer der wichtigsten Zuflüsse der Thur”.

Vergelijk “**Dussl-ingen**, 8. Jh., bei Tübingen, **Tuzzil-inga, Tussil-ingen Duzel-inga**” (zie Köbler), tonend de klankomwisselingen van **Ule-ze-inga, Ulli-zi-inga, Ulli-si-ingen**. **Dussle-ingen** zou eigenlijk **Ulle-se-ingen, Ul-se-, Uls-ingen** moeten heten, naar de herkomst.

Vergelijk “**Uziles-husin**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu dem Südwesten” (z. Köbler) (**niet geworden tot Duziles-husin**), tonend de klankomwisseling van **Uli-zes-husin**.

Düssel, 11. Jh., ein rechter Nebenfluss des Rheines bei **Düssel-dorf, Tussale**” toont de klankomwisseling van **Ulla-se**.

Tuzzin-wang en **Uzzin-aha** hebben dezelfde herkomst: **Ulzin-**, nu **Dussn-ang**, nu **Uzn-ach**, in dezelfde streek, 35,7 km van elkaar.

Het vaak voorkomende tweede element **-acha, -ach, -aha** is ‘stroom, waterloop’. Vergelijk **Tuzzin-wang**, 754, de oude naam van **Dussen-ang** (**Dussn-ang**), met “**Uzn-ach** (**Uzzen-ach**) 8. Jh., an dem Zürichsee in (dem Kanton) Sankt Gallen, **Uzzin-aha, Ussin-acha**” (zie Köbler).

En de *stróóm* de **Dussen** in de **Groote Waard**? Te lezen als **Ussen**.

Nu weer naar **Dubla** en **Dubla-na**, namen van de rivier de **Dubbel** en van **Dublin**:

The River **Dubbel**, hydronym in South Holland, which emptied into the Old Meuse near Dordrecht, was in 1064 **Dubla**. Another name of Dublin is
 Dubla-na, 140 AD **Ebla-na**, (in the Geographica of **Ptolemaeus**, Greek cartographer), traditionally believed by scholars to refer to the same site as the modern city of Dublin. **I agree!**

Dublana moet gelezen worden als **Ublana**,
 op hetzelfde neerkomend als **Eblana**,

140 AD, de afleiding “mit *n*-Suffix”, -**na**, van
Ubla en **Ebla**, de verkortingen van **Ubbala** en **Ebala**,
 de klankomwisselingen van **Ulla-ba** en **Ela-ba**.
 Vergelijk **Dubla-na** met **Dubla** in de Groote Waard, verkorting van **Dubbala**, de rivier de **Dubbel**, 1101 **Dubbele**.

Vergelijk **Ulle-ben**, deel van Gotha in Thüringen, ook **Ülle-ben** en **Uele-ben** gespeld, nabij de Werra-stroom de Hörsel, tussen Eisenach en Erfurt (voor het eerst genoemd in het jaar 874).
 Vergelijk ook **Übeln-gönne**, “ein ehemaliges Rittergut im Tal der Eggel” (< Eggele, < Elle-ge), bij Warburg, eerder **Übelen-gönne**, de klankomwisseling van **Ülle-ben-gönne**. **Ubel-roda**, deel van deel van Barchfeld-Immelborn in Thüringen, was eerder **Ubele-roda**, klankomwisseling van **Ulle-be-roda**. Enz.

Ulla-ba, “im Ablaut damit” **Ela-ba**, Old-European, de *stróóm* van de **Liffey** aanduidend, is “in de loop der eeuwen”, “op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen
Ubbala en **Ebala**, verminkt overgeleverde zeer oude stroomnamen, waarna ...
Dubla en **Ebla**, de verkortingen, waarna de nederzettingen
Dubla-na en het veel eerdere **Ebla-na**, 140 AD, afl. “mit *n*-Suffix”. **Dublin** was óók **Dubli-na**.

Ala, **Alla**, **Ola**, **Olla**, **Ulla** zijn (met vele afleidingen) grondvormen van **Ela**, **Ella**, **Yla**, **Ila**, “*alteuropäisch*”.
 Zie *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**. **Dabali-na**, “another name of” **Dubbali-na**, **Dubli-na**, **Dublin**, toont de klankomwisseling van **Ala-bi-na** en van **Ulla-bi-na**,
 “im Ablaut damit” **Ela-ba-na**, > **Ebala-na**, > **Ebla-na**, 140 AD.

Ebla, verkorting van **Ebala**, klankomwisseling van **Ela-ba**, **Ele-be**, komt op hetzelfde neer als **Ele-fe** én ... **Ele-ve**,
 óók geworden tot de klankomwisselingen **Efele** én **Evele**,
 óók de herkomst van **Tefele** én ... **Devele**,
 de **Devel**, verlengde van de **Dubbel**, in Ierland **Devlin**, de verkorting van ... **Develin**,
 “another name of **Dublin**”, tonend de klankomwisseling van **Ele-vin**.
Dublin: **Develi-ne** (**Develin**), **Divelin**, **Divelyn**, **Divilyn**, **Dublen**, **Dublin**, **Dubln**, **Dyveli-ne**, **Dyvelyn**.

Dit schrijven is een vervolg op mijn vorig vergelijkend onderzoek **Iets gezien dat er altijd al was** (óók bij Dordrecht, Oud-Europese stroomnamen in de Groote of Zuidhollandsche Waard). In 2016 schreef ik in mijn onderzoek *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer*, blz. 288: “De rivier de **Dubbel** en de **Duffel** of **Duffelt** bij Nijmegen hebben dezelfde herkomst als **Dublin**, hoofdstad van Ierland.” Ik heb vergeten dit te behandelen in mijn vorige onderzoek. Eerst nu heb ik op internet de vele andere oude namen van **Dublin** gezien. Achter de hoofdletter **D** van al die namen zijn de vele klankomwisselingen te zien van oude stroomnamen, die al weer vele jaren óók te zien zijn in al mijn vergelijkende onderzoeken op mijn website van schilderijen www.kloens.art, maar dán zonder die hoofdletter **D**.

Alle andere oude namen van **Dublin**, waaronder **Dubla-na**, tonen ook weer aan dat de **Dubbel** in de **Groote Waard**, 1064 **Dubla**, gelezen moet worden als **Ubla**, verkorting van **Ubbala**, klankomwisseling van **Ulla-ba**, Oud-Europese stroomnaam, op de huidige locatie van Dublin eertijds aangeduid met **Ela-ba**, geworden tot de klankomwisseling **Ebala**, waarna verkort tot **Ebla**, en net zoals bij **Dubla-na**, geworden tot **Ebla-na**, de oudste naam van Dublin, in 140 na Chr. genoemd door de Griekse cartograaf Ptolemaeus.

Dublin, ontstaan uit **Dubli-na**, andere oude naam van Dublin (zie internet), is de verkorting van

..... **Dubbeli-na**, eveneens **Dubbelin**,
de klankomwisseling van **Ulle-bin**.

Ik kende al enkele jaren twee andere oude namen van **Dublin**, namelijk **Difelin**
en **Dyffelin**,

de klankomwisselingen van **Ile-fin**
en **Yle-fin**.

Zie mijn onderzoek *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer* (blz. 268 en 269). Het tweede element **-fin**, **-fi** is een latere vorm van **-bin**, **-bi**, ‘waterloop, stroom’ aanduidend. (Zie naamkunde.) Nogmaals:

Mijn onderzoeken tonen aan dat **alle stromen** vóór onze jaartelling werden beschouwd als, en aangeduid met **Ale**, **Alle**, **Ole**, **Olle**, **Ule**, **Ulle**, **Eule** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**, met afleidingen, te zien in *Unsere ältesten Flussnamen* van **prof. dr. Hans Krahe**. Hierna zullen de **stroomnamen** **Ole**, **Oule**, **Eule** nog volgen, ook te zien in de andere oude namen van **Dublin**.

Al deze namen zijn zónder afleiding al namen van rivieren.

Doubli-no, “another name of” **Dublin**, was in oorsprong **Oula-bi**,
in de loop der tijd geworden tot de klankomwisseling **Oubali**,
waarna verkort tot **Oubli**, “mit *n*-Suffix” **Oubli-no** (Ouble-ne), in uitspraak > **Doubli-no**.

Eerder opgeschreven:

Deule-monde bij Lille heeft **dezelfde herkomst** als **Dubbel-monde** bij Dordrecht in de Groote Waard (zie blz. 2). Al schrijvend ontdek ik, sedert 1993, steeds meer:

Toen ik zo net **Ale**, **Ole**, **Ule**, **Oule**, **Eule** schreef, moest ik bij de naam **Eule** direct weer denken aan de **rivier** de **Deule** bij Lille, zijrivier van de Schelde, via de Leie. Ik dacht al zo lang: Te lezen als **Eule**. Ik ben nu maar weer eens gaan kijken op internet:

“La **Deûle**, en neerlandais **Deule**, est une rivière du nord de la France dont l’essentiel du cours est au jourd’hui canalisé de Douai à **Deûle-mont**, en neerlandais **Deule-monde**. C’est un affluent de la Lys, donc un sous-affluent de l’Escaut.” (De Deule is 58 km lang.)

“Le nom de la rivière est mentionné sous la forme **Dupla** en 1276, évolution phonétique d’un probable **Dubula**”, verwant met **Dubbala**, **Dubla**, bij Nijmegen ook **Tubala**. Vergelijk **Dubbel-monde**, 1421 verdronken, de monding van de **Dubbel** bij Dordrecht, 1105 **Dupla-monde**, te lezen als (zie ook prof. dr. D.P. Blok) **Dubla-monde**, immers de monding van rivier de **Dubbel**, 1064 **Dubla**, wsch. gelegen bij het Kop van ‘t Land.

Deule moet worden gelezen als **Eule**, zuiver overgeleverd, in oorsprong **Eula-ba**, op hetzelfde neerkomend als, klankverwant met, **Ulla-ba**, geworden tot de klankomwisseling **Ubbala**, waarna in uitspraak **Dubbala**, verkort tot **Dubla**, hier in uitspraak geworden (ook bij de oude naam van Dubbel-monde) tot **Dupla**.

Die **Eula** ist ein Nebenfluss der Whyhra (**Elbe**-stroom) in Sachsen, veralted **Eyla**, **Eule** (zie internet). “**Eulen**-bach an der Thaya in Österreich” was in 1417 **Eyben**-bach (internet), < **Eyl**-ben-bach (uit te spreken op z’n Duits: Ailben-bach, > Aiben-bach). Er zijn 13 stromen **Eulen**-bach (z. Wikipedia), zoals “**Eul**-bach, 9. Jh., bei Erbach in Odenwald, **Ulen**-bach” en “**Eulen**-bach, 9. Jh., bei Rottenburg, **Alin**-pach, **Alen**-bach, **Elen**-pac” (zie Köbler).

Deublin is een andere oude naam van **Dublin**.
De herkomst is **Eula-bin**, geworden tot de klankomwisseling
..... **Eubalin**, waarna **Deubalin**, **Deublin**.
Eula-bi-na > **Eubali-na**, **Deubali-na**, **Deubli-na**, **Deublin**
Ulla-bi-na > **Ubbali-na**, **Dubbali-na**, **Dubli-na**, **Dublin**
Ela-ba-na > **Ebala-na**, **Ebla-na**, 140 AD Ptolemy
Ala-bi-na > **Abali-na**, **Dabali-na**, **Dabli-na**, **Dablin**
Dabali-na, Dabli-na en Dablin
..... zijn drie andere oude namen van **Dublin**.

Eule-be komt op hetzelfde neer als **Eule-fe**, **Ulle-fe**, **Olle-fe** > **Eufele**, **Uffele**, **Offele**, óók > **Duffele**, **Doffele**, herkomst van **Duffel** a.d. Nethe in Vlaanderen, met oude namen **Dufle** en **Dofle**.

Offel-ken, nu deel van Tongeren in de prov. Belgisch Limburg, 1314 **Eufel-kin**, is genoemd naar **Eul-fe** en **Ol-fe**, de **stroom** van de Jeker, die zich in hartje Maastricht ontlast in de Maas, de afleiding **-ken**, **-kin** (eerder **-ki-na**), de nederzettingen **Eulfe-kin** en **Olfe-ken**, in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Eufel-kin** en **Offel-ken**. Er is nog zó veel meer! Naamkunde: “Onduidelijk woord; een verklaring uit **huffel**, **hovel** = heuvel, is niet aan te nemen, omdat in de oude vormen geen **h** optreedt” (zie dr. J. de Vries). Naamkundigen verklaren alle namen, alsof ze zuiver zijn overgeleverd.

“**Deule**, 12. Jh., Pas de Calais, **Dola**-ha, **Doula**” (z. Köbler), moet gelezen worden als **Eula**, **Ola**, **Oula**, Oud-Europese stroomnamen.

Deule-mont werd ook geschreven als **Doule**-mont, **Deul-se**-mont en **Deusle**-mont, .. **Dusle**-mont (zie internet), in oorsprong **Eule**-mont, **Oule**-mont, **Eul-se**-mont en **Eule-se**-mont, **Ulle-se**-mont, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen **Eusele**-mont, **Ussele**-mont, waarna verkort tot **Eusle**-mont, ... **Usle**-mont, waarna in uitspraak **Deusle**-mont, **Dusle**-mont.

“**Deule-mont**, 11. Jh., an der Mündung der Deule, **Doules-muns**” (zie Köbler), wijst op een oorspronkelijk **Oules-muns**, monding van **Oule**, **Ulle**, **Eule**.

“La **Deule**, affluent de la Lys à Deulé-mont, 1146 **Doulam**, 1275 **Dupla**, NL: **Doules-mon**, 1066 **Duppli-ces montes**; prob. gaul dubi ‘noire’, (zie *Toponymie générale de la France* van Ernest Nègre), wijst op een te lezen **Eule**, .. **Uppli** **Oula** en **Upla**, verkortingen van **Uppeli**, **Uppala**, klankomwisseling van **Ulle-pi**, **Ulla-pa**, **Oula-pa**.

Vergelijk **Eul-bach**, 9. Jh., bei Erbach in Odenwald, **Ulen-buch**” (zie Köbler).

Nogmaals, er zijn in Duitsland **13** rivieren, beken **Eulen-bach**.

Vergelijk ook La **Déouille**, affluent de la Durance, 1496 **Deula**, 1496 **Deolla**. Vergelijk **Déouille** met **Dehules-mons**, 1144, nóg een oude naam van **Deule-mont**.

Nogmaals: Die **Eula** (31 km) ist ein **Nebenfluss** der Wyhra in Sachsen, veralted **Eyla**, **Eule**, Flusssystem **Elbe** (zie het internet). Vergelijk de **rivier** de **Déouille**, 1496 **Deolla**, met **Doula**, 12e eeuw, een oude naam van de **rivier** de **Deule** bij Lille, óók **Dolaha**, wijzend op **Oula**, **Olla**, **Ola** (**Ula**, **Ulla**).

Stroomnamen met als tweede element **-be** zijn in de bronnen vaak ook **-pe**, **-fe**, **-ve**.
..... **-ba** **-pa**, **-fa**, **-va**.

Dat is **zó duidelijk te zien in álle andere namen van Dublin**. Dat is ook door elkaar te zien in de oude namen in het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler.

“**Up-wich**, 12. Jh., bei Ramsdorf bei Recklinghausen, **Uppeles-wic**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Ulle-pes-wic**. Was dat eeuwen eerder ook **Ulle-bes-wic** en **Ulb-wich**?

Uple-ward, in Oost-Friesland bij Emden, verkorting van **Uppele-ward**, toont de klankomwisseling van **Ulle-pe-ward**. Was dat eeuwen eerder ook **Ulle-be-ward**?

“**Upplan**, 12. Jh., wüst bei **Zutphen**” (Köbler), verkorting van **Uppalan**, toont de klankomwisseling van **Ulla-pan**. Was dat eeuwen eerder ook **Ulla-ban** (**Ulle-ben**)?

“**Up-wolde**, 10. Jh., im Meer versunken in dem Nordwesten **Uppan-walda**” (Köbler), toont de afgesleten vormen van **Ul-pan-walda** en **Ulp-wolde**. Was dat eeuwen eerder ook **Ul-ban-walda** en **Ulb-wolde**?

“**Uppen-fleth**, 11. Jh., b. Haseldorf, Steinburg” (Köbler), was eertijds **Ul-pen-fleth**. Was dat eeuwen eerder ook **Ul-ben-fleth**? Spreek uit op z’n Duits.

“**Eppels-heim**, 8. Jh., bei Worms, **Ebbeles-heim**” (z. Köbler), toont de klankomwisselingen van **Elle-pes-heim** en **Elle-bes-heim**.

“**Eppel-heim**, bzw. mundartlich **Ebele**, 8. Jh., westl. Heidelbergs, **Ebbelon-heim**, **Eppelen-heim**” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen van **Elle-bon-heim**,

Elle-pen-heim, **Ele-be**.

Ela-ba, > **Ebala**, >
Ebla, > **Ebla-na**, 140 AD, nu **Dublin**.

“**Eppen-heim** bzw. **Ebben-heim**, ?, wohl bei Worms, **Ebben-heim**” (zie Köbler), was in oorsprong **El-pen-heim** en ... **El-ben-heim**, ontstaan uit **Elle-pen-heim** en **Elle-ben-heim**.

“**Eppilin-wilare**, 10. Jh., vielleicht bei Lang-Rickenbach in dem (Kanton) Thurgau” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Elle-pin-wilare**. “**Epplen-dorf**, 10. Jh., unbestimmt bei Trier” (z. Köbler), eerder **Eppelen-dorf**, toont de klankomwisseling van **Elle-pen-dorf**. ENZ.

“**Ebels-bach**, 9. Jh., bei Hassfurt in Unterfranken, **Ebali-bechin**, **Ebil-bach**”

(zie Köbler), toont de klankomwisselingen van **Ela-bi-bechin**, **Eli-bi-bach**, **Ele-bes-bach** (> Ebeles-bach).

“**Even-kamp**, 9. Jh., b. Lüdinghausen, **Ebulen-campo**, **Evilan camp**, **Eve-nin-campo** (um 1150)” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen

van **Ele-ben-campo**, **Eli-van camp**,
en de afgesleten overgeleverde vormen van
Eelve-nin-campo, **Eelven-kamp**.

Eelven-tre werd tot **Even-tre**, **Deven-tre**, **Deventer**.

“**Uteles-bach**, 12. Jh., onbestimmt mit Bezug zu Fulda” (Köbler), toont de klankomwisseling van **Ulle-tes-bach**. Zie ook “**Ül-de**, 11. Jh., bei Lippstadt, **Uli-ti**, **Ule-de** (zie Köbler).

“**Uzilis-husin**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu dem Südwesten” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Uli-zis-husin**. “**Ussi-tin**, 11. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Salzburg (z. Köbler) was eertijds **Ulsi-tin**.

Weer enkele namen met **-ba** en **-pa**:

“**Ebers-hausen**, 10. Jh., bei Grossdingharting bei München, **Epa-ra-nas-husa**” (zie Köbler), toont de afgesleten overgeleverde vorm van **Eel-pa-ra-nas-husa**.

De huidige naam was eerder **Eel-be-re-nes-husen**, **Eel-ba-ra-nas-husa**.

Ebers-hausen zou nu eigenlijk **Eelbers-hausen** moete heten, naar de herkomst. Toen de **L** wegviel uit **Eel-ba-ra** werd **Eba-ra-nas-husa** in uitspraak al vanzelf tot **Epa-ra-nas-husa**.

“**Ebers-bach**, 9. Jh., bei Weichs, bei Dachau, **Epa-ras-pach**, **Epa-res-bac**” (zie Köbler), was eertijds **Eelba-ras-bach**, **Eelba-res-bac**, **Eelbers-bach**.

Uble, ook **Ubli**, is een havenplaats op het eiland Lastovo in de Adriatische Zee in Kroatië, de verkorting van **Ubbele** of **Ubbeli**, de klankomwisseling van **Ulle-be** of **Ulle-bi**.

Heeft **Ubli** in Kroatië dezelfde herkomst als **Dubli-na**, andere naam van **Dublin**?

Heeft **Uble** in Kroatië dezelfde herkomst als **Duble**, 1101, de rivier de **Dubbel**?

Heeft **Üble**, een Schlucht, een diepe kloof met snelstromend water en watervallen, een stroom van de Frutz, zijrivier van de Rijn in Oostenrijk, dezelfde herkomst als **Duble**, 1101, de rivier de **Dubbel**?

Difelin, andere naam van **Dublin**, toont de klankomwisseling van **Ille-fin**. **Dyffelin**, andere naam van **Dublin**, toont de klankomwisseling van **Yle-fin**.

Ille-fin (> **Ifelin**, **Difelin**) is een latere vorm van **Ille-bin**, > **Ibbelin**, **Iblin**, herkomst van **Diblin**, óók een andere naam van **Dublin**.
Yle-fin (> **Yffelin**, **Dyffelin**) is ook **Yle-vin**, **Yle-vi-ne**, > **Yveli-ne**, **Dyveli-ne**, óók een andere naam van **Dublin**, ook aangeduid met **Dyvelyn**.

Nogmaals: Achter de hoofdletter D van alle andere oude namen van **Dublin**, zijn de klankomwisselingen te zien van oude stroomnamen, **die ook al zijn te vinden in al mijn eerdere onderzoeken, maar dán zonder die hoofdletter D**. Hier vast één van de meerdere te geven voorbeelden:

“Documents Illustrative of English History , **Dublin**: Develi-ne, Divelin, Divelyn, Dublen, **Dyveli-ne**, Dyvelyn.”

Wat is het **verschil** tussen een andere naam van **Dublin** als **Dyveli-ne**
 én **Yveli-ne**
 in **Île-de-France**? Het verschil is de hoofdletter D.

Wat is hier in beide namen te zien? Klankomwisseling van **Yle-vi-ne**,
 herkomst ook van voornoemde naam **Dyffelin**, < **Dyffeli-ne**,
 de klankomwisseling van **Yle-fi-ne**.

Het bos (land) **Yveli-ne** of **Iveli-ne** is in oorsprong genoemd naar **Yle-vi**, **Ile-vi** (**Ille-vi**), de **stroom** van de **Seine/Oise**. Het huidige departement **Yveli-nes** dankt zijn naam aan dit uitgestrekte voormalige bos **Yveli-ne**. “L’etymologie est obscure.”

Divel-ro-marca, eerder **Divele-ro marca**, oude naam van de **Duffel** bij Nijmegen (720 **Dublen**, 793 **Dubla**, **Tubal-gouwe**) en **Duvele-ro**) (z. Köbler), toont de klankomwisselingen van **Ile-ve-ro** en **Ule-ve-ro**.

Iffele en **Yffele** zijn in mijn vergelijkende onderzoeken de klankomwisselingen van
Ille-fe en **Yle-fe** (onbekend in naamkundige kring), de grondvormen van
Il-fe en **Yl-fe** (wel bekend in naamkundige kring).

Op bladzijde 287 van mijn vergelijkend onderzoek *De herkomst van Nifterlaca*, en nog veel meer schreef ik:

Diffelen in **Overijssel**, ca.1390 **Diffle**, 1555 **Dijffelen**, moet gelezen worden als **Iffelen**, **Iffle** en **IJffelen**, klankomwisselingen van **Ille-fen** en **Yle-fen**, genoemd naar de **stroom** van de **Overijsselse Vecht**, waaraan de plaats is ontstaan (bij Hardenberg). En nu kan ik schrijven: **Dublin** heeft dezelfde herkomst als **Diffelen** in **Overijssel**. **Dublin** werd immers óók aangeduid met **Difelin** en **Dyffelin**, de klankomwisselingen van **Ille-fin** en **Yle-fin** (**Ile-fin** en **Eile-fin**).

Als men alle andere namen van Dublin wil zien: Google dan Dablin, Diblin, Difelin, Divlyn.

Dan ziet men de vele andere namen van Dublin: Dablin, Diblin, Difelin, Divlyn, Doubli-no, Dubli-na, Dubli-nas, Dubli-ni, Dubli-no, Dubli-nu, Deublin, Dulenn, Duly, Dyflinn, Döblin, Ebla-na, Dabali-na, Dabli-na, Dablin, Dabu-rin, Dblyn, enz. (5x Dubli-ne, > Dublin.)

Uit “Documents Illustrative of English History in the 13. And 14. Centuris”: Dublin, **Develi-ne**, Divelyn, Dublen, Dubl’n, Dubln, **Dyveli-ne**, Dyvelyn.

Nogmaals:

Dublin wordt en werd ook uitgesproken en opgeschreven als **Dublen**.
De **Duffel** tussen Nijmegen en Kleef, was in het jaar 720 Pagus **Dublen**.
De **Duffel** tussen Nijmegen en Kleef, was in 793 **Dubla**.
De **Dubbel** in de Groote Waard bij Dordrecht was in 1064 **Dubla**.
Dublin werd ook aangeduid met **Dubla-na**, > **Dublan**.
De **Dubbel** werd ook aangeduid met **Devel** (Devele).
Dublin werd ook aangeduid met, of verwant met **Devlin**, verkorting van **Develin**.
Dublin is < **Dubli-na**, andere naam van Dublin. (Speciale tekens: > geworden tot, < ontstaan uit.)
Dublin werd ook aangeduid met **Duflin**, < **Duflin-na**.
Duffel aan de Nethe in de provincie Antwerpen was in 1136 **Dufla**.
Dubbel-monde was in 1105 **Dupla**-monde, < **Dubla**-monde.
Dubla > **Dupla**, 1276, is de oude naam van de **Deule**, 1146 Doulam (Gysseling).

In het boek *De Vlaamse Gemeentenamen* wordt **Duffel** niet vergeleken met bovengenoemde namen. De verklaring begint met de tekst: “De etymologie van de naam **Duffel** is onzeker”.

Ik heb ontdekt dat vele plaats- en riviernamen verminkt zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen, **een L is weggefallen of een klankomwisseling heeft plaats gevonden, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied**, géén uitkomst van geleerdheid, géén uitkomst van naamkunde, géén uitkomst van taalkunde.

“Het mag vanzelfsprekend zijn, dat de verklaring van de herkomst **op taalkundige gronden** van een plaatsnaam **het werk is van specialisten in de historische taalkunde**” (Zie *De Vlaamse Gemeentenamen* van Frans Debrabandere, Magda Devos, Paul Kempeneers, Vic Mennen, Hugo Ryckeboer en Ward Van Osta.)

Inderdaad. Maar naamkundigen verklaren ook namen, zonder te beseffen dat **een L is weggefallen of een klankomwisseling** heeft plaatsgevonden, of dat **een hoofdletter D** moet worden genegeerd.

“Tussen het ontstaan van een naam en zijn eerste bewaarde attestatie, liggen eeuwen, soms veel eeuwen van **onbekende evolutie**.” (Zie dr. M. Gysseling, het *Toponymisch Woordenboek van België, Nederland, Luxemburg, Noord-Frankrijk en West-Duitsland vóór 1226*.)

Ontdekte evoluties: De L, die vaak is weggefallen, een klankomwisseling, die vaak heeft plaats gevonden, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek, géén uitkomst van naamkunde, géén uitkomst van taalkunde.

“Plaatsnamen werden op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, en zijn daar-door meer aan **wijziging** blootgesteld dan de gewone woorden van de taal.” (Zie dr. J. de Vries, *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse Plaatsnamen*.)

De wijziging: De L, die vaak is weggefallen, een klankomwisseling, die vaak heeft plaatsgevonden, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek, géén uitkomst van naamkunde.

“Bij de verklaring van de naam spelen de oude vormen een belangrijke rol. Dit hangt daarmee samen dat plaatsnamen **in de loop der tijd sterk van vorm veranderd kunnen zijn**. Wil men een plaatsnaam correct verklaren, dan is het in de eerste plaats noodzakelijk dat men over **oudere vormen** beschikt. Zonder oude vormen is het geven van een verklaring veelal een hachelijke zaak.” (Zie Gerald van Berkel en Kees Samplonius, *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.)

Ik heb van vele **oude** vormen de **oorspronkelijke** vormen ontdekt, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied, géén uitkomst van naamkunde.

De praktijk van de wetenschap der naamkunde is: De **oudste** vermeldingen van plaats- en riviernamen verklaren, zoals ze zijn overgeleverd in de vroege- en middeleeuwse bronnen. Naamkundigen vermelden dat zelf ook in de inleidingen van hun geschriften. Maar wat is een verklaring nog waard, als intensief vergelijkend onderzoek aantoon, dat uit die oudste naam de L is weggefallen, of dat die naam een klankomwisseling heeft ondergaan?

Oud-Europese stroomnamen zijn in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen, aan verandering onderhevig geweest, zo toont mijn intensief vergelijkend onderzoek aan. **Een voorbeeld:**

“Eblana is the name of an ancient Irish settlement which appears in the Geographica of **Ptolemaeus**, the Greek astronomer and cartographer, around the year **140 AD**. It was traditionally believed by scholars to refer to the same site as the modern city of **Dublin**.”

Toen ik dat las, wist ik **direct** dat **Eblana** gelezen moet worden als **Ebla-na**, en dat **Ebla** de **verkorting** van **Ebala** is, de **klankomwisseling** van **Ela-ba**. Zie mijn eerdere onderzoeken, waarin ik **Eble**, **Ebele** < **Ele-be** met vele voorbeelden aantoon. Zie ook hierna.

Ebla-na komt overeen met
Ubla-na > **Dubla-na**, andere oude naam van **Dublin**.
Mijn vele vergelijkingen in mijn onderzoeken tonen aan dat **Ebla** en **Ubla**,
de verkortingen zijn van **Ebala** en **Ubbala**,
de klankomwisselingen van **Ela-ba** en **Ulla-ba**,
Old-European hydronymy.

Vergelijk “**Eulen**-bach (elders ook **Ulen**-bach) 9. Jh., bei Rottenburg, **Alin**-pach, **Alen**-bach, **Elen**-pac” (zie Köbler).

Ele-be komt op hetzelfde neer als **Ele-fe**, **Ele-ve** > **Ebele**, **Efele**, **Evele**.
Evele is óók > **Devele** (**Devel**), verlengde van de **Dubbel** bij Dordrecht,
is óók > **Devlin**, **Develin**, “alternative name of” **Dublin**.

We zullen het nóóit eens worden?

In mijn onderzoek, **Iets gezien dat er altijd al was** (óók bij **Dordrecht**, Oud-Europese stroomnamen in de Groote of Zuidhllandsche Waard), staat een reactie van de historicus **Henk 't Jong**, zijn website - **Apud Thuredrech, Geschiedenis bij, in en rond Dordrecht**, en mijn antwoord daarop (zie blz. 31).

Hij heeft op mijn antwoord gereageerd met (23 juni 2018): “**We zullen het nooit eens worden en ik vind je ellenlange stukken ook niet om door te komen**”. (Oordeel dan ook niet!) “**Laten we het hier maar bij laten**” Ik heb hem gemaild (13 juli 2018): “Het zij zo. Het is niet anders. Ik moet het ermee doen.”

Laat ik het hier maar bij? Nu (11 september 2018) toch maar even niet, **denkend aan zijn woorden, die hij niet heeft terug genomen**: “U zegt van uzelf dat u geen naamkundige bent, maar u trekt wel naamkundige conclusies.”

Ik trek géén naamkundige conclusies. Ik verkláár géén namen. Ik heb ontdekt dat uit zeer vele namen **de L is weggefallen**, dat vele namen een **klankomwisseling** hebben ondergaan, uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek, van **spuurwerk** sinds **1993**, géén uitkomst van geleerdheid, géén uitkomst van naam-*kúnde*, géén uitkomst van taal-*kúnde*, een onderzoek, waarin ik *terecht* ben gekomen, **een onderzoek dat nog niemand** in Nederland, België, Luxemburg, Noord-Frankrijk, Duitsland, enz., enz. **heeft gedaan**, vergelijkend oude stroomnamen in de vroege- en middeleeuwse bronnen, nu voor iedereen te raadplegen op internet, de namen opgezocht in de gedetailleerde atlas, de lokaliseringen aan stromen, en wat dáár allemaal nog meer **TE ZIEN** is, **interessant voor naamkundigen om daar kennis van te nemen**. Naamkundigen hebben dat immers NIET gedaan, die **intensieve vergelijkende methode**. Naamkundigen verklaren **alle namen** alsof ze zuiver zijn overgeleverd, de praktijk van de wetenschap der plaatsnaamkunde. **Zie alle plaatsnamenboeken**. Zie alle verklaringen op internet.

Zijn woorden: “Ik zou voor ik zoiets zou doen, een *uitstapje* (!) op naamkundig terrein, daar even over moeten nadenken. Of een studie volgen.”

Zou ik dan beter kunnen **vergelijken**? Is alles in mijn onderzoek pas wáár als ik een studie historische naamkunde zou hebben gevolgd? En: Heb ik “**een uitstapje op naam-kundig terrein**” gemaakt?! Ik heb niet besloten “zoiets te gaan doen”. Ik ben in mijn onderzoek **terecht** gekomen. Ik was op zoek naar iets, en ontdekte iets anders.

Zijn woorden: “Ik vraag u uw beweringen te onderbouwen. Ik zie dat niet zo in uw werk, dat meer van een namen-waterval heeft.” “Ik zou meer bewijs willen zien.”

Mijn bewijs is niet van naamkundige aard. Mijn bewijs van ontdekte oorspronkelijk vormen staat in mijn “namen-watervallen”, mijn vergelijkende onderzoeken. Men moet er in geïnteresseerd zijn. Is men dat niet, dan moet men ook niet oordelen en conclusies trekken die niet op waarheid berusten.

Zijn woorden: “Uw artikel (ik verwees hem naar al mijn onderzoeken) lijkt meer op een aanklacht tegen de gevestigde naamkundigen dan een wetenschappelijk betoog.”

Omdat ik heb ontdekt dat **een L is weggefallen**? Dat **een klankomwisseling** heeft plaats gevonden? Lijkt dat op **een aanklacht tégen naamkundigen?! Mijn werk is van belang vóór naamkundigen!**

Henk 't Jong, wetenschapper, immers afgestudeerd in middeleeuwse geschiedenis in Leiden, heeft mijn vergelijkingen **niet** bestudeerd, omdat ik geen wétenschapper ben op naamkundig gebied. Hij is daarom niet geïnteresseerd in mijn onderzoek. Ik ben teleurgesteld in zijn oordeel, **een voorbarig oordeel**.

Zijn woorden “Wij zullen het nooit eens worden” – verbaast mij zeer.

Naamkundigen hebben voor alle namen in de **Groote Waard** eigenlijk geen verklaring. Ik heb de oorspronkelijke vormen ontdekt. Moet ik dat geheim houden, omdat ik geen naamkundige, geen wetenschapper ben?

Ulla-ba, herkomst van de **Dubbel**, 1026 **Dubla**, verkorting van **Dubbala**, is géén uitkomst van een **verklárende methode**, maar van een intensieve **vergelijkende methode**, met alle namen in mijn onderzoek het geval. Ik **verkláár niet**. Ik heb **oorspronkelijke vormen** ontdekt.

Naamkunde: “De herkomst en betekenis van Uffele is onbekend.”

Er is **veel Uffele, Ufle**, doch slechts **drie** maal **Duffele, Dufle**,

bij Nijmegen, in Vlaanderen en in Ierland, in de bronnen óók **Dubbele, Duble**, zo duidelijk de **klankomwisselingen** van (zie al mijn onderzoeken, ook mijn *Getekend Onderzoek*)

Ulle-fe en van **Ulle-be**, de grondvormen van **Ul-fe** en **Ul-be**.

Duflin en < **Dufli-na**, zijn twee andere oude namen van **Dublin**.

Onbetrouwbaar ogende praktijk?

Henk 't Jong typeert mijn schrijven als gelijkend op een “**namenwaterval**”. En: “Ik zou meer bewijs willen zien **en minder uitroptekens. En zeker geen groot gezette woorden. Dat is geen betrouwbaar ogende praktijk.**”

Zou ik dat niet hebben gedaan, die groot gezette woorden, dan zou er zéker sprake zijn geweest van een **Niagara-waterval van namen**. Juist door mijn groot gezette woorden toon ik duidelijker de evolutie van namen in de loop der eeuwen aan. Ziet men duidelijker dat een L is weggevallen, dat een klankomwisseling heeft plaats gevonden, **niet te doen in een artikel.**

Henk 't Jong heeft gereageerd op mijn **artikel** *Oud-Europese riviernamen in de Groote Waard*, een artikel die ik had geschreven voor het tijdschrift van de **Historische Vereniging Oud-Dordrecht**, waarvan de redactie vond dat het niet geschikt was voor publicatie, te specialistisch voor de lezers. “Ik had dat eigenlijk ook wel verwacht”, zo schreef ik aan de redactie. Henk 't Jong heeft niet op mijn onderzoeken gereageerd, mijn “ellenlange stukken”. Hij heeft daarin blijkbaar alleen “groot gezette woorden” gezien, en geen bewijs.

In mijn artikel heb ik geschreven: “**Mijn bewijs is te zien op mijn website van schilderijen, www.kloens.com, vooral in mijn laatste werkstukken. Het is niet mogelijk alles aan te tonen**” (in een artikel).

Weet men dat in Dordrecht?

Niemand in **Dordrecht** weet wat de herkomst is van de rivier de **Dubbel**. (Onze naamkundigen weten het eigenlijk ook niet.) Men weet veelal wel dat deze rivier verdwenen is door de Sint-Elisabethsvloed in 1421. En men weet dat **Dubbeldam** er naar genoemd is.

Er zullen zeker wel Dordtenaren zijn, die enige kennis bezitten over de lóóp van deze rivier op het Eiland van Dordrecht, en wat er zoal aan de ontdekte oeverwallen is opgegraven.

Maar wie weet in Dordrecht de oudste naam van deze rivier te noemen? Een enkeling. De oudste naam is **Dubla**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend in het jaar **1064**. Zie het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van prof. dr. Gerhard Köbler: “**Dubbel**, 11. Jh., **ein Fluss** auf dem Eiland-van-Dordrecht in Südholland, **Dubla** (1064).” Köbler heeft geen verklaring, dus ook niet van bekende naamkundigen in Duitsland. Zo ja, hij zou dat zeker vermeld hebben.

Zal iemand in Dordrecht weten dat **Dubla** óók te vinden is bij Nijmegen, een gouw, tussen Nijmegen en Kleef? Die streek is bekend als de **Duffel** of de **Duffelt**, voor het eerst in de geschreven bronnen genoemd, **720 Dubl-ensis**, **793 Dubla**, **dus drie eeuwen eerder dan bij Dordrecht**. Zie Köbler, die geen verklaring geeft. **Duffele**, **Dufla** is een latere vorm van **Dubbele**, **Dubla**, verkorting van **Duffala**, **Dubbala**. **Duffelt** komt op hetzelfde neer als **Dubbelt**, zoals de **Dubbel** ook wel werd aangeduid.

Prof. dr. D.P. Blok heeft in *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200* van R.E. Künzel, D.P. Blok en J.M. Verhoeff ook geen verklaring voor de **Dubbel**, **1101 Duble**, ca. **1180 Dubbele**. De **Duffel** bij Nijmegen ontbreekt in het *Lexicon*. Zo niet “**Dubele** (1200), ligging onbekend”, zó duidelijk een oude naam van de **Duffel**, in 1369 **Dufele** (zie blz. 28 van dit schrijven).

Dr. J. de Vries schrijft bij **Dubbel** in zijn *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*: “Er is in dit deel van ons land natuurlijk in het geheel geen aanleiding aan te knopen bij een keltisch **dubo-* = ‘zwart’. Het is een germaans woord, vgl. mnl. *dubben* ‘onderdompelen’, *dobbe* ‘kuil’. De naam betekent dus een min of meer diepe vaargeul.” **Dubla** (1064) ontbreekt.

Ook bij de **Duffel** tussen Nijmegen en Kleef ontbreekt **Dubla** (793). Maar De Vries schrijft weer wel dat die landstreek in **720** zowel met **Dubl-ensis** als met **Dublen** (!) werd aangeduid, **mij tot dan toe onbekend. Ik dacht direct aan Dublin** (waarom naamkundigen niet?), **de aanleiding tot dit mijn onderzoek**: “**Dublin** in Ierland en de **Dubbel** in de Groote Waard bij Dordrecht hebben dezelfde herkomst.”

Bij de plaats **Duffel** aan de Schelde-stroom de Nethe in de provincie Antwerpen, 1136 **Dufla**, schrijft De Vries: “Men heeft natuurlijk gedacht aan een keltisch woord **duba* ‘zwart’. Maar er is een homoniem bij Nijmegen en dat maakt keltische afleiding minder waarschijnlijk. Zou het een *lo*-naam kunnen zijn en dan verbonden met een PN Duvo, waarvoor zie Duivendrecht?”

Weet men in Dordrecht, ja in Nederland of Vlaanderen, dat **Dubla-na** een andere naam is van **Dublin** (ook gespeld als **Dublen**) in Ierland? **Weet men in Ierland** van **Dubla** bij **Dordrecht** en **Nijmegen**? Wat is het verschil met **Dubla**, de oudste naam van de rivier de **Dubbel** en van de gouw bij Nijmegen?

Het verschil is de afleiding “mit *n*-Suffix” bij Dubla-**na**. Weet men in Vlaanderen en bij Nijmegen dat **Dufli** ook een andere naam is van **Dublin**, dán ontstaan uit **Dufli-na**? Vergelijk **Duffel** in Vlaanderen, 1059 en 1136 **Dufli**. Weet men in Dordt dat **Dupla**-monde (**Dubbel**-monde) ook bij Lille te zien is? Weten **naamkundigen**, weet men in Diffelen, in **Overijssel**, 1555 **Dijffelen**, dat Dublin in Ierland ook met Difelin en Dyffelin werd aangeduid? Ik weet nog zó veel meer, interessant voor naamkundigen.

Wanneer gaan naamkundigen mijn onderzoeken bestuderen?

Dublin (English), **Dublen** (local pronunciation). **ONBEKEND** in Dordrecht en Nijmegen:

De **Dubbel** bij Dordrecht, 1064 **Dubla**, “restant van ouder **Maas-stracée**”.

De **Duffel** bij Nijmegen, 793 **Dubla**, 720 **pagus Dublen(!)**.

Dublin, de hoofdstad van

Ierland, ook aangeduid met: **Dubla-na** én **Difelin**

én **Dyffelin**.

Aan de **Overijsselse Vecht**: **Diffelen**, in 1555 .. **Dijffelen**.

Aan de **Saar/Prims-stroom**: **Dieffelen**, in 1488 **Deifeln**, ook **Dieflen**,

in 1714 **Diffelen**, um1600 **Dieffeln**, huidige naam, gemeente

Dillingen, 1131-1152 **Dullinga**, dat is **Ul-**, **Il-**waterloop, met afleiding *inga*, de *stroom* van de Saar.
(Dit was eerder mijn beginpagina.)

Zie internet: “Dublin English: Evolution and change”: “The capital of Ireland has two names in Irish and one in English. The latter is **Dublin** which has a local pronunciation with a high back vowel, i.e. **Dublen**”. The Irish name is **Átha Cliath** (volledig **Baile Átha Cliath**).

“**Dublen** from **Dublin**, Ireland, ... has its origins in the Irish language, ... derivative of **Dublin**.” “See you at **Dublen!**” (Tot ziens in Dublin.) “A transcription of the 1850 population schedule spelled **Dublin**’s given name as “**Dublen**” with an “**e**”.”
Vergelijk de **Duffel** bij Nijmegen, 720 **Dublen**, 793 **Dubla**.

Dubbele is in de bronnen ook **Duffele**, **Diffele**, **Dyffele**

Ubbele, **Uffele**, **Iffele**, **Yffele** zijn de klankomwisselingen van **Ulle-be**, **Ulle-fe**, **Ille-fe**, **Yle-fe**, de grondvormen van **Ul-be**, **Ul-fe**, **Il-fe**, ... **Yl-fe**.

Nogmaals:

Diffelen, gem. Hardenberg, ca. 1390 **Diffle**, 1555 **Dijffelen**, verklaring onbekend (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*, van Gerald van Berkel en Kees Samplo-nius), zou eigenlijk **Ille-fen** of **Yle-fen** moeten heten, genoemd naar de Vecht-**stroom**, waar-aan het is ontstaan, “gelegen in een lus van de Vecht”, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisselingen **Iffelen** en **Yffelen**, waarna in uitspraak **Diffelen** en **Dijffelen**.

Nogmaals (maar nu meer):

“**Eblana** is the name of an ancient Irish settlement which appears in the Geographica of Claudius **Ptolemaeus** (Ptolemy), the Greek astronomer and cartographer, around the year **140 AD**. It was traditionally believed by scholars to refer to the same site as the modern city of **Dublin**. For example, the 19th-century writer Louis Agassiz used **Eblana** as a Latin equivalent for **Dublin**. Early Irish antiquarians such as Sir John Ware and Walter Harris believed that the name **Eblana** in Ptolemy’s Geographica was in fact a corruption of **Deblana**.”

“**Eblana** of volledig **Eblana Polis** was de naam voor een stad in Ierland, nabij **Dublin**. Er is een controverse of de naamsverschuiving **Eblana – Deblana – Dublin** plaats gevonden heeft.” (Zie internet.)

Eblana is géén verbastering van **Deblana**. Mijn onderzoek toont dat met vele namen aan.

In English (for Dublin Historical Society):

Ebla-na is not a corruption of **Debla-na**.
Dúbla-na is a corruption of **Ubla-na**.

Nogmaals:

Mijn vergelijkend onderzoek toont aan, zo ook de oude namen van de rivier de **Dubbel** in de **Groote**

Waard, dat **Ebla** en **Dubla**, in **Ebla-na** en **Dubla-na**, de verkortingen

zijn van **Ebala** en .. **Dubbala**, de klankomwisselingen van

..... **Ela-ba** en **Ulla-ba**, oude **stroomnamen**, stammend van
vóór onze jaartelling.

Zie de **Dubbel**, 1064 **Dubla** (z. Köbler), 1101 **Duble**, en ca. 1180 **Dubbele** (z. Blok).

“Orbis Latinus qui donne les variantes: **Dublana**, **Dublinum**, **Dublinia**,

Dublinium, **Eblana**, pour **Dublin**” (voir Eblana Wiktionnaire).

Lees **Dubla-na**, **Ebla-na**.

Dubli-nu, **Dubli-na** en **Dubli-nas** zijn ook andere namen van **Dublin**.

“At the time when **Ptolemy** wrote the *Geographica* there were two significant areas in north County Dublin. One was at the mouth of the river **Delvin** where two substantial groups of chamber tombs would have been clearly visible from the sea for several thousand years. **Ptolemy** often dropped the initial letters of names a shift from “**Eblana**” to “**Delvin**” could be seen as a phonic shift possibility.”

Vergelijk **Del-vin** met **Develin** (another name of **Dublin**), te lezen als **El-vin** en **Evelin**, < **Ele-vin**.

Vergelijk “**El-ben**,^{14. Jh.}, in Wenden an dem Nordufer des Gewässers **El-be**, **El-ven**” (zie Köbler).

Ptolemaeus situeerde de stad **Eblana** aan de kust, nabij de rivieren *Oboca* en *Bubinda*; mogelijk gaat het om de rivieren **Liffey** en Boyne.”

“In fact, **Ptolemy**’s *Oboka* seems to be the **River Liffey**. **Eblana**, thus, is located somewhere between the mouths of the Boyne and the **Liffey**.”

“De **Liffey** (80 km) stroomt door **Dublin** en mondt uit in de **Dublin Bay**.”

“Dublin, the capital of Ireland, at the mouth of the **Liffey**, which divides it in two, and is crossed by 12 bridges.”

“If the reference to a settlement in Ireland called **Eblana** is in fact the earliest reference to **Dublin**, this would seem to give Dublin a just claim to nearly two thousand years of antiquity, as the settlement must have existed a considerable time before **Ptolemy** became aware of it.” **Ela-ba is Old-European!**

“Ursprünglich bestand die Stadt aus einer **keltischen Siedlung** mit dem Namen **Baile Áth Cliath**.” “Baile betekent ‘stad’, een Atha is een ‘doorwaadbare plaats’ en Cliath is ‘een rieten vlechtwerk dat de rivierbodem op een doorwaadbare plaats verstevigde’.” (Zie Internet.)

“**842** gründeten **Wikinger** daneben ein eigenes Dorf, das sie **Duibhlinn** nannten nach einem von ihnen als Hafenbecken genutzten Gewässer.”

“It is now thought that the **Viking settlement** was preceded by a **Christian ecclesiastical settlement** known as **Duiblin**, from which **Dyflin** took its name. Beginning in the **9th** and **10th** century, there were two settlements where the modern city stands.”

Dyflin is de verkorting van **Dyffelin**, op hetzelfde neerkomend als **Difelin**, ook een andere naam van **Dublin**, tonend de klankomwisselingen van **Ille-fin** (spreek uit Iele-fin) en van **Yle-fin**. De Oud-Europese stroomnaam **Ila**, **Yla** is wijd verbreid (herkomst van de **IJssel**, vroeger **Isala** en **Ysala**, de klankomwisselingen van **Ila-sa** en **Yla-sa**, de afleiding “mit s-Suffix”).

Zie internet, **Uffilin én Duffilin, Iffilin én Diffilin:**

Andere naam van Dublin is **Duflin**, de verkorting van **Duffilin**.

Andere naam van Dublin is **Diffilin**, de verkorting van **Diffilin**.

Vergelijk “**Iffel-dorf**, 11. Jh., bei Weilheim im Oberhausen, **Uffilin-dorf**,

Ufelin-dorf, **Uffelen-dorf**, **Ufil-dorf**” (zie Köbler), eerder ook **Iffilin-dorf**,

geworden tot **Iffel-dorf**, tonend de klankomwisselingen van **Ulli-fin-dorf**

en van **Illi-fin-dorf**.

Achter de hoofdletter **D** van alle namen van **Dublin** zijn de klankomwisselingen te zien van stroomnamen, stammend van vóór onze jaartelling, hier de stroomnamen **Ulle** en **Ille**.

“**Iff-gau**, 11. Jh., Gau um die **Iff** (Nebenfluss des in den Main fliessenden Breitbachs in Mittelfranken), **Iphi-gewi**” (zie Köbler), was eertijds **Il-phi-gewi** (**Il-fe-gau**, < **Ille-fe**). Dat is gewoon TE ZIEN op mijn kaartje in mijn *Getekend Onderzoek*, p. 643. **Iff-wil**, 9. Jh., in (dem Kanton) Bern, **Ifin-wilare**, **Iffin-wilare**” (z. Köbler), was eertijds **Il-fin-wilare** (< **Ille-fin**, > **Iffelin**, **Difelin**, andere naam Dublin).

Develin en **Difelin**, andere namen van **Dublin**, tonen de klankomwisselingen van **Ele-vin** en **Ille-fin**, afleiding van de Oud-Europese stroomnamen **Ela** en **Ila**.

Iele-fin

Nogmaals:

Vergelijk “**Even-kamp**, 9. Jh., bei Lüdinghausen bei Werne, **Ebulen-kampe**,

Evilan-campa” (zie Köbler), tonend de klankomwisselingen van

Eli-van-campa, > **Ele-ven-kampe**, en van **Ele-ben-kampe**.

Even-kamp zou eigenlijk **Eel-ven-kamp** moeten heten, < **Ele-ven-campe**,

eerder **Eli-van-campa**,

in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, “te doen gebrui-

kelijk bij aardrijkskundige namen”, de klankomwisseling **Evilan-campa**,

en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de bronnen opgetekend, in de 9e eeuw.

Uit zéér vele namen is de **L** weggevallen. Vele namen hebben een klankomwisseling ondergaan.

Develin, verwante naam met **Dublin**, was in oorsprong **Ele-vin**, in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot de klankomwisseling **Evelin**, waarna in uitspraak **Develin**.

Ele-ve, eerder **Ele-be**, eerder **Ela-ba**, is geworden tot de klankomwisseling **Evele**, **Ebele**, **Ebala**, verkort tot **Ebla**, “mit *n*-Suffix”,

Ebla-na, Eblana, 140 AD, now the modern city of **Dublin**.

“De stichting van **Dublin** als echte stad dateert van haar bezetting door de **Noren** in **814**, die er de hoofdstad van hun Ierse nederzetting van maakten. Naar de **Denen** overgegaan, bewaarde het zijn **Scandinavische** karakter.” De Deense naam voor **Dublin** is **Duflin** (< Dufli-na).

“**Dublin** ligt aan de **Dublin Bay**, een inham van de Ierse Zee, en wordt van oost naar west doorsneden door de rivier de **Liffey**”, de **stróóm** waarnaar **Dublin** is genoemd.

“In the year **759 Vikings** (probably of **Norwegian origin**) raided islands off the coast of Ireland for the first time.” Vergelijk **Dubla**, **793**, overstromingsvlakte tussen Nijmegen en Kleef.

“The **First Viking Age** in Ireland began in **795**, when the **Vikings** began carrying out hit-and-run raids on Gaelic Irish coastal settlements.”

“In **837** a fleet of sixty longships sailed up **the River Liffey** and raided “churches, forts and dwellings”, including presumably those at **Dublin**.” Vergelijk **Dubla**, **1064**, rivier de Dubbel.

Dubbel, rivier in de Groote Waard, **1064 Dubla**,
Duffelt bij Nijmegen, **793 Dubla**, waarna **Dufla**,
Duffel in België, provincie Antwerpen, **1059 Dufla**, en
Dublin, met oude naam **Dubla-na**,
zo óók **Dufli-na**, > **Duflin**, de
Deense naam voor **Dublin**, **hebben dezelfde herkomst**.

Hoe wordt de naam **Dublin** verklaard? Men leest **Dublin** als **Dub-lin**, “**Dubh Linn**”, dat Oudiers zou zijn voor ‘black pool’, ‘zwarte poel’ of ‘zwart water’. **Dit komt niet overeen met de vele andere namen van Dublin**, zoals **Dubla-na**, **Dubli-na**, **Dubli-nas**, **Dubli-ni**, **Dubli-no**, **Dubli-nu**, **Doubli-no** (zie internet), afleiding “mit *n*-Suffix” van **Dubla**, **Dubli** en **Doubli**, verkortingen van **Dubbala**, **Dubbali** en **Doubali**.

Vergelijk de *stróóm*, de **Dubbel**, 1101 **Duble**, ca.1180 **Dubbele** (zie Blok).

“**Dubele** (1200), ligging onbekend, in Limburg, of in de omgeving van deze provincie” (zie *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*), (prof. Blok heeft geen verklaring), is een oude naam van de **Duffel bij Nijmegen** (Nijmegen grenst aan de provincie Limburg). Immers: “In 1369 wordt de Duffel aangeduid met **Dufele**, genoemd in de schattingslijsten van Gelre (in het Gelders Archief in Arnhem)”.

Übil-bach, ook **Ubil**-pach, 13^e eeuw (26,7 km), zijstr. van de Mur bij Graz (z. internet), was eerder **Ubili**-bach, de klankomwisseling van **Uli-bi**-bach, **Ule-be**, bij Nijmegen > **Ubele**, > **Dubele** **Dufele**.

“**Übers**-bach, 12. Jh., bei Fürstenfeld in Steiermark, **Ubils**-bach” (zie Köbler), eerder **Übe-res**-bach en **Ubilis**-bach, was in oorsprong **Ülbe-res**-bach en **Uli-bis**-bach.

“**Thulba** (27 km) is een zijrivier van de Fränkischen Saale, ook **Dulba**, **Tulbe**, de nederzetting daaraan (zie internet), te lezen als **Ul-ba**, **Ul-be**, bij vele namen het geval, die hoofdletter D vóór de werkelijke naam, een stroomnaam.

Ela-ba > **Ebala**, **Ebla**

De *stróóm* van de **Liffey** zal eertijds zijn aangeduid met **Ulla-bi**, Oud-Europees, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende (“te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”), de klankomwisseling **Ubbali**, waarna verkort tot **Ubli**, waarna **Dubli**, de *stróóm* van de **Liffey**, waaraan **Dubli-na**, **Dublin**, .. de nederzettingsnaam, 140 AD **Ebla-na**, **Dublin**.....

“**Uble**, also referred to as **Ubli**, is a small coastal village in southern Croatia. It is located on the **island** of Lastovo in Dubrovnik-Neretva County”, bij **Dordrecht** en **Nijmegen** in uitspraak geworden tot **Duble**, in Ierland **Dubli**. **Üble** is een Schlucht van de

Rijn-stroom de Frutz (19 km) in Oostenrijk.

Another name of Dublin: **Dubla-na > Dublan**

Another name of Dublin: **Dubli-na > Dublin**

Another name of Dublin: **Dufli-na > Duflin**

Dublin wordt in Ierland gelezen als **Dub-lin**, “**Dubh-Linn**”, dat Oud-Iers zou zijn voor ‘black-pool’ (‘zwarte pool’, ‘zwart water’). Nogmaals: Ik vind dat vreemd! Moet ik **Dubli-na** dan lezen als **Dub-lina**? **Dubli-na** is **Duble-ne**, afleiding “mit *n*-Suffix” (bij vele honderden namen in hetzelfde grote oude taalgebied het geval) van **Duble**, de verkorting van **Dubbele**.

Duble-ne werd tot **Dublen**, 720, oude naam van de Duffel, bij Nijmegen, op hetzelfde neerkomend als **Dublin**, immers ook uitgesproken en geschreven als **Dublen**. “Duffelt was van ouds genoemd, **Pagus Dublen**”, hetzelfde als **Duflen** **én het meerdere Uflen**.

Een oude naam van Dublin is ook **Dubli-nas**. Moet ik dat lezen als **Dub-linas**? Nee, **Dubli-nas** is **Dubli-nes**, de afleiding van **Dubli**, verkorting van **Dubbeli**. **Dubli** is de *stróóm* van de Liffey, waarnaar **Dubli-na** is genoemd, de afleiding “mit *n*-Suffix”.

Maar nu even dit:

Een willekeurig voorbeeld, **de afleiding** “mit *r*-Bildung”, zie de **rivier** de Aller: **Ale-re, Alle-re** “und im Ablaut damit” **Elle-re, Ele-re, Yle-re, Ille-re** is in **wezen één oude stroomnaam Ale, Alle** en **Elle, Ele, Yle, Ille**, afleiding “mit *r*-Bildung”, maar óók bij “mit *t*-Bildung”, “mit *st*-Bildung”, “mit *n*-Suffix”, “mit *m*-Suffix”, “mit *s*-Suffix”, enz. **Én Ale, Alle** is in de bronnen óók **Ole, Olle** en **Ule, Oule, Ulle, Eule**. (Zie de op blz. 1 en 4 besproken **rivier** de **Deule, Doule**, 1267 **Dupla**, < **Dubla**, < **Eule, Oule** en **Ulla-ba**.)

Zie prof. dr. Hans Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37: “Eine *r*-Bildung zeigt **Ala-ra** (so 1096) oder **Ale-ra** (786), die jetzige **Aller**, Nebenfluss der Weser. Im Ablaut zu **Ala-ra** steht **Eli-ra** > **Ili-ra**, **Ila-ra** (983 **Hila-ra**, 1049 **Ila-ra** > **Iller**, ein Nebenfluss der Donau.” **Ele** is in de bronnen ook **Elle**. **Ille** (**Iele**) is in de bronnen ook **Yle** (**Eile**).

Zie ook “**Aller**, 8. Jh., ein Nebenfluss der Weser, **Ala-ra**, **Ale-ra**, **Ele-re**, **Ele-ra**, **Erila**” (zie Köbler). “**Aller**, 10. Jh., ein Nebenfluss der Leine, **Erila**, **Ele-re**” (zie Köbler). **Erila** is de klankomwisseling van **Eli-ra**. **Arela** en **Arola** zijn de klankomwisselingen van **Ale-ra** en **Alo-ra**. Zie al mijn onderzoeken. **Het wemelt daarin van ontdekte klankomwisselingen**, ONBEKEND in naamkundige kringen (ik kan het ook niet helpen).

De oude stroomnamen **Ale, Alle** (**Ole, Olle, Ulle, Ule, Oule, Eule**) en **Elle, Ele, Eile, Ille** komen allen **door elkaar voor** in vele plaats- en riviernamen, óók te zien in alle oude namen van **Dublin**.

Mijn onderzoek toont aan dat **álle rivieren, álle stromen** vroeger werden beschouwd als, en aangeduid met **Ale, Alle, Ole, Olle, Ulle, Ule, Oule, Eule** en **Elle, Ele, Yle, Ille**, **met vele afleidingen**, te zien in *Unsere ältesten Flussnamen* van prof. dr. **Hans Krahe**. Al die afleidingen van deze oude stroomnamen hebben er toe geleid dat vele plaats- en rivier-namen een **klankomwisseling** hebben ondergaan, dat uit vele namen de **L is weggefallen**.

Zo zijn er ook de zeer oude afleidingen **-be, -fe, -ve**, ook wel met **-pe** aangeduid. In *Das Apa-Problem, Untersuchung eines westeuropäischen Flussnamentypus* van Heinrich Dittmaier zijn de tweede elementen **-fe** en **-pe** afgeleid van *afa, apa* ‘stroom, waterloop’. Het element **-ve** werd door Krahe aangeduid met “mit v-Element”; **-be** is het oudste element.

Er is Ael-be (> Abe), Al-be, Ol-be, Ul-be en El-be, Eel-be (> Ebe), Eil-be, Il-be. Maar waar zijn Ale-be, Alle-be, Olle-be, Ulle-be en Elle-be, Ele-be, Yle-be, Ille-be gebleven?

Er is Ael-fe, Al-fe, Ol-fe, Ul-fe en El-fe, Eel-fe (> Efe), Eil-fe, Il-fe (> Iffe). Maar waar zijn Ale-fe, Alle-fe, Olle-fe, Ulle-fe en Elle-fe, Ele-fe, Yle-fe, Ille-fe gebleven?

Er is Ael-ve (> Ave), Al-ve, Ol-ve, Ul-ve en El-ve, Eel-ve (> Eve), Yl-ve, Il-ve. Maar waar zijn Ale-ve, enz. en Ele-ve, Yle-ve, Ille-ve gebleven?

ONBEKEND in naamkundige kring:

Abele, Abbele, Obele, Obbele, Ubbele, Ubele en **Ebbele, Ebele, Eibele, Ibbele**, te ZIEN in de vroege- en middeleeuwse bronnen (óók soms voorafgaand met hoofdletter **D**) zijn de KLANKOMWISSELINGEN van **Ale-be, Alle-be, Ole-be, Olle-be, Ulle-be, Ule-be** “und im Ablaut damit” **Elle-be, Ele-be, Yle-be, Ille-be**, stroomnamen, stammend van vóór onze jaartelling.

Afele, Affele, Ofele, Offele, Ufele, Ufele en **Efele, Efele, Eifele, Iffele**, TE ZIEN in de vroege en middeleeuwse bronnen (óók soms voorafgaand met hoofdletter **D**) zijn de KLANKOMWISSELINGEN van **Ale-fe, Alle-fe, Ole-fe, Olle-fe, Ulle-fe, Ule-fe**, “und im Ablaut damit” **Elle-fe, Ele-fe, Yle-fe, Ille-fe**, stroomnamen, stammend van vóór onze jaartelling.

Avele, Ovele, Uvele en **Evele, Yvele, Ivele**, TE ZIEN in de middeleeuwse bronnen (óók soms voorafgaand met hoofdletter **D**) zijn de KLANKOMWISSELINGEN van **Ale-ve, Ole-ve, Ule-ve** en **Ele-ve, Yle-ve, Ille-ve**.

Al-be, Ul-be, Ul-fe, Oul-be, Eul-be, Ool-be
en **Eel-ve, Yl-fe, Il-be, Il-fe, Il-ve**, zuiver en afgesleten
overgeleverde vormen van stroomnamen, **TE ZIEN** in de geschreven bronnen, zijn
ontstaan uit

Ale-be, Ulle-be, Ulle-fe, Oule-be, Eule-be, Ole-be,
“im Ablaut damit”
Ele-ve, Yle-fe, Ille-be, Ille-fe, Ille-ve, “in de loop der eeuwen,
soms veel eeuwen”, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen
gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond
liggende, de **klankomwisselingen**.....

Abele, Ubbele, Uffele, Oubele, Eubele,
Obele en **Evele, Yffele, Ibbele, Iffele, Ivele**,
namen, **TE ZIEN** in de geschreven bronnen, **VERMINKT** overgeleverd.

Dezelfde herkomst hebben, maar dan voorafgaande met de hoofdletter D,
Dabele, Dubbele, Duffele, Doubele,
Deubele, Dobele en **Devele, Dyffele,**
Dibbele, Diffele, Divele,

TE ZIEN in alle andere oude namen van **Dublin**, maar dan als,
de **verkortingen**
Dable-, Duble-, Dufle-, Double-, Deuble-,
Doble- en **Devle-, Dyffle-, Dible-, Difle-,**
Divle-, met **-na** als tweede element, de afleiding “mit *n*-Suffix”.

Andere namen van **Dublin** zijn **Dablin**, **Diblin**, **Difelin**, **Dvlyn**, **Doubli-no**, **Dubli-na**, **Dubli-no nas**, **Dubli-ni**, **Dubli-nas**, **Dubli-nu**, **Deublin**, **Dyflinn**, **Düblin**, **Eblana**, **Dabali-na**, **Dabli-na**, **Dablin**, **Taplin**, **Daburin**, **Dblin**, **Dblyn**. Zie: Alternative Names for Dublin.
Men komt bij al deze andere namen van Dublin als men dit rijtje (het begin daarvan) op Google zet.

Speciale tekens: < ontstaan uit (oude stroomnaam), > geworden tot (de klankomwisseling).
Hier volgen bijna alle **andere namen van Dublin** in een andere volgorde, leidend tot een beter begrip:

Dabali-na < **Ala-bi** ...> **Abali**, **Abali-na**
Dabli-na< **Ala-bi** ...> **Abali**, **Abli-na**
Dablin< **Ala-bi** ...> **Abali**, **Abli-na**, **Ablin**
Dubla-na ..< **Ulla-ba** > **Ubbala**, **Ubla-na**
Dubli-na< **Ulle-bi** ...> **Ubbeli**, **Ubli-na**
Duflin< **Ulle-fi**> **Uffeli**, **Ufli-na**, **Uflin**
Doubli-na < **Oule-bi** > **Oubeli**, ... **Oubli-na**
Deublin< **Eule-bi** > **Eubeli**, **Eubli-na**, **Eublin**
Dooblin< **Ole-bi** ...> **Obeli**, **Obli-na**, **Oblin**
Devlin< **Ele-vi**> **Eveli**, **Evli-na**, **Evlin**
Dyflin< **Yle-fi**> **Yffeli**, **Yfli-na**, **Yflin**
Diblin< **Ille-bi**> **Ibbeli**, **Ibli-na**, **Iblin**
Difelin< **Ille-fi**> **Iffeli**, **Ifli-na**, **Iflin**, **Ifelin**
Difflin< **Ille-fi**> **Iffeli**, **Iffli-na**, **Ifflin**
Divlyn< **Ille-vi**> **Iveli**, **Ivly-na**, **Ivlyn**

Vele stroomnamen gaan vooraf met de hoofdletter **D** (of met **T**). Zie mijn vergelijkend onderzoek *De herkomst van Nifترلaca, en nog veel meer*.

Taplin, andere oude naam van **Dublin**, moet gelezen worden als **Tablin**, eertijds **Ala-bin**, geworden tot de klankomwisseling **Abalin**, > **Ablin**, **Tablin**, op hetzelfde neerkomend als een andere oude naam van **Dublin**, namelijk **Dablin**.

De evolutie die te zien is bij

Dabali-na, Dabli-na en Dablin, drie andere oude namen van Dublin (zie internet), moet natuurlijk ook bij Dublin zelf te zien zijn, dus **Dubbali-na, Dubli-na en Dublin**, in Nederland: **Dubbala, Dubla, Dublen** (bij Dordrecht en Nijmegen)

Dubbali-na toont de klankomwisseling van

Ulla-bi-na, > **Ubbali-na, Dubbali-na, Dubli-na, Dublin**.

Dabali-na toont de klankomwisseling van

Ala-bi-na, > **Abali-na, Dabali-na, Dabli-na, Dablin**

Abele en **Ebele** zijn in mijn vergelijkende onderzoeken de klankomwisselingen van **Ale-be** en **Ele-be**. Zie de vele voorbeelden. **Ale-be** is de grondvorm van **Ele-be**.

Abali-na komt op hetzelfde neer als **Abala-na**, klankomwisseling van
..... **Ala-ba-na**, “und im Ablaut damit”
..... **Ela-ba-na**, “Old-European”,
geworden tot de klankomwisseling **Ebala-na**, verkort tot

Ebla-na, de oudste naam van **Dublin**,
genoemd door **Ptolemaeus** in het jaar 140 na Christus.

“**Eblana**, nom d’une ville, selon **Ptolémée**, aujourd’hui **Dublin**.”

Te lezen op internet: Eblana-Wiktionnaire: “La graphie **Eblana** est de **Ptolémée** et retranscrit sans doute **Dublana**”, te lezen, zoals blijkt uit alle andere oude namen van Dublin, als **Dubla-na** en **Ebla-na**, afleiding “mit *n*-Suffix”.

Evolution of Old-European river names:

Ala-ba > Abala > Abla > Abla-na

Ela-ba > Ebala > Ebla > Ebla-na,

Ptolemy, 140 AD.

The origin of the name is **Ala-ba** “und im Ablaut damit” **Ela-ba**.

Ala-bi-na >

Abali-na

Dabali-na, another name of Dublin

Dabli-na, another name of Dublin

Dablin, another name of Dublin

Ala-bi-na > Abali-na > Dabali-na, another name of Dublin

Ale-bi-ca > Abeli-ca, river of the Rhine/Saar, also **Ebeli-ca,**

..... **< Ele-bi-ca.**

“**Abeli-ca** (Fluss), 8. Jh., **Al-be**

(Flussname) (Saar), **Abli-ca, Ebli-ca**”

(zie Gerhard Köbler, *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands*), was in oorsprong

Ale-bi-ca, “und im Ablaut damit” **Ele-bi-ca**,

“in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen, op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen

Abeli-ca, **Abli-ca** en **Ebeli-ca**, **Ebli-ca**,

en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de bronnen opgetekend, in de 8e eeuw.

De **Al-be** (33 km) is een zijrivier van de Rijn, via Moezel (Mosel) en Saar. De beroemde naamkundige **Ernst Förstemann** heeft in zijn *Altdeutsches Namenbuch, Zweiter Band* géén verklaring voor de namen **Abeli-ca** en **Ebeli-ca**, in mijn onderzoeken zó duidelijk de klankomwisselingen van **Ale-bi-ca** en **Ele-bi-ca**.

“Die Albe ist ein Fluss in Frankreich, der im Département Moselle in den Region Grand Est verläuft.”

Ebla-na, old name of Dublin, Ptolemaeus, 140 AD

Ebli-ca, old Saar-river **Albe**

De afleidingen (het tweede element), **-ca** en **-na** zijn wijd verbreid bij de oude stroomnamen.

Alleen **Al-be** laat al zien dat **Abeli-ca** de klankomwisseling is van **Ale-bi**.

Vele namen met **Al-** zijn in de bronnen immers ook **Ale-**.

Aalst was voorheen **Ale**-ste en **Al**-ste. **Al**-feld aan de Leine was in de 11^e eeuw **Ale**-felde (zie Köbler). Ahl-den aan de Aller was in de 12^e eeuw **Alo**-dun, **Ale**-then en **Al**-den (zie Köbler). **Al**-dorf bij Diepholz was in de 11^e eeuw **Ala**-thorp (zie Köbler). **Ale**-bach bij Holzminden was in de 15^e eeuw **Al**-beke (zie Köbler). **Al**-ness (Averon River), rivier in Highland, Scottish Gaelic **Ala**-nais (zie internet). **Al**-ges-heym, “onbestimmt” bij Mains, was in de 12^e eeuw **Ala**-gas-tes-heim (zie Köbler). Enz.

En **Al-be**, zijrivier van de Rijn, via Mosel en Saar ? In oorsprong **Ale-be**!

Abeli-ca, zo duidelijk de klankomwisseling van **Ale-bi-ca**.

“**Abele-bach**, 1048, Der Wäschebach (in die Niester) in

Nassau, **Ebil-bach rivus**, 1172, Unbekant” (zie *Altdeutsches Namenbuch* van **Ernst Förstemann**), was in oorsprong

Ale-be-bach “und im Ablaut damit”

Eli-bi-bach, **Ele-be-bach**.

Naamkundige **prof. dr. Ernst Förstemann** (1822-1906) had voor deze namen geen verklaring.

Ele-bi-ca > **Ebeli-ca**

Eli-bi-bach > **Ebili-bach**

Ela-ba-na > **Ebala-na**,

waarna verkort tot **Ebla-na**,

..... **Eblana**,

140 AD, **Ptolemaeus**, de oudste naam van **Dublin**, óók **Dubla-na**,

zie *Orbis Latinus*, te lezen als **Ublana**.

Vergelijk **Abele-bach**, “der Wäschebach in die Nister in Nassau” met

Dabali-na, andere naam van **Dublin**, op hetzelfde neerkomend

als **Dabele-na**.

Achter de hoofdletter D van alle namen van **Dublin**, en **Dublin** zelf, zo ook de **Dubbel**, 1064 **Dubla**, 1101 **Dubbele** in de **Groote Waard**, is een **klankomwisseling** TE ZIEN van een zeer oude **stroomnaam**.

“**Ebels-bach**, 9. Jh., an der Mündung des Ebelsbachs in den Main bei Hassfurt, in Unterfranken,

Ebali-bechin, Ebil-bach, Ebels-bach” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen van

Ela-bi-bechin, Ele-bi-bach, Ele-bes-bach,

Ort und **Fluss** Ebelsbach (15 km), zijstroom van de Rijn, via Main, > **Ebeles-bach**.

Ela-bi-bechin > **Ebali-bechin**, brook, tributary of the Rhine/Main

Ela-ba-na > **Ebala-na, Ebla-na**, Ptolemy,

140 AD, oldest name of **Dublin**

Dabali-na, Dabli-na en **Dablin** zijn andere oude namen van **Dublin** (internet).

Ela-bi met grondvorm **Ala-bi** werd in de loop der eeuwen tot de klankomwisseling

Ebali **Abali**.

Ebali-bechin en **Abali-na**,

Dabali-na,

Dabli-na,

Dablin.

Ebly, en wallon **Ebli**, gem. Léglise, bij Neufchâteau in de Hoge Ardennen, in de provincie Luxemburg, in België, is de verkorting van

..... **Ebeli**, de klankomwisseling van

..... **Ele-bi**.

Ela-ba > Ebala > Ebla-na, Dublin

Evolutie: **Ele-be-ne > Eel-be-ne > E-be-ne > Eben**

De nederzetting **Eben** in België, bij Maastricht, ligt aan de *stroom* de **Jeker**, waarnaar het is genoemd, dat zich in hartje Maastricht ontlast in de **Maas**. Zie hierna meer **Eben**.

Aan de bron van de **Jeker** ligt **Abolens**, dat wijst op een eertijds **Alo-ba** (Ale-be), de *stroom* van de **Jeker**, geworden tot de klankomwisseling **Abola**, met als nederzetting **Abola-nas, Abole-nes, Abolens**.

De ultieme herkomst van Eben is **Ele-be**, van Abolens **Ale-be** (Alo-ba).

“Op het grondgebied van Abolens ontspringen de Jeker en de Grande Bek.”

Abole-nes (Abele-nes), Abolens is een deelgemeente van Hannuit.

Abele in West-Vlaanderen, grenzend aan Frankrijk, gemeente Poperinge, was eertijds **Ale-be**, hier aan een zij-**stroom** van de **IJzer** (voorheen **Ysa-ra**, < **Ylsa-ra**).

Een plaats **Abele** ligt ook in Henegouwen, aan een **stroom**.

Ale-, met afleiding, is in de bronnen ook Elle-, Ele-, **Yle-**, Ille. Evolutie: **Yla-sa**, > **Yl-sa** én **Ysala**, **Ysel**.

“**Abe-ne**, Bach bei Winsen an der Luhe” (*Altdeutsches Namenbuch*, Ernst Förstemann),

wijs op een oorspronkelijk **Ael-be-ne**, ontstaan uit **Ale-be**. Zie voor veel meer mijn onderzoeken *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen* en *De herkomst van Nif-terlaca, en nog veel meer*. Uit vele honderden, ja wellicht duizenden namen is de L weggeval-
len, maar nog maar een zeer klein gedeelte van het enorm grote namenbestand.

“**Ebs-dorf**, 11. Jh., wüst b. Buttstädt b. Apolda, **Ebiliz-dorf**

(1066)” (zie Köbler), was in oorsprong **Eli-bis-dorf**.

Ebs-dorf zou eigenlijk **El-bes-**, **Elbs-dorf** of **Eelbes-dorf** moeten heten, naar de herkomst.

“**Ebs-dorf**, 11. Jh., bei Marburg, **Ebiliz-dorf**” (zie Köbler),

toont de klankomwisseling van **Eli-bis-dorf**. Geen PN Ebbi.

“**Ebs-dorf**, 13. Jh., in Blomberg in Lippe, **Ebbes-dorf**”, en “**Ebs-dorf**, 12. Jh., bei Uelzen, **Ebbe-kes-dorpe**” (zie Köbler), waren in oorsprong

..... **Elbe-kes-dorpe** en **Elbes-dorf**. Vele vergelijkbare namen tonen dit aan. Zie mijn onderzoeken. Uit zeer vele namen is de L weggeval-
len op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, en zijn daardoor meer aan veran-
dering blootgesteld dan de gewone woorden van de taal” (zie dr. J. de Vries).

“**Ebil-nis-heim**, 12. Jh., **unbestimmt** mit Bezug zu(m früheren

Grossherzogtum) Hessen” (zie Köbler), was eerder **Ebili-nis-heim**,

de klankomwisseling van **Eli-bi-nis-heim**,

Ele-be-nes-heim. Zoeken naar een plaats **Ebes-heim**. En die is er. Zie internet.

“**Ebels-berg**, 11. Jh., südlich Linzs, Ebels-perch, Ebils-perch” (z.Köbler), eerder

Ebeles-berg, toont de klankomwisseling van **Ele-bes-berg**.

Indien zuiver overgeleverd, via **Eel-bes-berg**, zou de naam tóch zijn geworden tot **Ebes-berg**.

De plaats is genoemd naar de **stroom** van de Traun, zijrivier van de Donau: “Ebelsberg, durch den **Fluss** und die **Donau** begrenzt; an die Gemeinde **Asten**, 1073 **Asti-na**” (< **Al-sti-na** > **Alsten**).

“**Abble-chem**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Ostfriesland” (zie Köbler), was eertijds

Alle-be-chem, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling

Abbele-chem, waarna verkort tot **Abble-chem**.

Nogmaals:

Ale-be, **Alle-be**, **Ole-be**, **Olle-be**, **Ule-be**, **Ulle-be**, **Oule-be**, **Eule-be** “im Ablaut damit” **Elle-be**, **Ele-be**, **Yle-be**, **Ille-be**, zijn geworden tot de klankomwisselingen **Abele**, **Abbele**, **Obele**, **Obbele**, **Ubele**, **Ubbele**, **Oubele**, **Eubele** en **Ebbele**, **Ebele**, **Eibele**, **Ipbele**.

Zie nu: **Yle-be**, **Ille-be**, **Elle-be** > **Eibele**, **Ipbele**, **Ebbele**.

“**Eibels-au**, 11. Jh., b. Haunoldstein in Niederösterreich, **Ebils-awa**”

(zie Köbler), eerder **Eibeles-au** en **Ebilis-awa**, toont de klankomwisselingen van ... **Yle-bes-au** en **Eli-bis-awa**. Au, awa is ‘water’.

Nu Yle-bes als Yle-ben:

Yle-ben werd later tot **Yle-fen**, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisseling **Yffelen**, in uitspraak **Dijffelen**, 1555, oude naam van **Diffelen**, klankomwisseling van **Ille-fen**, eertijds genoemd naar de **stróóm** **Yle-fe**, **Ille-fe**, hier de **Overijsselse Vecht**. (Zie ook eerder.)

Evolutie: **Yle-fin** > **Yffelin**, in uitspraak **Dyffelin**,
verkort tot **Dyflin**,
ook geschreven als **Dyflinn**, andere oude naam van **Dublin**.

Dieffeln, voorheen **Dieffelen**, **Diffelen**, **Diflen**, **Deifeln**,
gem. **Dillingen**, voorheen **Dullinga** (zie het internet), toont de klankomwisselingen van
Ille-fen (spreek uit Iele-fen) en **Eile-fen** (**Yle-fen**), genoemd naar de
stróóm van de Saar, in **Landkreis Saarlois**.
Herkomst Dillingen, voorheen Dullinga: **Dil-inge**, **Dul-inga**, < **Il-inge**, **Ul-inga**.

Nabij, ook in **Landkreis Saarlois**, ligt “**Differte**, 11. Jh., bei **Saarlois**” (zie Köbler),
afgesleten vorm van **Il-fer-te**. Het zal de plaats **Differten** zijn,
gem. Wadgassen, **Landkreis Sarrlouis** (Saarland), dat eigenlijk **Ilfer-ten** zou moeten heten,
naar de herkomst, genoemd naar **Il-fe**, de **stróóm** van de rivier de Bist, zijrivier van de Saar.

Differt in het Land van Aarlen, provincie Luxemburg, heeft dezelfde herkomst, genoemd
naar de **stróóm** van de Ruisseau de Messancy, een zijstroom van de Maas (Meuse), via Chiers.

Iffels-dorf bij Pfreind, eerder **Iffeles-dorf**, toont de klankomwisseling van
..... **Ille-fes-dorf**, dorp aan **Ille-fe**,
genoemd naar de **stróóm** van de Naab, waaraan het is ontstaan.

Ille-fe werd aan de **Overijsselse Vecht** tot de klankomwisseling **Iffele**, waarna in uitspraak

Diffele, **Diffle**, ca. 1390, oude naam van **Diffelen**, < **Ille-fen**.
Zie voor veel meer plaats- en riviernamen, beginnend met de hoofdletter D, waarna een oude
stroomnaam: *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer*. Zie ook hierna.

“**Ibil-stete**, 10. Jh., wüst b. Jensen b. Springe, **Ibil-stede**, **Ibbel-stide** (um 969)” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen van

Illi-bi-stete en van **Ille-be-stide**,

in de loop der tijd geworden tot de klankomwisselingen **Ibili-stete** en **Ipbele-stide**.

De plaats zou eigenlijk **Il-be-stede** moeten heten, ontstaan uit **Ille-be-stide**.

Ille-bi > **Ibbeli**, **Dibbeli**, **Dibli-na**, **Diblin**,
Dublin.
another old name of

Vergelijk **Dubbel-dam**, 1310 **Dibbel-damme** (z. *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), eerder **Dubbele-**, **Dibbele-**, < **Ulle-be-**, **Ille-be-**.

“**Eppel-heim**, bzw. mundartlich **Ebele**, 8. Jh., westlich Heidelbergs, **Ebbelon-heim** (771), **Eppelin-heim** (948), **Ebbelen-heim**, **Eppelen-heim**” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen van

Elle-bon-heim **Elle-pin-heim** en van

Elle-ben-heim **Elle-pen-heim**, mundartlich < **Ele-be**.

De plaats zou eigenlijk **El-ben-heim** moeten heten, ontstaan uit **Elle-ben-heim**.

“**Ebens-feld**, 8. Jh., bei Staffelstein, **Ebilis-felt**, **Ebeles-felt** (um 800), **Ebilih-feld** (804), **Evels-velt** (1017)” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen van

..... **Eli-bis-felt**,

..... **Ele-bes-felt**,

..... **Eli-bi-feld**,

..... **Ele-ves-velt**.

De huidige naam: **Ele-be** > **Eel-be-nes** > **E-be-nes** > **Ebens-feld**.

Evels-velt (1017), eerder **Eveles-velt**, is de klankomwisseling van

..... **Ele-ves-velt**,

velt aan **Ele-ve**, > **Evele**, **Devele**, **Devel**,

part of the river **Dubbel**, 1064 **Dubla**, hydronym in South Holland on the Island of Dordrecht, which emptied into the Old Meuse near Dordrecht.

Vroeger vormde de **Devel** (**Devele**) een rivier in het verlengde van de **Dubbel** (**Dubbele**).

L'Ével (55,8 km) est une rivière française qui coule dans le département du Morbihan,

Bretagne, eerder **Evele**, de klankomwisseling van **Ele-ve** (< **Ele-be**).

Devlin en **Develin** zijn andere verwante namen van **Dublin**.

Devlin, alternative name of **Dublin**, de verkorting van

Develin, toont de klankomwisseling van **Ele-vin**.

Documents Illustrative of English History in the Thirteenth and . Dublin: **Develi-ne**, **Divelin**, **Divelyn**, **Dublen**, etc.

Develi-ne, andere oude naam van **Dublin**, toont de klankomwisseling van

Ele-vi-ne, met oudere grondvorm **Ala-bi-na**,

(**Ale-bi-ne**), geworden tot de klankomwisseling **Abali-na**,

waarna in uitspraak **Dabali-na**,

óók een andere naam van **Dublin**, zo óók **Dabli-na** en **Dablin**.

Nogmaals:

Yveli-ne in Île-de-France

is de klankomwisseling van

Yle-vi-ne.

“**Dublin**: Develi-ne, Divelin, Divelyn, Divilyn, Dublen, Dublin, Dubln, **Dyveli-ne**, Dyvelyn”.

Dyveli-ne, een andere naam van

Dublin, toont de klankomwisseling van

Yle-vi-ne.

Département **Yveli-nes**:

“Ce toponyme vient du fait que plusieurs **rivières** y avaient leur **source**.” “Le département

tire son nom du pays d’**Yveli-ne**, ou **Iveli-ne**, dénomination issue d’une **ancienne forêt**, dont Rambouillet est le dernier vestige.”

Het bos is genoemd naar de **stromen** waaraan het is (en was) gelegen, de **Seine** met meerdere zijstromen, waaronder de **Oise**. “**L’etymologie est obscure.**”

De herkomst van de naam is **de wijd verbreide oude stroomnaam Yle, Ille**, de afleiding “**mit v-Element**” (gezien bij **Krahe** bij Al-ve, Ol-ve, enz.), gevolgd door “**mit n-Suffix**”.

Yle-vi en **Ille-vi** zijn genoemd naar de **stróóm** waaraan het land, het bos is gelegen, met afleiding, **Yle-vi-ne** en **Ille-vi-ne**, de namen van het oude bos.

Diveli-ne, andere naam van **Dublin**, en

Iveli-ne in **Île-de-France**, tonen de klankomwisseling van

Ile-vi-ne (of Ile-vi-ne).

Dyvelyn, another name of **Dublin**, toont de klankomwisseling van

Yle-vyn.

Divlyn en **Divelyn** zijn andere oude namen van **Dublin**.

Divlyn, another name of **Dublin**, eerder **Divelyn**,

toont de klankomwisseling van **Ille-vyn**,
Ille-vin (Iele-vin).

Nogmaals:

Dyflin, another name of **Dublin**, eerder **Dyffelin**,

toont de klankomwisseling van **Yle-fin**.

Diflyn, another name of **Dublin**, eveneens **Difelin**

toont de klankklankomwisseling van **Ille-fin**
Ille-fyn (Iele-fin).

Zie Google: “Praktische informatie Dublin-Ierland Dublin (Ierland) Andere namen.”
 (Het teken > betekent ‘geworden tot’, hier **de klankomwisseling**.)
 De **andere** oude namen noem ik hier in een andere volgorde, **leidend tot een beter begrip**):

Nogmaals, maar nu weer anders opgeschreven:

1 **Dabali-na**, eertijds **Ala-bi-na**, > **Abali-na**

2 **Dabli-na**, eertijds **Ala-bi-na**, > **Abali-na**, verkort **Abli-na**

3 **Dablin**, eertijds **Ala-bi-na**, > **Abali-na**, verkort **Abli-na**, waarna **Ablin**

4 **Ebla-na**, eertijds **Ela-ba-na**, > **Ebala-na**,

verkort **Ebla-na**, **Eblana polis**, oudste naam van **Dublin**, genoemd door **Ptolemaeus**.

Nogmaals: Eén van de herkomsten van **Dublin** is

Ala-bi-na “und im Ablaut damit” **Ela-ba-na**,
 “Old-European”, > **Abali-na**, **Dabali-na** en **Ebala-na**, **Ebla-na**.

Nogmaals:

Vergelijk **Dabali-na** en **Ebla-na**, de verkorting van **Ebala-na**, de oude namen
 van **Dublin**, met

“**Abeli-ca** (Fluss), 8. Jh., **Al-be** (ein Flussname)

(Saar), **Abli-ca**, **Ebli-ca**” (zie Köbler), in oorsprong

Ale-bi-ca, “im Ablaut damit” **Ele-bi-ca**,

“in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen, op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te
 doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende,
 de klankomwisselingen

Abeli-ca en **Ebeli-ca**,

waarna verkort tot **Abli-ca** en **Ebli-ca**.

Dabele, Dobele, Dibbele, Dubbele, Duffele,
 en **Dyffele, Difele**, allen te zien in de andere namen van **Dublin**,
 tonen de klankomwisselingen van
Ale-be, Ole-be, Ille-be, Ulle-be, Ulle-fe
 en **Yle-fe, Ille-fe**.

Vervolg andere namen van Dublin:

5 Diblin, eertijds **Ille-bin**, > **Ibbelin**, verkort **Iblin**
6 Difelin, eertijds **Ille-fin**, > **Ifelin**, verkort **Iflin**
7 Divlyn, eertijds **Ille-vin**, > **Ivelin**, verkort **Ivlyn**
8 Dyfflinn, eertijds **Yle-fin**, > **Yffelin**, verkort **Yfflin**

Vergelijk **Dublin**, verkorting van **Dubbelin**, óók **Diblin**, verkorting
 van **Dibbelin**, met “**Dubbel-dam**, 1310 **Dibbel-damme**”
 (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van G. Van Berkel en K. Samplonius).

Nogmaals: Dyffelin en Difelin, andere oude namen van Dublin:

Dublin, de verkorting van **Dubbelin**, ook **Dyfflinn**, “Icelandic
Dyflin” (z. internet), verkorting van **Dyffelin**, ook **Difelin**, heeft
 precies dezelfde herkomst als “**Dijffelen** of **Diffelen** of
Diffle in **Overijssel**, gem. **Hardenberg**.”

Zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius), (de plaats Diffelen, ca. 1390 Diffle, 1555 Dijffelen). Naamkunde: “Verklaring onbekend. Samenhang met een persoonsnaam *Diffo* is niet waarschijnlijk.”

Nogmaals:

De herkomst is **Ille-fe, Yle-fe**, de *stróóm* waaraan de nederzetting is ontstaan, de **Overijsselse Vecht**, “in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen”, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen **Iffele, Yffele** en **Iffle, Yffle**, waarna de nederzettingenamen **Diffle, Diffelen, Dijffelen**.

Vergelijk **Dublin**, ook **Divlyn** en **Difelin**, op hetzelfde neerkomend als **Divelin**, met **Divele-ro-marca**, oude naam van de **Duffel**, 8^e eeuw **Dubla**, bij Nijmegen (zie Köbler), tonend de klankomwisseling van **Ille-ve-ro-marca**.

Ubbele werd tot **Uffele** in Nederland en Vlaanderen tot **Duffele** en **Duffelt**, bij Nijmegen, in de 8^e eeuw ook **Dubla** (zie de bronnen).

“By the Danes **Dublin** was named **Duflin**.”
(zie internet: The Annals of Ireland.)

“**Duffel** (de Duffel), 8. Jh., Landstrich bei Nijmegen, **Dubla**, **Tubal-gouwe**, **Dubl-ensis**, **Divel-ro-marca**, **Duvele-ro**, **Duvelhara**” (zie Köbler).

Herkomst van de Duffel: **Ulla-ba**, > Ubbala, Ubla, **Dubla**,
Ula-ba-, > Ubala-, Ubal-, **Tubal**-gouwe,
Ille-ve-ro-marca, > **Ivele**-, **Divele**-ro-marca,
Ule-ve-ro, > Uvele-, **Duvele**-ro,
Ule-va-ra, > Uvelha-, **Duvelha**-ra,
Ulla-fa, > Uffala, Ufla, **Dufla**, allen
genoemd naar de *stroom* van de Waal en de Rijn tussen Nijmegen
en Kleef (Kleve).

Vervolg andere namen van Dublin:

- 9 **Duflin**, eertijds **Ulle-fin**, > Uffelin, **Uflin**
10 **Dubli-na**, eertijds **Ulle-bi-na**, > Ubbeli-na, **Ubli-na**
11 **Dubli-nas**, eertijds **Ulle-bi-nas**, > Ubbeli-nas, **Ubli-nas**
12 **Dubli-nu**, eertijds **Ulle-bi-nu**, > Ubbeli-nu, **Ubli-nu**
13 **Dubli-no**, eertijds **Ulle-bi-no**, > Ubbeli-no, **Ubli-no**
14 **Dubli-ni**, eertijds **Ulle-bi-ni**, > Ubbeli-ni, **Ubli-ni**

Het **meerdere** **Dubli-na** werd tot
..... **Dublin**.

Vervolg andere namen van Dublin:

15 **Doubli-no**, eertijds **Oule-bi-no**, > **Oubeli-no**, **Oubli-no**

16 **Deublin**, eertijds **Eule-bin**, > **Eubelin**, **Eublin**

17 **Düblin**, eertijds **Ülle-bin**, > **Übbelin**, **Üblin**

18 **Dabu-rin**, eertijds **Ael-bu-rin**, > **Abu-rin** Zie de vele voorbeelden daarvan in mijn onderzoek *De herkomst van Nifterlaca*, en nog veel meer.

19 **Dulyn** (“**Dublin** was pronounced **Duilin**, Welsh **Dulyn**”).

20 **Dblyn**, de vlugge en vluchtige aanduiding van **Dublyn**, **Dublin**.

21 **Devlin**, eertijds **Ele-vin**, > **Evelin**, **Evlin**

22 **Develi-ne**, eertijds **Ele-vi-ne**, > **Eveli-ne**

Vergelijk de nederzetting **Develi-ne**

aan de **Meurthe-stroom** bij **Anould**, in het departement **Vosges** (**Vogezes**), tonend de

klankomwisseling van **Ele-vi-ne**,

afleiding “mit *n*-Suffix” van **Ele-vi** (**Ele-ve**), de *stroom* van de **Meurthe**, de

Oud-Europese stroomnaam **Ele** (eerder **Ela**), “mit *v*-Element”.

In de gedetailleerde atlas wordt **Develine** gespeld als **Dévelines**, op internet steeds **Develine**.

Vergelijk **Dublin**, **Dubli-na**, ook **Devlin**, **Develin**, met de **Dubbel**,

..... 1101 **Duble**, in de **Groote Waard**, ook aangeduid met

..... **Devel**, **Devele**.

In het noorden van County **Dublin** stroomt de **Delvin** (z. internet), te lezen als **Elvin**.

De **Ével** (55,8 km), zijrivier van de Blavet in Morbihan in Bretagne,

eerder **Evele**, de klankomwisseling van **Ele-ve**, heeft dezelfde herkomst als de

Devel, deel van de **Dubbel** in de **Groote Waard**.

Vergelijk **Eves-hausen** bij Dommershausen, 1264 **Evels-husin** (zie internet),

eerder **Eveles-husin**, de klankomwisseling van

.. **Ele-ves-husin**, via

..... **Eel-ves-husin** in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond

liggende **Eves-hausen**, in oorsprong genoemd naar de *stróóm* van de Baybach en de Litzbach, waartussen het gelegen is, zijstromen van de Mosel in Rheinland-Pfalz.

Vergelijk “**Eves-warden**, 12. Jh., in Frisia, **Ebes-werdi**” (zie Köbler), in

oorsprong **Eel-ves-warden**, en **Eel-bes-werdi**, ontstaan uit ...

..... **Ele-ves** en **Ele-bes**, elders geworden tot de klankomwisselingen **Eveles** en **Ebeles**.

“**Deve-se**, 12. Jh., bei Ronnenberg bei bzw. in Hemmingen bei Hannover,

Devesse (1183), vielleicht ein sehr alter Name aus der Zeit um Christi Geburt?, mit Bezug zu einem Sumpfgebiet

entlang der **Ihme**” (zie Köbler) (< **Ihl-me**), was eertijds **Eelve-se**.

²³ **Difflin**, eertijds **Ille-fin**, > **Iffelin**, **Ifflin**

“**Dubhlinn** (Cassical Irish). “Other names of **Dublin**: Other locations in Ireland also bear the name **Duibhlinn**, variously anglicized as **Devlin** and **Difflin**.”

“**Dublin**, Old-English **Difelin**, Old Norse **Dyflin** (Viking settlement of about 841), modern Icelandic **Dyflinn**.”

“**Dublin**, also pronounced **Doblin** or **Dooblin**.”

24 **Doblin**, eertijds **Ole-bin**, > **Obelin**, **Oblin**

Vergelijk “**Döbeln**, 10. Jh., in dem mittelsächsischen Hügelland, zwischen Chemnitz und Dresden und Leipzig, **Doblin**, **Dobelin**” (zie Köbler), te lezen

als **Obeln**, **Oblin**, **Obelin**, tonend de klankom-

wisseling van **Ole-bin**, > **Obelin**, **Oblin**.

De binnenstad van **Döbeln** ligt op een eiland in de **rivier** de Mulde, zijstroom van de **Elbe**, tussen de twee rivierarmen van de Freiburger Mulden.

Vergelijk “**Dobel**, 12. Jh., b. Neuenburg **Tobele** ⁽³⁾, **Dobil**”

(zie Köbler), tonend de klankomwisseling van **Ole-be**.

Vergelijk nu

Obula, 1204, oude naam van de **rivier** de

Havel (zie Köbler), de klankomwisseling van

Ole-ba, elders geworden tot **Dobela**, **Dobele**.

Naamkundigen verklaren **alle** namen, alsof ze zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen.

Doble-Zwaring, 1219 **Tobel** (zie internet), moet gelezen worden als

Oble, Obele, tonend de klankomwisseling van

..... **Ole-be**. De nederzetting is genoemd naar de **stroom** van de **Kainach**, die door Doble stroomt, een zijstroom van de **Donau**, via de **Drau** en de **Mur**.

Vergelijk

“**Öblarn**, 12. Jh., in der Untersteiermark, **Obela-ren**,
Obila-ren” (zie Köbler), tonend de klankomwisselingen van

Oli-ba-ren, en **Ole-ba-ren**.

Ole is in de bronnen ook **Ale**. De plaats zou eigenlijk **Ölebarn** moeten heten.
Öle-ba-ren

“**Havel**, 8. Jh., ein 334 Kilometer langer **Nebenfluss** der
Elbe u.a. in **Berlin**,

Habola (789), **Habala**, **Havela** (981), **Obula**
(1204), **Havele** (1394)” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen van

Halo-ba, **Hala-ba**, **Hale-va**, **Ole-ba**,
op hetzelfde neerkomend als

Alo-ba, **Ala-ba**, **Ale-va**, dán geworden tot de
klankomwisselingen

Abola, **Abala**, **Avela** en **Obela**.

De rivier zou eigenlijk Hale-ve of Hale-be moeten heten, of Ole-be, naar de herkomst.
Naamkundigen verklaren **alle** namen, alsof ze zuiver zijn overgeleverd in de vroege middeleeuwen.
Ik kan het ook niet helpen dat ik dat ontdekt heb. **Mijn onderzoek is vóór naamkundigen.**

“Even-kamp, 9. Jh., bei Lüdinghausen bei Werne,
Ebulen-kampe,
Evilan-campa” (z. Köbler), toont de klankomwisselingen
 van **Eli-van-campa** (dat is **Ele-ven-campe**) en van
Ele-ben-kampe.

E-ven-kamp zou eigenlijk **Eel-ven-kamp** of **Eel-ben-kamp**
 moeten heten, naar de herkomst **Ele-ven-kamp** of **Ele-ben-kamp**.

Alle plaatsnamen met **Even-**, waaronder óók **Deven-**, waren in oorsprong
 Eel-ven-, ontstaan uit
 Ele-ven-, o.a. herkomst van **Deven-ter**.

Uit véle namen met **E-ben-**, **E-ven-** en **E-ber-**, **E-ver-** (z. *Geschicht-liches Ortslexikon Deutschlands* van Köbler), is de **L weggevallen**, in oorsprong
 Eel-ben-, **Eel-ven-** en **Eel-ber-**, **Eel-ver-**,
 ontstaan uit **Ele-ben-**, **Ele-ven-** en **Ele-ber-**, **Ele-ver-**.

Uit ontzettend veel namen is de **L weggevallen**, **ONBEKEND** in naamkundige kringen. Maar toch nog maar een zéér klein gedeelte van het ontzettend enorm grote plaatsnamenbestand. (Ik spreek hier natuurlijk niet alleen over Nederland, België en Luxemburg.)

In Duitsland: 24 **Eben**, 3 **Ebe-ne**, 10 **Even-**, 6 **Eves-**, 107 **Eber-**, 24 **Ever-**, enz. Zie mijn onderzoeken. Er zijn hele ritsen van dezelfde plaatsnamen te zien, waaruit de **L** is weggevallen, **allemaal afgesleten overgeleverde plaatsnamen**. Echt ongekend!

Deventer (Nedersaksisch **Dev'nter/Daeventer**), in Nederland, in

de provincie Overijssel, aan de IJssel: **Ele-ven-** is ook de herkomst van
Eel-ven-tre > Even-tre, waarna **Deven-tre**, 893,
..... oude naam van **Deven-ter**, eer-
tijds genoemd naar de *stroom* van de **IJssel**.

Ale-ven- is ook de herkomst van
Ael-ven-tre > Aven-tre, waarna **Daven-tre**, 840,
oude naam van **Deven-ter**.

Ale-ben- is ook de herkomst van
Ael-ben-tre > Aben-tre, waarna **Daben-tre**, 978,
oude naam van **Deven-ter**.
Deventer zou eigenlijk **Eelventer**, **Aelventer** of **Aelbenter** moeten heten, naar de herkomst.
Zie meer namen, zoals **Deventer**, **Daventer**: *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer*.

Daven-tre in Engeland (**-tre**, **-te-re** is een wijd verbreide afleiding!):

“The market-town of **Daven-try** or **Daven-tre** (!), extends along the sides and summit of a hill, and is encompassed on the south and east by a range of hills.”

Naamkunde: “The place name **Daventry** is derived from the Old English personal name **Dafa**, and means ‘tree of a man called Dafa, Dafa’s tree’ (‘de boom van Dafa’). **Wie gelooft dat?** “Another source has a different understanding about the origin of the place name. The British name of this place, **Dwy-Avon-Tre**, ‘the town of the two Avons’, from which its present appellation is derived, originated in its situation between the source of the river **Leam**, which falls into the Western **Avon**, and the river **Nene**, anciently styled the **Aufona**” (< Aulfo-na). **De herkomst: ‘vân Ael-ven’**.”

Daven-try was in 1085 **Daefan-trei**, eertijds

Aelfan-trei, **Aelfen-tre**, **Aelven-tre**,
genoemd naar de stromen waaraan het is ontstaan. Zie **Deventer**, Nedersaksisch **Daeven-ter**.

Internet: “River **Afan** is a river in Wales”, < **Aelfan**, < **Ala-fan**.
“**Avon**” is a Celtic word for “river”, from Celtic **Abo-na**”, eertijds **Ael-bo-na**, ontstaan uit **Ala-bo-na** (Ale-be-ne), ook **Ala-vo-na** (Ale-ve-ne), > **Ala-von** (Ale-ven), > **Avalon** (Avelen).

Er zijn vele rivieren **A-von** in Groot-Brittannië, dat ‘rivier’ zou betekenen. Mij lijkt de herkomst
 Ael-von (**Ael-fon**, **Ael-fan**, **Ael-ven**). Dán ontstaan uit
 Ala-von (**Ala-fon**, **Ala-fan**, **Ale-ven**), geworden tot de klankomwisseling
 Avalon (**Afalon**, **Afalan**, **Avelen**).

“**Avalon** is een mytisch eiland in de Britse wateren, bekend van de Arthursage.” “Die griechische Seefahrer **Pytheas** beschreef in seinen Reiseberichten ein nördliche Insel der er den Namen
Abalus, **Abali-cia** oder **Abalon** zuschrieb.” De namen zijn de klankomwisselingen van
Ala-bus, **Ala-bi-cia** of **Ala-bon**, ook **Ala-von**.

Vergelijk “**Abeli-ca**, 8. Jh., **Al-be** (Flussname) (Saar), **Abli-ca**, **Ebli-ca**”,
 tonend de klankomwisselingen van **Ale-bi-ca** “im Ablaut damit” **Ele-bi-ca**.

Deventer heeft dezelfde herkomst als **Eef-de**, in het Nedersaksisch

..... **Aef-de**, in 1326 en in 1294

..... **Ave-de** en **Eve-de**.

Deven-ter was vroeger ook **Daven-dre** en **Deven-dre** en **Daven-der** (zie *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*).

Aelven-dre en **Eelven-dre**, herkomsten van Deventer,
 komen op hetzelfde neer als het nabije

Aelve-de en **Eelve-de**, en

Aelf-de en **Eelf-de**, herkomsten van Eefde, eertijds
 óók genoemd naar de *stroom* van de IJssel, de Eefse Beek, een zijstroom van de IJssel bij Zutphen.

“Op oude kaarten van Eefde zien we **Ef-de** staan” (zie internet), de afgesle-

ten vorm van **Elf-de**.

Ik zag al in 1994 dat uit de namen Eefde en Aefde de L is weggefallen, zo ook bij vele andere namen.
 Zie meer in mijn onderzoeken *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen* en *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer*.

Naamkunde: “De betekenis van **Eefde** is onzeker. Misschien een afleiding met het verzamelsuffix **ipi**
 en als grondvorm misschien ***awo-** ‘schaap’, dan te vergelijken met gotisch **awepi** ‘schaapskudde’.

Naamkunde: “Men heeft bij **Deventer** gedacht aan een prehistorische waternaam, een alleenstaand
 voorbeeld van een naam op **antrâ**, keltisch ***Dabantrâ**, in een gebied waar anders alleen oudgermaans
andrô voorkomt, Indo-Europees ***Dhabhantrâ**, bij de wortel ***(a)dhabh-** ‘schitterend, uitbuigend’. Ook
 heeft men het Engelse **Daventry** vergeleken, waarvoor als betekenis ‘boom van de persoon ***Dafa**’ is
 voorgesteld. Een andere verklaring ziet in **Deventer** misschien ‘dode boom’, onl. ***preo** ‘boom’ en **daf**
 ‘doof, dood’. Zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius.

De herkomst van Deventer: **Aelben-tre**, **Aelven-tre**, “im Ablaut damit” **Eelven-tre**.

De herkomst van Eef-de: **Aelve-de**, **Aelf-de** **Eelve-de**, **Eelf-de**.

Vergelijk

Deven-ter, 9^e eeuw **Taven-tre**, **Taven-teri**, **Taven-tri**,
Taven-tra, **Davan-tri**, **Davan-dra**, **Daven-teri**, **Daben-tre**.
Daven-tri, **Daven-dre**, **Davin-dre**, **Daven-der**, **Deven-tre**, **Deven-dre**, met

Taven, Taben

of **Teven**, 4. Jh.?,

ein **Fluss** bei Saarburch, ontstaan uit **Tabe-na**,

..... **Tave-na**
en **Teve-na**.

Zie “**Taben**, 4. Jh.?, ein **Fluss** bei Saarburch, **Tave-na**, **Tabe-na**, **Teve-na**” (zie Köbler).

Taven **Taben** **Teven**, aan de IJssel
met afleiding **Taven-tre**, **Taben-tre**, **Deven-tre**.

Deventer is genoemd naar een **riviernaam**, hier de **stróóm** van de **IJssel**,
waaraan deze nederzetting is ontstaan.

De hoofdletters **T** en **D** moeten worden genegeerd, tonend de wijd verbreide stroomnamen

Aben, **Aven** en **Even**, eerder
Abe-na, **Ave-na** en **Eve-na**, afgesleten overgeleverde vormen van
Ael-be-na, **Ael-ve-na** “und im Ablaut damit”

Eel-ve-na, ontstaan uit
Ale-be, **Ale-ve** en **Ele-ve**, geworden tot de klankomwisselingen
Abele, **Avele** en .. **Evele**, ook voorkomend als
Dabele, **Davele** en **Devele**. **Davele** ligt aan de Maas, < **Ale-ve** (zie hierna).

“**Teven-hausen**, 13. Jh., in **Kalletal**, in **Lippe**, elftes Jh. bei Varenholz in (dem früheren Fürstentum) Lippe-Detmold, **Tevinc-huson**, **Teven-husen**” (zie Köbler) was eertijds **Eel-ven-husen**. **Deven-tre** was in oorsprong **Eelven-tre**.

Nogmaals:

“**Abele**-bach, 14. Jh., ein **Bach** bei Winsen an der Luhe” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Ale-be**-bach.

“**Abeli**-ca, 8. Jh., **Al-be** (ein Flussname) (**Saar**), **Abli**-ca, **Ebli**-ca” (zie Köbler), **zijrivier** van de **Saar**, toont de klankomwisseling van
Ale-bi-ca, “und im Ablaut damit” **Ele-bi**-ca (> **Abeli**-ca, **Abli**-ca en **Ebeli**-ca, **Ebli**-ca).

Dabali-na, another name of **Dublin**, toont de klankomwisseling van
Ala-bi-na, “und im Ablaut damit” **Ela-ba**-na, > **Ebala**-, **Ebla**-na, 140 AD, **Eblana**, oudste naam van **Dublin**.

“**Taben**, ein Fluss bei **Saar-burg**”, te lezen als **Aben**, eerder **Abe**-na, is de afgesloten vorm van **Ael-be**-na, ontstaan uit **Ale-be**, elders geworden tot de klankomwisseling **Abele**.

Daven-tre, oude naam van **Deventer**, zou eigenlijk
d’**Ael-ven-tre** moeten heten, naar de herkomst, “im Ablaut damit”
d’**Eel-ven-tre**, naar de herkomst, geworden tot
d’**Even-tre**, **Deven-te-re**, **Deventer**.

Taven-tre, oude naam van **Deventer**, zou eigenlijk
t’**Ael-ven-tre** moeten heten, naar de herkomst, “und im Ablaut damit”
d’**Eel-ven-tre**, > **Deven-tre**, **Deventer**.

Daven-try in **Engeland**, ook geschreven als **Daven-tre** (zie eerder), is genoemd naar de twee stromen **Avon** (“the town of the two **Avons**”), waaraan de plaats is ontstaan (zie eerder), op het vasteland **Avon**, **Aven** en **Avan**, eveneens > de afleiding **Davan-tre**, oude naam van **Deventer**, in oorsprong d’**Aelvan-tre**.
Zie eerder:

Daven-try in **Engeland** was in 1085 **Daefan-trei** (ook **Davan-trei**), in oorsprong d’**Aelfan-trei**.

“**Avon** is a Celtic word for **river**, from Celtic **Abo-na**”, de afgesle-
ten vorm van **Ael-bo-na**, op hetzelfde
neerkomend als **Ael-vo-na**, geworden tot
het gemakkelijker in de mond liggende **Avo-na**, waarna
Avon.

Ael-vo-na is de grondvorm van **Eel-vo-na**, geworden tot
het gemakkelijker in de mond liggende **Evo-na**, herkomst van
..... “**Devo-na**, 2. Jh., viel-
leicht in späteren Unterfranken, **Ptolemaeus** (2. Jh.)” (zie Köbler).

“**Aven-hövel**, 11. Jh., bei Alt-**Ahlen** bei Beckum bzw. in de Bauerschaft Brockhasen nord-
westlich Ahlens unmittelbar **an der Werse** b. Münster, **Avon-huuila**, **Avon-huvila**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Ael-von-huvila**,
Ael-ven-hövel.

Taben, 4. Jh.?, ein **Fluss** bei Saarburg, **Tave-na**, **Tabe-na**, **Teve-na**, **Tave-non**” (zie Köbler), is er nog als een nederzetting **Taben**, deel van **Taben-Rodt** aan de **Saar-stroom**:

“**Taben** gehört zu den wenigen Orten, über deren früh- und hochmittelalterliche Geschichte gute Kenntnisse vorliegen. Dies hat mit der besonderen Bedeutung Tabens als ältester religiöser und damit kultureller Mittelpunkt Triers im Saarbereich und zwischen den Zentren Trier und Mettlach zu tun. Die Nennungen setzen bereits 634 ein. **Tavanna**, das 893 als **Tavena** und nach dem 14. Jh. als **Thaben** (1484) erscheint, ist **keltischen Ursprungs** und wird als **Ort am ruhigfließenden Bach** erklärt.”

Tavanna is een samentrekking van **Tava-na**, te lezen als **Ava-na**, eertijds
Ael-va-na.

Taben is ook een plaats in Noord-Duitsland, deel van **Beverstedt**, Landkreis Cuxhaven in **Niederschsen**.

“**Taven-husen**, 12. Jh., wüst bei Dringenberg bei Warburg” (zie Köbler), was eertijds **Ael-ven-husen**, ‘bewoning aan **Ale-ve**’, de *stroom* waaraan de nederzetting is ontstaan.

Nogmaals **Deventer** en **Eefde**:

Taven-tre, 895 cop. 10^e eeuw, oude naam van **Deventer**, was eertijds
Ael-ven-tre, ‘ván **Ale-ve**’, de *stroom* van de IJssel, waaraan ook, bij **Zutphen**,
de nederzetting **Aelve-de**, Nedersaksisch **Aelf-de**, is ontstaan, “und im Ablaut
damit” **Eelve-de**, **Eelf-de**, in de loop der jaren, “op de
vlugste en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige
namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende
..... **Ave-de**, **Aef-de** en
..... **Eve-de**, **Eef-de**, en als zodanig, dus

VERMINKT in de middeleeuwse bronnen opgetekend, bij zeer vele plaatsnamen het geval,
ONBEKEND in naamkundige kring. Naamkunde: **Eefde**, gem. Lochem, 1294-1295 **Eve-de**, 1326
Ave-de; betekenis onbekend. Misschien een afleiding met het verzamelsuffix *ipi* en als grondwoord misschien
**awo-* ‘schaap’ en dan te vergelijken met got. *awepi* ‘schaapskudde’.” (Zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst
en historie* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius.) In al mijn onderzoeken heb ik bij de vele ontdekte oor-
sprongen van namen veelal niet de verklaringen van naamkundigen genoemd. Had ik dat wel gedaan, dan zouden
mijn onderzoeken hebben geleken op een aanklacht tégen naamkundigen. Mijn onderzoek is **vóór naamkundigen**.

“**Tafern**, 12. Jh., bei Illwangen bei Pfullendorf, **Taber-na** (2), **Taver-na**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Ael-ber-na**, **Ael-ver-na**,
Ael-fern. **Taferts-hofen** in Bayern wijst op een oorspronkelijk **Aelfer-tes-hofen**.

“**Tawern** 10. Jh., bei **Saarburg**, **Taber-na**” (zie Köbler), was eertijds
Ael-vern en **Ael-ber-na** (**Ael-bern**).

“**Tewer**-stadt, 12. Jh., onbestimmt mit Bezug zu **Bayern**, **Taber**-steden”
(zie Köbler), was eertijds en **Ael-ber**-steden,
Eel-ver-stadt.

“**Ewer**-sen, ? , bei **Höxter**, **Efe-res**-husen” (zie Köbler), was eertijds
Eelver-sen en **Eelfe-res**-husen.

“**Ewers**-bach (**Ebers**-bach) **Nassau-Dillenburg**” (zie Köbler), was eertijds
Eel-vers-bach (**Eel-bers**-bach).

Zie Duitse tekst bovenaan de vorige bladzijde bij **Taben**, 4. Jh.?, ein **Fluss** bei **Saarburg**, **Tave-na**, **Tabe-na**, **Teve-na**” (zie Köbler): “Dies hat mit der besonderen Bedeutung

Tabens zu tun.”

“**Abens**, 4. Jh.?, ein in die **Donaufliessender Fluss** zwischen
Ingolstadt und Regensburg,

Abuns-na, **Abu-si-na**” (z. Köbler),

toont de afgesleten vorm van **Ael-be-si-na** en van

Aelbens-na. Deze **rivier** (72 km) zou eigenlijk **Aelbe-sen**
moeten heten, naar de herkomst. “Abens ist ein Fluss in **Oberbayern**, Nebenfluss der Donau.”
Naamkunde: “**Die Herkunft dieses Flussnamens ist nicht geklärt.**”

“**Tebes**-haeime, 12. Jh., in Oberbayern?” (zie Köbler), was in oorsprong
Eel-bes-haeime, met grondvorm **Ael-bes**-.

Vergelijk “**Eves**-warden, 12. Jh., in Frisia,
Ebes-warden” (zie Köbler), eertijds **Eel-ves**-warden en
Eel-bes-warden.

“**Devan**-ge-butle, 11. Jh., onbestimmt, büttel (Ortsnamenelement)
als Kollektivbildung zu wohnen” (zie Köbler), was in oorsprong

Eel-van-ge-butle. “**Eve-ne**-butle, 12. Jh.,
wüst bei Helmstedt bei Winsen an der Luhe” (zie Köbler) was eertijds
..... **Eel-ve-ne**-butle.

Eel-ve-ne, > **Eel-ven**, eerder **Eel-van**

“**Abe-ne**, 14. Jh., ein Bach
..... bei Winsen an der Luhe” (zie Köbler), was eertijds

..... **Ael-be-ne**, grondvorm van
..... **Eel-be-ne** en
..... **Eel-ve-ne**.

Vergelijk **Eve**-rode aan de Weser/Leine-stroom in Landkreis Hildesheim, 996 **Ave-ni-ge**-rothe (zie internet), eertijds **Ael-ve-ni-ge**-rothe “im Ablaut damit” **Eel-ve**-rode. Vergelijk ook “**Elben**, 11. Jh., nach Arnold 1 26 am **Bache Elbe** bei Wolfshagen, **Ael-vi-nu**” (zie Köbler).

Deventer:

Deven-tre was eertijds **Eel-ven**-tre.

Davan-tre was eertijds **Ael-van**-tre.

Davan-tre (Deventer) heeft dezelfde herkomst als **Avan**-sati bij Tiel,
< Ael-van.

Ave-de, 1326, oude naam van Eefde, was in oorsprong **Aelve-de**.
 Vergelijk:
Aelve-de, > **Ave-de**, met “**El-ben**, 11. Jh., am Bache **El-be** bei Wolfshagen,
Aelvi-nu” (zie Köbler), elders geworden tot **Ave-ne**, **Aven**.

Kerk-**Ave**-zaath (gem. Buren) bij Tiel was in 850 kopie 11^e eeuw **Avan**-sati,
 in 850 kopie eind 11^e eeuw **Aven**-sati,
 en van 1294-1295 **Ave**-sate
 (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), was in oorsprong **Ael-van**-sati,
 en **Ael-ven**-sate,
 genoemd naar de **stróóm**, waaraan het is ontstaan, de **Daver**, voormalige uitloper van
 de **Linge**, “dichtgegooid met de komst van de A15”, **Da-ve-re**, afgesleten vorm
 van **Ael-ve-re**. *Sati* is ‘woning’.
 (Naamkunde: “Kerk-**Avezaath** is een samenstelling van de persoonsnaam **Avo** en *sati* ‘woning’.)

Kapel-**Ave**-saath (gem. Tiel), met oude vormen Alden **Aaf**, 1453 Oud **Ave**-saeth
 (z. *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), was in oorsprong **Ael-ve**-saeth
 en **Aelf**, genoemd naar de **stróóm**
 van de **Daver**, eerder **Da-ve-re**, in oorsprong **Ael-ve-re**.

Taven-tre, **Daven**-tre (**Deventer**) heeft dezelfde herkomst als **Daven**-court,

Daven-stedt. **< Ael-ven.**

Dave-nes-court, ook wel aangeduid met **Daven**-court,

..... aan de **A-vre**, zijrivier van de Somme, was in oorsprong

Aelve-nes-court of **Aelven**-court,

aan de **Ael-vre**, zijrivier van de Somme.

“**Daven**-stedt, 12. Jh., bei Linden, **Daven**-stide”

(zie Köbler), was in oorsprong **Aelven**-stide,

genoemd naar de **stroom**, waaraan het is ontstaan, hier de **Leine**,waaraan óók

..... **Eve**-rode, in 996 **Ave**-ni-ge-rothe

(zie internet), in oorsprong **Aelve**-ni-ge-rothe,

Eelve-rode. Vergelijk **Aelvi**-nu, 11^e eeuw, oude
naam van **El**-ben, “am Bache **El**-be” (zie Köbler).

Dave-sur-Meuse, 11^e, 12^e eeuw **Daveles** (3), **Davres** (1067),

Davles (6), **Davlas**, **Dalbis** en **Davils**

(zie Gysseling), en **Davelle**, **Davelis** (z. internet) toont de **afgesloten**

vorm van **Ael-ve**-sur-Meuse,

de **klankomwisseling** van **Ale-ves**,

de **afgesloten vorm** van **Ael-vres**,

de **klankomwisseling** van **Ala-vas**,

de **klankomwisseling** van **Ali-ves**,

de **klankomwisseling** van **Ale-ve**, en

de **klankomwisseling** van **Ale-vis**.

De hoofdletter **D** moet worden genegeerd, zeker bij de **zuiver** overgeleverde vorm

Dalbis, te lezen als **Albis**.

Vergelijk **Dave**-sur-Meuse met **Ry d'Ave**, zijrivier van

de **Maas** (Meuse), via Lesse, 831 **Albliun** (zie Gysseling), in oorsprong

.... **d'Aelve**-sur-Meuse en .. **Ry d'Aelve**.

Albiun werd in de loop der tijd, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundigen namen”, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Albliun**, bij meerdere namen het geval. **Albi-un** toont al aan dat uit **Ave** de L is weggefallen.

Vergelijk de **Alblas**, **rivier** in de Alblasserwaard, 1064 flumen **Albas** (zie dr. J. de Vries, *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*), elders > **Albes**, **Albis**. Alblasserdam in de Alblasserwaard zou eigenlijk moeten heten Albasserdam in de Albasserwaard, beter nog: Albe-ser-dam in de Albe-ser-waard, waarin Oud-Alblas, beter Oud-Albas, Oud-Albes.

Daben-tre, 978, oude naam van **Deventer**, heeft dezelfde herkomst als

Taben (“**Taben**, 4. Jh., ein **Fluss** b. Saarb. Tave-na, **Tabena**, Teve-na, Köbler)

Aben-berc (“**Aven**-berge, 12. Jh., wüst b. Oxenwerder b. Hamburg, **Aben**-berc”, Köbler).

Aben-berg (“**Aben**-berg, 11. Jh., b. Rodt südwestl. Nürnberg, **Abin**-berch, Aven-berg”, Köbler)

Aben-thorp (“**Aven**-dorf, 12. Jh., bei Lüneburg, Aven-thorp, **Aben**-thorp”, zie Köbler).

Aben-heim (“**Aben**-heim, 8. Jh., bei Worms, **Abun**-heim”, zie Köbler).

Abens (“**Abens**, 4. Jh. ?, **Nebenfluss** der **Donau**, Abuns-na, Abu-sina”, z.Köbler).

Abene (“**Abene**, 14. Jh., ein **Bach** bei Winsen **an der Luhe**”, zie Köbler)

Er is **Abe**, **Albe**, **Olbe**, **Ulbe** en **Elbe**, **Ebe**, **Ilbe**.

Er is **Ave**, **Alve**, **Olve**, **Ulve** en **Elve**, **Eve**, **Ilve**.

Evolutie: **Ale-ben** > **Abelen** en **Ael-ben** > **A-ben**
Ale-ven > **Avelen** en **Ael-ven** > **A-ven**

Evolutie: **Ele-ben** > **Ebelen** en **Eel-ben** > **E-ben**
Ele-ven > **Evelen** en **Eel-ven** > **E-ven**

Uit **vele** namen met **A-ben**-, **A-ven**- en **A-ber**, **A-ver**- (zie het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler) is de **L** weggevallen, in oorsprong
..... **Ael-ben**, **Ael-ven** en **Ael-ber**, **Ael-ver**.

Uit **vele** namen met **E-ben**-, **E-ven**- en **E-ber**-, **E-ver**- (zie het *Gechichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler) is de **L** weggevallen, in oorsprong
..... **Eel-ben**, **Eel-ven** en **Eel-ber**, **Eel-ver**.

“**Aven-wedde**, 11. Jh., bei Gütersloh bei Wiedenbrück, **Owan-wide**, **Oven-wide**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Ool-van-wide**, **Ool-ven-wide**,
Ael-ven-wide.

“**Aven-dorf**, 12. Jh., bei Lüneburg, **Aven-thorp**, ... **Aben-thorp**” (zie Köbler),
was in oorsprong **Ael-ven-thorp**, **Ael-ben-thorp**.

“**Aven-berge**, 12. Jh., wüst bei Ochsenwerder bei Hamburg, **Aben-berc** (1142)” (zie
Köbler), was in oorsprong **Ael-ven-berge** en **Ael-ben-berc**.

“**Aven-thorp**, 12. Jh., wüst b. Neuholdensleben” (Köbler), was eertijds **Ael-ven-thorp**.

“**Aven-stroth**, 12. Jh., bei Gütersloh bei Wiedenbrück, **Aven-strot**, **Aven-strud**, ‘Struth’,
Sumpf, Gebüsch” (zie Köbler), was eertijds **Ael-ven-stroth**.

Nogmaals:

“**Aven-hövel**, 11. Jh., bei Alt-**Ahlen** bei Beckum bzw. in der Bauerschaft Brockhausen nordwestlich
Ahrens unmittelbar **an der Werse** bei Münster, **Avon-huula**, **Avon-huvila**” (z. Köbler),
was eertijds **Ael-ven-hövel** en **Ael-von-huvila**.

“**Aven-haus**, 13. Jh., in Lage in Lippe, **Aven-hus**” (zie Köbler), was eertijds
Ael-ven-hus.

Taven-tre, **Daven-tre** en **Daben-tre**, oude namen van
Deventer, moeten gelezen worden als

Aven-tre en **Aben-tre**, in oorsprong
Ael-ven-tre en **Ael-ben-tre**, genoemd naar
de **stroom** van de **IJssel**, vroeger **Isala** en **Ysala**, zó duidelijk de klankomwisselingen
van **Ila-sa** en **Yla-sa**, de **Oud-Europese stroomnaam**
Ila, **Yla**, de afleiding “mit s-Suffix”. Dezelfde herkomst heeft de **Ill** bij Straatsburg, ook een
zijstroom van de Rijn, in de bronnen **Ila**, **Yla**, dus zonder afleiding.

Deventer zou eigenlijk **Eelven-ter** moeten heten, of **Aelven-ter** of **Aelben-ter**, de grondvormen daarvan.

De Nederlandse toponiemen **Daven-horst** en **Daven-schot** (genoemd bij Deventer in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*) waren eertijds ook **Aelven-**, zo ook **Daven-court** (beter bekend als **Dave-ne-court**) en **Daven-stedt**, eerder besproken.

Vergelijk **Deven-ter** met “**Deven-moore**, südöstlich Dammes bei Vechta” (zie Köbler), te lezen als

..... **Even-ter** en **Even-moore**, eertijds

Eel-ven-ter en **Eel-ven-moore**, ontstaan

uit **Ele-ven**, stroomnaam **Ele**, de afleiding “mit v-Element”, met “**-moore**, ‘moeras’, ‘zomp’; een drassig gebied waain men gemakkelijk verzinkt”.

“**Deven-heim**, 8. Jh.” (zie Köbler) (ligging onbekend), was eertijds **Eelven-heim**.

Nogmaals:

Vergelijk **Deven-moore** met “**Even-kamp**, 9. Jh., bei

Lüdinghausen, **Ebulen-kampe**, **Evilan-campa**” (z. Köbler), tonend de klankomwisselingen van **Ele-ben-kampe**, **Eli-van-campa**, dat is **Ele-ven-kamp**,

waarna **Eel-ven-kamp**, en ook had

kunnen evolueren tot **Eel-ben-kamp**, maar dán

zijn geworden tot **Eben-kamp**.

“Eben-thal, 12. Jh., bei Gänserndorf in Niederösterreich”

(zie Köbler), was in oorsprong

Eel-ben-thal, < **Ele-ben**, elders > **Ebelen**,

zoals “Even-kamp, 9. Jh., bei Lüdinghausen, **Ebulen-**

kampe, Evilan-campa” (zie Köbler), < **Ele-ben**-kampe, Eli-van-campa.

“Eben-au, 12. Jh., bei Eisen-au? (zie Köbler), was eertijds **Eel-ben-au**.

“Eben-feld, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Österreich” (zie

Köbler), was in oorsprong **Eel-ben-feld**.

Vergelijk **“Ebens-feld** (**Ebe-nes-feld**), 8. Jh., bei Staffelstein,
Ebilis-felt, **Ebeles-felt**, **Evels-velt** (**Eve-les-velt**)” (z. Köbler),
tonend de klankomwisselingen van

Ele-bes-felt en van **Ele-ves-velt**.

Ebens-veld zou eigenlijk **Eelbe-nes-feld**, **Eelbens-feld** moeten heten,
“in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen”, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid,
te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende

..... **Ebe-nes-feld**, **Ebens-feld**.

“Eben (an dem Achensee), 13. Jh., in Tirol, **Ebe-ne** (1263)” (zie Köbler),

was in oorsprong **Eelbe-ne**,

Eelben.

“**Eben-dorf**, 10. Jh., b. Wolmirstedt, **Iben-dorf**, **Iven-dorf**, **Ivan-dorf**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Ilben-dorf**, **Ilven-dorf**, **Ilvan-dorf**,
Eelben-dorf.

“**Even**, 11. Jh., onbestimmt mit Bezug zu König” (zie Köbler), was in oorsprong
Eel-ven, < **Eelve-ne**.

“**Evin** s. Ofingen, 12. Jh., bei Donauschingen” (zie Köbler), was in oorsprong
Eel-vin, < **Ele-vin**, elders > de klankomwisseling **Evelin**,
in Ierland **Develin**,
another name of **Dublin**.

“**Evin-accar**, 9. Jh., Acker, Feld” (zie Köbler), was in oorsprong
Eel-vin-accar.

“**Eve-na**, 12. Jh., onbestimmt” (zie Köbler), was in oorsprong
Eel-ve-na.

“**Devo-na**, 2. Jh., vielleicht im späteren Unterfranken” (zie Köbler),
moet weer gelezen worden als
Evo-na (**Eve-na**), in oorsprong
Eel-vo-na, **Eel-ve-na**.

Zie Köbler:

“**Eve-ner**, 12. Jh., Schultenhof in dem Kirchspiel **Alvers**-kirchen bei

..... **Evers**-winkel bei

Münster in Westfalen, **Ebi-ri-thi**, **Ever-de**”,

was eertijds **Eel-bi-ri-thi**, **Eel-ver-de**.

Eel-be-re-te, **Eel-ber-te** > **Eel-ver-de**

De huidige naam zou eigenlijk **Eel-ve-ner** moeten heten, “in dem Kirchspiel

..... **Al-ve-res**-kirchen, **Alvers**-kirchen, bei

..... **Eel-ve-res**-winkel, **Eelvers**-winkel.

“**Deve-ren** bei Bersenbrück (1240), ein Flurname in dem **Dever** bei

Gütersloh (16. Jh.), **Deven**-moore bzw. **Dieven**-moore südöstlich Dammes bei Vechta s. **Diever**” (zie Köbler), was in oorsprong

Eelve-ren in dem **Eelver** bij

..... **Eelven**-moore bzw. **Ilven**-moore.

Vergelijk **Deve-ren**, dat is **Devern**, met

..... “**Evern**, 12. Jh., bei Burgdorf bei

Hannover, .. **Ebe-ren**” (zie Köbler).

De herkomsten zijn **Eel-vern**,

..... **Eel-bern**,

..... **Eelbe-ren**, < **Ele-be**, elders > de klankomwisseling **Ebele**.

Er zijn 4 plaatsen

Ebern in Duitsland (zie Köbler), < **Eel-bern**,

maar óók weer een plaats **Debern**-dorp, gemeente Cadolzburg in Beieren, 1304

..... **Theber-ten**-dorp (zie internet), in oorsprong

..... **Eel-bern**-dorp en

..... **Eel-ber-ten**-dorp.

“**Diever**, 12. Jh., in (der Provinz) **Drenthe**, **Deve-re** s.

Deve-ren bei Bersenbrück (1240), Flurname **in dem Dever** bei Gütersloh, **Deven-moore** bzw. **Dieven-moore** südöstlich Dammes bei Vechta” (zie Köbler), was in oorsprong

Il-ve-re en **Eel-ve-re**,

genoemd naar **Ilve**, **Eel-ve**, de *stroom* van de **Oude Vaart**, waaraan de nederzetting is ontstaan.

Diever (gem. Westerveld) (**Drents Dever**, zie internet), 1181 **Deve-re**,

1298-1304 **Duve-re**, 1438 **Dieve-ren**, 1584 **Diever** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius), was eertijds

Eel-ve-re, **Ul-ve-re**, **Il-ve-re**,

afleiding “mit *r*-Bildung” van **Eel-ve**, **Ul-ve**, **Il-ve**, de *stroom* van de **Oude Vaart**, waarnaar de nederzetting is genoemd.

Diever, **Drents Dever**, zou eigenlijk **Dielver** of **Deelver** of **Duulver** moeten heten, naar de herkomst.

“**Diever** is genoemd naar de **Oud-Europese** stroomnaam **Ille**, **Ele**, **Ule** (Ila, Ela, Ula) “mit *v*-Element”, **Il-ve**, **Eel-ve**, **Ul-ve**, met de grondvormen ... **Ille-ve**, **Ele-ve**, **Ule-ve**, elders geworden tot de klankomwisselingen **Ivele**, **Evele**, **Uvele**, ook geworden tot **Divele**, **Devele**, **Duvele**, andere namen van **Dublin**, de **Dubbel**, de **Duffelt**.

Naamkunde: De naam **Diever** hangt misschien samen met het werkwoord *dieven*, mnl. **bedu-ven* ‘bedekt zijn, bijvoorbeeld met water’, verwant met *dobbe* ‘kuil’ en *diep*. Anders: een *zijriviertje*

van de **Ems** in Duitsland heet **Dever** en bij Den Andel in Groningen lag **Debora** (waarschijnlijk 820 kopie 1150-1158), **waarin men evenals in Diever een archaische waternaam meent te herkennen.**”

Die zijstroom van de **Ems** was eertijds **Eelve-re**, > **Eve-re**, waarna in uitspraak **Deve-re**, **Dever**.

Debo-ra was in oorsprong **Eelbo-ra**,

de eerdere vorm van **Eelbe-re**, op hetzelfde neerkomend als **Eelve-re**.
Deze herkomst is al weer vele jaren te zien in mijn onderzoeken, zo niet de naam **Ebo-res-heim**, gezien op vrijdag 2 november 2018:

Ebo-res-heim, oude naam van **Ebers-heim**,
Kreis **Schlettstadt** (zie *Altdeutsches Namenbuch* van Ernst Förstemann), was in oorsprong

Eelbo-res-heim, **Eelbers-heim**.

Debora, waarschijnlijk 820, ligging onbekend, in Fresia, mogelijk in de omgeving van Den Andel, gemeente Baflo in Groningen (zie *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*, van R.E. Künzel, D.P. Blok en J.M. Verhoeff).

“**Ebers-heim**, 9. Jh., bei Schlettstadt, **Ebo-res-heim**,
Ebu-res-heim, **Ebi-ris-heim**, **Ebo-re-heim**”

(zie Köbler), (Ebo-re-heim staat geschreven als Eborre-heim), was in oorsprong

..... **Eelbo-res-heim**,

en **Eelbo-re-heim**,

Eel-bu-res-heim, **Eel-bi-ris-heim**.

Dezelfde herkomst heeft “**Eberts**-heim, 8. Jh., bei Frankenthal, **Ebo-res**-heim, **Ebu-res**-heim, **Ebi-ris**-heim, **Ebers**-heim” (zie Köbler).

Vier plaatsen **Ebers**-dorf en één plaats **Debers**-dorf.

“**Ebers**-dorf, 12. Jh., bei Ziegenheim, **Eburs**-thorf, **Evers**-torff”
(zie Köbler), was in oorsprong **Eelburs**-thorf, **Eelvers**-torff,
Eelbers-dorf.

“**Ebers**-dorf, 12. Jh., im Tullnerfelde, **Eburs**-thorf, **Ebe-res**-dorf”
(zie Köbler), was in oorsprong **Eelburs**-thorf, **Eelbe-res**-dorf,
Eelbers-dorf

Debers-dorf aan de Debersdorfer **Bach**, gem. Schlüsselfeld in Beieren
(zie internet), moet gelezen worden als **Ebers**-dorf, in oorsprong
Eelbers-dorf.

“**Ebers**-hausen?, 12. Jh., bei Illertissen?, **Efe-res**-husen
Eelfe-res-husen.
(2), Ebers-husin” (z. Köbler), was eertijds

Defers-dorf, 1339 **Tefers**-dorf,
“an einem linken Zufluss des Schwallbachs, Ortsteil des Marktes Rosstal im Landkreis Furth
(zie internet), was eertijds **Eelfers**-dorf.

Ever-sen, Kreis Hoxter in Westfalen, van 963-1037 **Efe-res-husen**,

1079 **Ave-re-dessun**, 1269 Ever-sen (zie het internet), was in oorsprong

Aelve-re-de-sen, **Eelfe-res-husen**,
Eelver-sen.

“**Ebers-hausen**, 10. Jh., bei Grossdingharting bei **München**,

Epa-ra-nas-husa” (zie Köbler), was in oorsprong

Eelba-ra-nas-husa (in uitspraak > **Epa-ra-nas-husa**).

München ligt in **Oberbayern**:
onbestimmt?

“**Ebar-husen**, onbestimmt in **Oberbayern**” (zie Köbler), was in oorsprong
Eel-bar-husen, ontstaan uit **Eel-ba-ra-husen**.

“**Ebers-bach**, 9. Jh., bei Weichs bei Dachau, **Epa-ras-pach**,

Epa-res-bah” (zie Köbler), was in oorsprong **Eel-ba-ras-bach**,
in de loop der eeuwen geworden via Eba-ras-bach tot Epa-ras-pach. Ebersbach zou eigenlijk
Eelbers-bach moeten heten, ‘beek van **Eel-be**’, < **Ele-be**, elders > **Ebele**.

“**Ebe-chen-dorf**, 12. Jh., onbestimmt mit Bezug zu Bayern” (z. Köbler), was eertijds
Eelbe-chen-dorf.

“**Ebers-au**, 9. Jh., nahe dem Rhein oberhalb des Bodenssees,
Ibi-ri-nes-owa” (zie Köbler), was in oorsprong
Ilbi-ri-nes-owa. De huidige naam zou eigenlijk
Eelbers-au of **Ilbers-au** moeten heten, naar de **herkomst**.

De rivier de **Tiber**, Latijn **Tiberis**, Italiaans **Tevere**, Etruskisch **Thefarie**, **Tiferis**, **Teperi** en **Tibilis**, **Tibili-ta-nae**, is met 404 km lengte de op twee na langste rivier in Italië, na de Po en de Adige, stromend door Rome. “De naam **Tiber** (enz.) is waarschijnlijk van vóór-Latijnse oorsprong.” De oorspronkelijke vormen waren:

Tiber < **Ilber**, **Ilbi-ri**, **Ilbe-ri**
Tibe-ris < **Ilbe-ris**
Teve-re < **Eelve-re**
Thefa-ri < **Eelfa-ri** Zie vorige blz., **Efe-res-**, < **Eelfe-res**.
Tiferis < **Ilfe-ris**
Tepe-ri < **Eelbe-ri**
 Vergelijk **Ebi-ri-thi** en ... **Ever-de**, oude namen van **Eve-ner** bij Münster (z. Köbler), in oorsprong **Eelbi-ri-thi** en **Eelver-de**.
Tibilis < **Ili-bis**, **Ille-bes**
Tibili < **Ili-bi**, **Ille-bes**
Tibili-ta-nae < **Ili-bi-ta-nae**
Tibe-ri-na, een eiland in de rivier de **Tiber** in **Rome**, < **Ilbe-ri-na**

Vergelijk **Ibi-ri-nes-owa**, oude naam uit de 9^e eeuw van **Ebers-au** (z. Köbler)

en **Tibi-ri**, **Tibe-ris**, de **Tiber**, rivier in Italië, met

Ibi-stat, **Ibis-stat**, **Ibi-stati**, **Ibi-steti**, oude namen uit de 8e eeuw
..... van **Eibel-stadt** (eerder **Eibele-stadt**) bei Oxenfurt
an dem Main (zie Köbler), de klankomwisseling van **Yle-be-stadt**, op hetzelfde
neerkomend als **Ille-be-stadt**, eertijds ook

Ilbi-stat, en **Ilbi-ri-nes-owa**, én **Ilbe-ris**, **Ilber**, > **Tiber**.

Deve-re, een zijriviertje van de **Ems**, > **Dever**,

Deve-re, 1181, oude naam van **Diever** in Drenthe, en

Teve-re, de Italiaanse naam van de rivier de **Tiber** (404 km),
die door Rome stroomt, hebben dezelfde herkomst:

Eelve-re, in Drenthe genoemd naar de *stroom* van de **Oude Vaart**,

aldaar ook **Dive-re**, < **Ilve-re**, op hetzelfde neerkomend als

..... **Ilbe-re**, > **Ibe-re**,

..... **Tibe-re**, **Tiber**.

Eelve-re komt op hetzelfde neer als **Eelbe-re**, eerder ook aangeduid met **Eelbo-ra**,

in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ebo-ra**,

in uitspraak ook geworden tot **Debo-ra**

("wrsch. 820, ligging onbekend, in 'Fresia', mogelijk in de omgeving van Den Anel, gem. Baflo in Groningen, zie *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200* van R.E. Künzel, D.P. Blok en J.M. Verhoeff). Prof. Blok heeft voor Debora geen verklaring.

Vergelijk **Teve-re**, de Italiaanse naam van de **Tiber**
(**Tibe-re** < **Ilbe-re**), met

Teve-ren aan de **Roode Beek** of **Teverener**
Bach (nabij de grens met Nederland, Zuid-Limburg, bij Geilenkirchen, Nederlands, verouderd: Geel-kerken,
1170 Gelen-kirchen, dialect Gele-kerke), 1150 **Tivern**, 1251 **Tyve-ren**, 1339
Teve-ren, 1484 **Thieve-ren**, 1520 **Theve-ren** (zie
internet), ook “12. Jh., **Tiver-ne** (zie Köbler), in oorsprong

Eelve-ren, **Ilvern**, **Ylve-ren**,
Ielve-ren, **Ilver-ne**.

Nogmaals:

“**Deve-ren** bei Bersenbrück, ein Flurname **in dem**
Dever bei Gütersloh (16. Jh.), (zie Köbler), was in oorsprong

Eelve-ren **in dem** **Eelver**.

“**Desvres** dans le département du Pas-de-Calais, en flamand **Deve-ren**
et **Dever-ne**, toponyme celtique. Le lieu est mentionné au XIIe siècle comme
Dever-na”, < **Eelver-na**, genoemd naar
de **stroom** van de **rivier** de **Enne**, nu Liane geheten, 867 **Elna** (zie Gysseling), in de
bronnen ook **Ela-na**, met nederzetting **Eel-ver-na**, > **Ever-na**, **Dever-na**.
Enna (< **Elna**), 1178, waterloop bij Saint-Pierre-Brouck, 1106 flumen **Hele-ne** (zie Gysseling), ook **Ele-ne**.

“**Almo** hiess ein **Nebenfluss** des **Tiber** bei **Rom**” (zie *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**, p. 36, waarin ook “**Alm**, 1258 **Alme**, Nebenfluss der **Oude Maas** in Nord-Brabant”, eerder in de **Groote Waard** bij Dordrecht. **Alma** is een rivier in de Krim. Enz.

Allia is een **zijrivier** van de **Tiber**, waar de Galliërs in 390 v. Chr. de Romeinen versloegen. Zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen, Die alteuropäische Hydronymie*, p. 35: Na het noemen van meerdere **rivieren Ala**: ”Eine Weiterbildung mit *i* ist **Alia**, auch **Allia**, Fluss in Latium. Ein **Alia** könnte auch die Grundlage von **Elle**, Nebenfluss der **Roer** bei **Jülich** (Nederlands **Gulik**) sein.” Zeker! In Italië is nog een **rivier Alli**. Ale, Alle is wijd verbreid. (Er zijn nog veel meer rivieren Elle! Zie mijn onderzoeken.)

Olo-na (71 km) is een rivier in Lombardije, **zijrivier** van de **Po**, ook genoemd in *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37: “**Olo-na**, Nebenfluss des Po (**Olonna** Rav, IV 36) in Gallia Transpadana; **Ola-na**, eine Po-Mündung, jetzt Po di Volane.” Enz. **Ala**, **Alo** is in de bronnen ook **Ola**, **Olo**, “**alteuropäisch**”.

Oglio (280) is ook een **zijrivier** van de **Po**, latijn **Ollius**, **Olius**, Lombard **Òl**. **Alba-no** is ook een rivier in Lombardije.

Elsa is ook een rivier in Italië, **zijrivier** van de Arno. Zie ook hier **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37: “Zahlreich sind Namen mit **s**-haltigen Suffixen: **Alsa**, **Elsa**, **Ilsa**. **Elvo** (El-ve), piemontese **Elv**, is ook een rivier in Italië, afleiding “mit **v**-Element”.

Alento, eerder **Alentum**, genoemd in de *Geographica* van Strabo, rivier in het zuid-westen van Italië, wijst op een afleiding van **Alen**, **Ale-ne**, **Ala-na**.

De rivier de **Ombro** (171 km) in **Toscane** wijst op een oorspronkelijk **Olmo-ro**, **Ol**-waterloop “mit *m*-Suffix”, in de loop der tijd geworden tot **Ommo-ro**, verkort tot **Om-ro**, in uitspraak geworden tot **Ombro**, “mit *n*-Suffix”, **Ombro-ne**. (Zie mijn onderzoeken), in wezen op hetzelfde neerkomend als het meerdere **Ambro**, eertijds **Almo-ro**, > **Ammo-ro**, verkort tot **Am-ro**, in uitspraak > **Ambro**.

Tana-ro (276 km), eerder ook **Tana-rus**, **zijrivier** van de **Po**, waaraan de nederzettingen **Alba** en **Asti** (< **Al-sti**, < **Ali-sti**), wijst op een oorspronkelijk **Aelna-ro**, < **Ala-na**. Het vele **Ane**, < **Aelne** gaat gepaard met **Alne**.

Vergelijk de rivier de **Anner** (= Gelbach), een zijstroom van de **Lahn**, in 959

Ana-ra (zie *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**, p. 105: “**Ana-ra** (so 959)
> **Anner** (= Gelbach), rechter **Nebenfluss** der Lahn”), afgesleten overgeleverde vorm van
Aelna-ra. **Anner** was in oorsprong **Alner**, < **Alna-ra**.
De **Allna**, 19,1 km, is óók een zijrivier van de **Lahn**. De **Anner** is 39,7 km, < **Alner**.

Vergelijk de **Anner** met **Alner-dall**, 1060, oude naam van **Aller-dale**
aan de rivier de **Ellen**, ca. 1200 **Alne**, zijstroom van de Solway Firth in Groot-
Brittannië (zie prof. Nicolaisen). **Hier zouden nog vele vergelijkingen kunnen volgen**. Zie daar-
voor mijn vergelijkend onderzoek *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen*.

Ala-na, **Ael-na**, > **Ana**, heb ik met zó vele oude namen aangetoond. Zie mijn
onderzoeken. De plaats **Ane** aan de Overijsselse **Vecht** was eertijds GEWOON **Aelne**,
alwaar ook **Ane-velde**, ook aangeduid met (zie Van der Aa), **Anne-velde** en **Enne-velde**,
eertijds **Aelne-velde**, **Alne-velde** en **Elne-velde**.
Enter aan de Regge, zijstroom van de **Vecht**, voorheen **Enne-there**, was in oorsprong
..... **Elne-there**.
En-schedé (eerder En-schéde), voorheen **Ane-schedhe** en **Anne-schete**, was eertijds
..... **Aelne-schedhe** en **Alne-schete**, “im Ablaut
damit” **Elne-schede** (> Enne-, En-schede), Oud-Europees.

Zie *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**, p. 36: “Mit **n**-Elementen sind gebildet **Alna**.
Im Ablaut dazu steht **Elna**.” Het zijn de verkortingen van **Alla-na**
en **Ella-na**. Maar daar hoort ook **Ala-na** bij. Naamkundigen vragen zich
niet af: Waar is **Aelna** gebleven? Dat is geworden tot
..... **Ana**.

De **Po**-stroom de **Tana-ro** (276 km) was eertijds **Aelna-ro**.
De hoofdletter **T** moet worden genegeerd, bij meerdere oude stroomnamen het geval.

Adda (313 km), ook een **zijrivier** van de **Po**, Lombard **Ada**, wijst op een
 oorspronkelijk **Ael-da**, ontstaan uit
 Ala-da, in elk geval
 geworden tot de klankomwisseling **Adala**. Zie daarvoor
 mijn vergelijkend onderzoek *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen.*

Einde van **rivieren** in **Italië**, “**alteuropäisch**”.

Nogmaals:

Deve-ne en **Deve-re** waren in oorsprong **Eelve-ne** en **Eelve-re**.
 “**Devan-ge-butle**, 11. Jh., onbestimmt, büttel (Ortsnamenelement) Kollektiv-
 bildung zu wohnen” (zie Köbler), was eertijds **Eel-van-ge-butle**, ontstaan uit
 Ele-van, Ele-ven.

“**Eve-ne-butle**, 12. Jh., wüst bei Helmstedt bei **Winsen an der Luhe**”
 (zie Köbler), was in oorsprong
Eelve-ne-butle, met grondvorm **Aelve-ne**, eerder **Aelbe-ne**.
 “**Abe-ne**, 14. Jh., ein Bach bei **Winsen an der Luhe**”
 (zie Köbler), was in oorsprong
Aelbe-ne. De **Luhe** is een zijrivier van de **Ilmen-au**.

“**Ebe-no**, 11. Jh., nach Be. bei Rittersdorf bei Bitburg, **Eve-na**”
 (zie Köbler), was eertijds **Eelve-na**,
Eelbe-no.

“**Eve-na**, 12. Jh., unbestimmt” (zie Köbler), was eertijds **Eelve-na**.

Devo-na, 2. Jh., vielleicht im späteren Unterfranken, **Ptolemaeus**
(zie Köbler), was in oorsprong

Eelvo-na.

“Evessen, 10. Jh., östlich Wolfenbuttels, **Hebes-heim”**

(zie Köbler), was eertijds **Heel-bes-heim**

en **Eelve-sen.**

Nogmaals: **Deve-se**,

“Deve-se, 12. Jh., bei Ronnenberg bei bzw. in Hemmingen bei Hannover,

Devesse (1183), vielleicht ein sehr alter Name aus der Zeit **um Christi**
Geburt? mit Bezug zu einem Sumpfgebiet entlang der **Ihme”** (zie Köbler), (< **Ihl-me**),
was in oorsprong

Eelve-se.

Nogmaals **“Eves-warden**, 12. Jh., in Frisia, **Ebes-werdi”** (zie Köbler),
was eertijds **Eelves-warden**, eerder **Eel-bes-werdi**,
..... < **Ele-ves-** en **Ele-bes-**, elders > de klank-
omwisseling **Eveles-** en **Ebeles-**.

Nogmaals:

Evilan-campa, 9e eeuw, nu **Even-kamp** (Köbler), toont de klankomwisseling van
Eli-van-campa, dat bij **Eel-van-campa**, is geworden tot **Evan-kampa**,
waarna **Even-kamp.**

Daven-der, ca. 1135-1180, één van de oude namen van **Deven-ter**
 (zie het *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200* van R.E. Künzel, D.P. Blok en J.M. Verhoeff),
 was in oorsprong **Eelven-ter**,
Aelven-der, wellicht al vroeg geworden tot **d'Eelven-ter**,
d'Aelven-der, waarna in de loop der tijden geworden tot **Deven-ter**,
Daven-der

Avelin ten zuiden van Lille, in het Schelde/Leie/**Deule** stroomgebied, dép. du Nord,
 région Pas-de-Calais, was in 1218 **Avelin**, documents divers: **Avelen**
 (zie internet), de klankomwisseling van **Ale-ven**.

Unsere ältesten Flussnamen van prof. **Krahe**, p. 35:
 “Mit einem **v**-Element sind abgeleitet ***Al-va** (?) > **Ol-ve**, Nebenfluss der Bever (Ohre,
 Elbe), alt **Ol-va**; ***Ala-va** als Vorform von **Alaw** (Fluss in Anglesey) und **Allow**,
 verschollener Bachname in Cornwall; auf ***Ala-via** gehen zurück **Alo-we** (so
 1355), See bei Parkitten im Kreis Heilsberg (Ostpreussen), ferner **Älo-ve**, Ort und See
 im Bez. **Aly-tus** (Litauen) mit dem Flösschen **Alovêle**, und **Äla-ve**, Fluss in
 Letland.”

“**Avels-heim**, 11. Jh., bei Molsheim” (zie Köbler), was eerder **Aveles-heim**,
 de klankomwisseling van **Ale-ves-heim**.

“**Avel-gowe**, 9. Jh., ein Gau Bonn, gegenüber im Siegbach mit den noch heutigen
 Dörfern **Avel-beck**, **Ober-Avel**, **Berg-Avel**” (Köbler), eerder **Avele**, < **Ale-ve**,
 op hetzelfde neerkomend als **Abele**, < **Ale-be**.
 “Der Parkbach oder **Avel** ist ein linker **Nebenfluss** der Ruwer in Rheinland-Pfalz.”

Ale-ves is de grondvorm van **Ele-ves**, “mit v-Element abgeleitet”
(zie Krahe), of anders gezegd:

Ale-ves “und im Ablaut damit” **Ele-ves**.

De plaatsen **Ave-ron-cort** en

..... **Dave-ron** hebben dezelfde herkomst, **Aelve-ron-cort**
en **Aelve-ron**.

“**Avri-court**, département Meurthe-et-Moselle en région Grand Est”, 1127-1168

Avri-court, 1182 **Eve-ro-court**, 1293 **Ave-ron-cort**,
was in oorsprong **Aelve-ri-court**, **Aelve-ron-cort**,
“und im Ablaut damit” **Eelve-ro-court**. Aelve-ri- werd bij Ael-vri- tot Avri-.

“**Davron**, commune dans le dép. des **Yvelines**, région Île-de-France”, 1226

..... **Dave-ron**, heeft dezelfde herkomst als

Ave-ron-cort, 1293, oude naam van **Avri-court**,
beiden in oorsprong

Aelve-ron. **Davron** was is in 1130 **Davi-ron**,
in oorsprong **Aelvi-ron**,
genoemd naar een *stroom* van de **Mauldre**, waaraan het is ontstaan, zijstroom van de **Seine**.

De **Duitse** oude namen van **Avri-court** zijn **Alb-si-dingen/Alb-fri-dingen** (1142), **Elle-fri-ingen** (1435), **Elffer-ingen** (1484), **El-fer-ingen** (1513), **Elbr-ingen** (1618), 1915 **Elfr-ingen** (zie internet).

De stroomnaam **Elle-fre** is hier geworden tot **El-fre** en **El-bre**, met suffix **-ingen**, met grondvorm **Al-be-**

Uit de **Franse** oude namen van **Avri-court**, **Eve-ro-court** en **Ave-ron-court**, is de L weggefallen, eertijds **Eelve-ro-court** en **Aelve-ron-court**.

Er is nog een plaats **Avricourt**:

Avri-court, in het “département de l’Oise, région Hauts-de-France”, gelegen aan de **Somme-stroom** de **Avre**, was in oorsprong
Ael-vri-court aan de **Ael-vre, Aelve-re**.

Aan de **Avre** ligt ook **Dave-nes-court**. “Le nom du village ne subit de variations au cours des siècles. **Dave-nes-cort**, **Dave-nis-curt** et **Daven-court** sont relevés.”

Dave-nes-court aan de **Avre** was in oorsprong
Aelve-nes-court aan de **Aelvre, Aelve-re**,
 óók aangeduid met **Daven-court**, < **Aelven-court**, aan de **Aelve-re**.

Vergelijk **Daven-tre**, ... < **Aelven-tre**, nu **Deventer**,
 < **Deelven-ter**, < **Eelven-ter**,
 met grondvorm **Daelven-ter**, < **Aelven-ter**,
 op hetzelfde neerkomend als **Eelve-de**, > **Eve-de** (1294-1295), nu **Eef-de**, < **Eelf-de**,
 met grondvorm **Aelve-de**, > **Ave-de** (1326), nu ... **Aef-de**, < **Aelf-de**.
Deventer en **Eefde**, Nedersaksisch **Aefde**, voorheen **Eve-de** en **Ave-de**, zijn genoemd naar de **stroom** van de **IJssel**, **Aelve** “und im Ablaut damit” **Eelve**, een afleidingen daarvan.

Vele Oud-Europese stroomnamen gaan vooraf met de hoofdletter **T** of **D**, zo heb ik ontdekt, ontstaan, zo las ik in naamkundig werk, door “het proclitisch voorzetsel **Te**”. De vele voorbeelden zijn te zien in mijn onderzoek *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer*.

Zo las ik dat de plaats **Amels**-dorp in Belgisch Limburg, in de bronnen **60** keer wordt genoemd, waaronder **11** keer ook opgetekend als

..... **Tamels**-dorp.

Amels-dorp, eerder **Ameles**-dorp, is de klankomwisseling van

..... **Ale-mes**-dorp, nederzetting aan **Ale**, Oud-Europese stroomnaam, de afleiding “mit *m*-Suffix”, genoemd naar de **stróóm** van de bovenloop van de **Demer**, ⁹⁰⁸ **Tame-ra**, eertijds **Aelme-ra**, “im Ablaut damit” **Eel-me-ra**, > **Deme-ra**, **Deme-re**, **Demer**.

Vergelijk de rivier de **Reuzel** in Noord-Brabant, een Maas-stroom, vroeger aangeduid met **Amer** en **Emer**, waaraan de voorde **Amer-voort**, óók **Nemer-voort**, **d'Eemer-voert**, **Deemer-voert**, **Amels-voirt** en **Emel-voert** geheten (zie Genealogie familie Van Amelsfort en *Nomina Geographica Neerlandia*), eertijds

..... **Aelme-re** en **Eelme-re**, waaraan **Ael-mer-voort**, **Eel-mer-voert**, **Ale-mes-voirt** en **Ele-me-voert**, in de loop der eeuwen, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot

..... **Ameles-voirt** en **Emele-voert**, **Amer-voort**, **Emer-voert**, aan de **Ame-re**, **Amer**, **Eme-re**, **Emer**.

“**Ames-dorf**, 11. Jh., bei Bernburg, **Ameles-torp**” (zie Köbler),

toont de klankomwisseling van **Ale-mes-torp**, dat bij

..... **Ael-mes-torp** is geworden tot

Ames-dorf.

Wat is dan de herkomst van **Damels-dorf**, eerder **Dameles-dorf**,
aan de **Naab** (197 km), een Donau-stroom, bij Wernberg-Köblitz? **Ale-mes-dorf**.
De **Naab** was in 700 **Nabas**, waarna **Naba**, **Nabe**, **Nab**, **Naab** (zie internet), te lezen als **Abas**, **Aba**, **Ab**, **Aab**,
eertijds **Aelbas**, **Aelba**, **Alb**, **Aelb**. (Zie mijn onderzoek *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer*.)

Nogmaals **Ames-dorf** bij Bernburg:

“**Ames-dorf**, 11. Jh., bei Bernburg, **Ameles-torp**, **Emmales-torp**,
Emmeles-torp” (zie Köbler), toont de lankomwisselingen van

..... **Ale-mes-torp**, “und im Ablaut damit”

Elle-mes-torp en **Ella-mes-torp**.

De plaats zou dus eigenlijk **Ael-mes-dorf** of **El-mes-dorf** moeten heten, naar de herkomst
..... **Ale-mes-dorf** en **Elle-mes-torp**, genoemd naar de **stroom** van de
Wipper, waaraan het is ontstaan, zijrivier van de Elbe, via Saale.

En **Amis-fort**, oude naam van **Amers-foort**? **Ael-mis-fort** en **Ael-mers-foort**,
aan de **Eem**, eerder **Eme**, eertijds **Eel-me**, ontstaan uit **Ele-me**, ook > **Emele**.
Zie voor veel meer Amers-foort: mijn laatste vergelijkende onderzoeken.

Ale-me, “im Ablaut damit” **Elle-me**, **Ale-**, **Elle-stroom**, afl. “mit *m*-Suffix”:

“**Temmels**, 7. Jh., bei Saarburch, **Temble-ti**, **Tamal-tio**”

(zie Köbler), moet gelezen worden als **Amal-tio**,

..... **Emble-ti** en

Emmeles, zó duidelijk (zie mijn onderzoeken) in oorsprong **Ala-ma**

“und im Ablaut damit **Elle-me** (Ella-ma), in de loop der tijd, “op de vlugste en dan
ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, gewor-

den tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen **Amala**

en **Emmele** (Emmala), waarna **Amal-ti**

(afleiding “mit *t*-Bildung”) en **Emle** (de verkorting van Emmele), als vanzelf in uitspraak

geworden tot **Emble**, waarna **Emble-ti**.

Temmels zou nu eigenlijk **Ellemes** moeten heten, genoemd naar de **stroom** van de Moezel.

Temmels ligt *nabij* “**Taben**, 4. Jh.?, ein **Fluss** bei Saarburch, **Tabe-na**, **Tave-na**, **Teve-na**” (zie Köbler), te lezen als **Abe-na**, **Ave-na**, **Eve-na**, eertijds **Aelbe-na**, **Aelve-na** “und im Ablaut damit” **Eelve-na**, de *stroom* van de Mosel/Saar.

En **Deventer**, voorheen **Taven-teri**, **Taven-tria**, **Taven-trensis**, **Daven-tra**, **Deven-trensis**?

In oorsprong **Aelven-teri**, **Aelven-tria** “und im Ablaut damit” **Eelven-trensis**, genoemd naar de *stroom* van de IJssel, **Aelve**, **Eelve**, met afleiding **-tre**, **-te-re**, **-ter**, bij Zutphen **-de**, **Aelve-de**, “im Ablaut damit” **Eelve-de**, afgesleten overgeleverd als **Ave-de** en **Eve-de**, de oude namen van **Eef-de**, Nedersaksisch **Aef-de**, afgesleten vormen van **Eelf-de**, met grondvorm **Aelf-de**. (Wanneer zullen naamkundigen dat lezen? Ik weet al 25 jaar de herkomst van Eefde, overal te zien in mijn onderzoeken.)

Avest, “ook wel **Aves**, **Oves**”, buurtschap in de heerlijkheid Borculo (zie internet), 1252 **Oves**, 1298-1304 **Ter Oves**, 1475 **ter Ovest**, 1495 **Avest** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), toont de afgesleten overgeleverde vormen van **Aelves**, **Ter Oolves**, genoemd naar een beek van de Berkel (bij Groenlo), *stroom* van de IJssel, waaraan ook (een IJssel-stroom bij Zutphun) **Ave-de**, **Eve-de**, nu **Aefde** (Nedersaksisch), **Eefde**.

En **Daben-tre**, ook een oude naam van **Deventer**? Eertijds **Aelben-tre**. De *stroom* van de IJssel was **Aelbe**, met afleiding **Aelben-tere**, de nederzetting daaraan.

“**Tener-ach**, 12. Jh., unbestimmt bei Mainault in (dem) Hennegau” (Gold), (zie

Köbler), moet gelezen worden als **Ener-ach** (Ener-‘water, beek’), in oorsprong .

..... **Eelner-ach**, ‘beek van **Eel-ne**, ontstaan uit vorm van **Ele-ne**, in de bronnen ook **El-ne**, **Elle-ne**.

Tene-ra, oude naam van de Schelde-stroom de **Dender**, moet gelezen worden als **Ene-ra**, < **Eelne-ra**.

De rivier de **Dender** in **Vlaanderen** heeft dezelfde herkomst als de nederzetting **Ele-ne** aan de Dender-stroom de **Molenbeek** bij Zottegem, 1184 **El-ne** (zie Gysseling), de samentrekking van **Elle-ne**.

Naamkundigen vragen zich niet af: Waar is de samentrekking

Eel-ne gebleven? Die is overal geworden tot **Ene**.

Is dit “een naamkundige conclusie”? Het is een uitkomst van logisch nadenken. Is dit “een aanklacht tegen gevestigde naamkundigen”? **Nee!** Mijn onderzoek is vóór naamkundigen.

De herkomst van de rivier de **Dender**:

Eelne-ra en **Eelne-ra** werden “in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen”, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, tot het gemakkelijker in de mond liggende

Ene-ra en **Enne-ra**, **En-ra**, waarna in uitspraak

Tene-ra en **Ten-ra**, bij zo vele namen het

geval, die hoofdletter **T**, ook **Th**, en **D**, voorafgaand aan stroomnamen.

Zie:

“**Dender**, 10. Jh., ein Nebenfluss der Schelde, **Thene-ra**, **Tene-ra**, **Then-ra**, **Ten-ra**” (zie Köbler).

Ook **Elne** werd GEWOON óók tot **Enne**, GEWOON TE ZIEN in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling.

Met een tweede element werd **Elne-ALTIJD** tot **Enne-**. Zie al mijn onderzoeken, waarin ik dit met vele vergelijkingen heb aangetoond. Zie ook mijn *Getekend Onderzoek*.

Enna, 1178, waterloop bij Saint-Pierre-Brouck, 1106 flumen **Hele-ne**

(zie Gysseling), op hetzelfde neerkomend als **Ele-ne**, toont de herkomst van **Enna**, eertijds

Elna. En **Elna-ra**? Geworden tot **Enna-ra**,

..... **En-ra**,

..... **Ten-ra**,

10^e eeuw, nu de **Dender**.

Elna, 867, de oude naam van de rivier de **Enne** in Pas-de-Calais (zie Gysseling),

toont de afgesloten vorm van **Elne**, eerder **Elna**, nu **Liane** geheten.

De **grondvorm** van de **Dender** (65 km) is de “**Anner** oder Gelbach (39,7 km)

10. Jh., bei Montabour, **Ana-ra** (959), **An-re**” (zie Köbler), duidelijk de afge-

sloten vormen van **Aelna-ra** en **Alna-ra**, >

..... **Anna-ra**, **An-ra**, **An-re**,

“im Ablaut damit” **Eelna-ra** en **Elna-ra**, in de loop der eeuwen gewor-

den tot **Ena-ra** en **Enna-ra**, **En-ra**, in uitspraak

geworden tot **Tena-ra** en **Ten-ra**, de oude namen

van de **Dender**. (Tena-ra komt in de bronnen meestal voor als Tene-ra.)

De **Anner**, zijrivier van de Lahn, zou eigenlijk **Alner** of **Aelner** moeten heten, naar de herkomst. De **Dender** zou eigenlijk **Elner** of **Eelner** moeten heten, naar de herkomst. Evolutie:

Aelna-ra, **Alna-ra** “und im Ablaut damit” **Eelna-ra**, **Elna-ra**,
werden in de loop der eeuwen tot

Ana-ra, **Anna-ra** in Duitsland, en **Ena-ra**, **Enna-ra**,
in Vlaanderen > **Tena-ra**, **Ten-ra**.

De ultieme herkomsten van **Ael-na, Al-na** en **Eel-na, El-na** zijn
..... **Ala-na, Alla-na** en **Ela-na, Ella-na**,
“**alteuropäisch**”, de stroomnamen **Ala, Alla** en **Ela, Ella**, hier “mit **n**-Suffix”.

Tanna-ra, “ein Reiendorf an der **Ilm**” (zijrivier van de Donau, door omlegging nu een
zijrivier van de **Abens** (< **Aelbe-nes**, zie eerder), moet gelezen worden als

Anna-ra, eertijds **Alna-ra**, “im Ablaut dazu” **Eelna-ra, Elna-ra**,
in Vlaanderen geworden tot **Ena-ra, Enna-ra**,
En-ra, waarna **Tena-ra**,

Ten-ra, de oude namen van de **Dender**.

Alna, Alne is wijd verbreid, zie **Krahe**, zie **Nicolaisen**, zie mijn onderzoeken, de herkomst
van **Andel**, < **Andele**, in de Groote Waard bij Dordrecht, klankomwisseling van **Alne-de**.

Zie: “**Tandern**, 9. Jh., südlich Schrobenhausens bei Aichach, **Tanna-ra**,
Tanne-ron, Tannern” (zie **Köbler**), was in oorsprong **Alna-ra**,
Alne-ron, Alne-ren. **Tandern** zou eigenlijk **Alne-dern** moeten heten,
naar de herkomst.

De huidige naam **Den-der**, Frans **Den-dre**, was eertijds **Elne-ra, Elne-dra**,
afgesleten overgeleverd als **Enne-ra, En-ra, Ten-ra** en **Enne-dra**,
..... **En-dra, Den-dra**, ..., **Den-dre**,
Den-dere, Den-der. **Dendre** is de Franse aanduiding van de **Dender**.

Alna is wijd verbreid, “**alteuropäisch**” (zie prof. **Krahe**; zie prof. **Nicolaisen**,
zie ook mijn onderzoeken), de samentrekking van **Alle-na**, wijd verbreid.

Ale-na is ook **wijd verbreid**. Maar naamkundigen vragen zich niet af: Waar is **Ael-na** gebleven? Dat is geworden tot **Ana**.

Enne-quin bij Lille, 1147 **Ana-kin**, 1164 **Ane-kin** (z. Gysseling),

was in oorsprong **Aelna-kin**, **Aelne-kin**, “im Ablaut damit”

Elne-kin, genoemd naar de **stroom** waaraan de nederzetting is ontstaan.
Elne werd zonder tweede element al tot **Enne**. (Zie het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling).

Vergelijk nogmaals de **rivier** de “**Anner**” oder Gelbach (39,7 km), 10. Jh., bei Montabour,

Ana-ra (959), **An-re**” (zie Köbler), in oorsprong

Aelna-ra en **Alna-ra** (> **Anna-ra**, **An-ra**, **An-re**).

Nogmaals:

De **Tana-ro** (276 km), **zijrivier** van de **Po** in Italië, was eertijds

Aelna-ro, > **Ana-ro**, > **Tana-ro**, bij vele namen

het geval, die hoofdletter **T** vóór de stroomnaam.

“Ene-so, 12. Jh., onbestimmt, **Ana-si**” (zie Köbler), was eertijds
Eelne-so, met grondvorm **Aelna-si**.

Enne-court bij Lille, 1183 **Ana-court** (Gysseling), was eertijds
Eelne-court, grondvorm **Aelna-court**.

Vergelijk **Ene-so**, de afleiding “mit *s*-Suffix”, met **Ene-ra**, de afleiding “mit *r*-Bildung”,
geworden tot **Tene-ra**, in oorsprong
Eelne-so en **Eelne-ra**, herkomst van de **Dender**.

Enne-quin bij Lille, in 1147 **Ana-kin** (zie Gysseling), toont de
afgesleten overgeleverde vormen van ... **Aelna-kin** “und im Ablaut damit”
Eelne-kin.

Alquines, Vlaams **Al-ken**, 1105 **Ale-kin**, 1156 **Ale-ki-na**, 1177
Ale-chi-na (zie Gysseling), is genoemd naar de **stroom** van de
rivier de Hem, zijstroom van de Aa bij Saint Omer in Pas-de-Calais.

Al-ken in Belgisch Limburg, 1066 **Alle-cha**, 1078 **Alle-ca**, 1155 **Alle-ke** en
Ale-ke (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), is genoemd naar de **stroom**
van de Herk, zijstroom van de Demer; ten onrechte verklaard als afgeleid van de persoonsnaam **Allius**.

Vergelijk “**Eichel**, 8. Jh., Nebenfluss der Saar,
Aquila, Achilla” (zie Köbler), tonend
 de klankomwisselingen van

Ali-ca en **Ali-cha**, op hetzelfde neerko-
 mend als **Ale-ke** en **Ale-chi**, de oude naam van **Alken**
 in Belgisch Limburg en van **Alken** in Pas-de-Calais, respectievelijk genoemd naar **stroom**
 van de **Herk** en de **Hem**, waarnaar deze plaatsen zijn genoemd, dus **niet** naar de PN **Allius**.

Vergelijk “**Aghili-nes-wilare**, 8. Jh., unbestimmt bei Sim-
 mern’ (zie Köbler), tonend de klankomwisseling van
 Ali-chi-nes-wilare.

Achila-gowe:

“**Eichel-gau**, Gebiet um die **Eichel**, Nebenfluss der Saar, 8. Jh.,
Aculinsis, Achil-gowe” (zie Köbler), was in oorsprong **Ali-cha**
 “und im Ablaut damit” **Yli-cha**
 (spreek uit op z’n Duits **Aili-cha**), geworden tot de klankomwisselingen **Achila**
 en **Ychila**,
 waarna **Eichele, Eichel**, de huidige naam van de rivier.

Ale-ci werd tot de klankomwisseling **Aculi, Aculi-ensis, Acilinsis**.

“Enes-torf, 12. Jh., wüst bei Saarlouis, Anes-torp, Ens-torf”

(zie Köbler), was in oorsprong **Aelnes-torp** “und im Ablaut damit”

Eelnes-torf en Elnes-torf, ‘nederzetting aan **Ael-ne** en **Eel-ne, El-ne**, ontstaan uit **Ale-ne** en **Ele-ne, Elle-ne**, genoemd naar de **stroom**, waaraan deze nederzetting is ontstaan.

Elnes-torf werd tot **Ennes-torf**, waarna **Ens-torf**.

“Ens-dorf, 12. Jh., an der Vils bei Amberg, Anes-torp (2), Ens-torf” (zie

Köbler), was in oorsprong **Aelnes-torp** “und im Ablaut damit”

Elnes-dorf, > **Ennes-**, **Ens-dorf**.

“Enns, 2./3. Jh. bzw. 8. Jh., ein Fluss und Stadt bei Linz in Öster-

reich, Ani-sa” (zie Köbler), was in oorsprong **Aelni-sa**

“und im Ablaut dazu stehend” **Elni-sa**,

in de loop der eeuwen geworden tot **Enni-sa, Ennis, Enns**.

De **Enns** (254 km) is een zijrivier van de **Donau**.

Alles wat ik heb ontdekt is ONBEKEND in naamkundige kringen. Wanneer gaan naamkundigen mijn onderzoeken bestuderen?

“En-se, 9. Jh., bei Korbach in (dem früheren Fürstentum) Waldeck in Hessen,

Ana-si” (z. Köbler), was eertijds **Aelna-si**, “im Ablaut dazu”

Elnes-si, > **Enne-si, En-si, En-se**. Er is nog zó veel meer.

Enne-tières-en-Weppes bij Lille, aan een Deule-stroom, 1006 **Ane-tières**,
 1361 **Anne-tières** (zie internet), was in oorsprong **Aelne-tières**,
Alne-tières “und im Ablaut damit”
Elne-tières (Aelne-te-res, Alne-te-res en Elne-te-res).

En-ter aan de Overijsselse **Vecht-stroom** de **Regge**, ca. 1180-1190

Enne-there (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*),
 toont de afgesleten overgeleverde vorm van

Elne-there, genoemd naar de **stroom** van de **Regge**.

Enter was in de 13^e eeuw **En-the-ren**, 1385 **En-the-re**, 1387 **En-te-ren**, **En-ther**
 (zie opnieuw *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), in oorsprong
 Elne-the-ren, **Elne-the-re**, **Elne-te-ren**, **Elne-ther**.

Naamkundigen lezen Ennethere ten onrechte als: “**Ennet-here**, uitgaande van **ennet** ‘eend’ en **here**,
 afleiding van **har** ‘zandige heuvelrug’. Ook heeft men gewezen op ***enet** ‘eenzame plaats’, zoals

mogelijk in **Eynatten** (België), 1262 **Eynath**”, echter eertijds **Eyl-na-tha**

(**Ylna-tha**), afleiding “mit **t**-Bildung”, in de loop der tijd geworden tot **Eyna-tha**,

waarna **Eynath**, zo op de kaart te zien, gelegen aan de bovenloop van de Maas-stroom de
 Geul of aan de bovenloop van de Maas-stroom de Rur (Roer), en naar die **stroom** genoemd.

Yla-na is wijd verbreid, afleiding “mt **n**-Suffix”, bij **Yl-na**, gewoon geworden tot **Yna**, **Eyna**.

Ane aan Overijsselse **Vecht** (gem. Gramsbergen), 1232-1233 **Anen**,

1292 **Ane**, 1487 **Aen** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), was in oorsprong

Ael-ne, < **Ale-ne**,

genoemd naar de **stroom** van de **Vecht**. Naamkunde: “**Ane** is moeilijk te duiden.”

Ane-velde (gem Gramsbergen) is genoemd naar de plaats **Ane**, ook aangeduid met (zie Van der Aa) **Anne-velde** en **Enne-velde**, in oorsprong **Aelne-velde**, **Alne-velde**, “im Ablaut” **Elne-velde**.

En-schedé, vroeger **En-schéde**, 1118 **Ane-schedhe**, 1119 **Anne-schethe**, was in oorsprong **Aelne-schedhe**, **Alne-schethe**, “und im Ablaut damit” **Elne-schede**, ‘waterscheiding van **Ale-ne**, **Alle-ne** “und im Ablaut damit **Elle-ne**’, wijd verbreid, hier de vele beken in en bij **Enschede**, een samenhangend watersysteem vormend.
 “**Enschede** is qau ligging **een bron**.”

“Die **Ehn** ist ein 37 Kilometer langer linker **Nebenfluss** der **Ill** im französischen Département Bas-Rhin in der Region Elsass” (zie Köbler), eerder **Ehne**, **Ene**, de afgesleten overgeleverde vorm van **Eel-ne**, ontstaan uit **Ele-ne**, eerder **Ela-na**, “alteuropäisch”.
 Dezelfde herkomst heeft de **Dender**: **Eelne-ra**, > **Ene-ra**, **Tene-ra**.

“**Einern**, 11. Jh., bei Schwelm, **Enhe-re**, **Ene-ri**, **Ene-re**”
 (zie Köbler), was in oorsprong **Eelne-re**
Tene-ra, de **Dender**, heeft dezelfde herkomst: **Eelne-ra**.
Einern was eertijds **Eilne-ren** (**Ylne-ren**).

De plaats Eine bij Oudenaarde in Oost-Vlaanderen:

“**Eene?**, 12. Jh., in **Ostflandern**, **Eina**, **Eynis**” (zie Köbler),

was in oorsprong **Eilna**, **Eynis**,

Eel-ne, ontstaan uit **Ele-ne**, **Eila-na** (**Yla-na**) en **Eyla-nis**, Oud-Europese stroomnaam, hier genoemd naar een *stroom* van de Schelde.

Naamkunde: “**Eine** gaat terug op de Voorgermaanse waternaam ***Agina**, gevormd met het prehistorische hydronymische achtervoegsel **-ina**, variant van **-ana** en **-ona**, wat oorspronkelijk wellicht gewoon ‘water’ betekende. De betekenis van het eerste deel is onzeker. Volgens Gysseling is het afgeleid van de Indo-Europese wortel ***agh**, die onder meer ‘uitbuigend’ betekend zou hebben. Eine ligt aan een bochtige beek.” (Naamkundigen vergelijken niet. Dat kunnen ze ook niet. Zij moeten immers zó vele plaatsnamen verklaren.)

Yla is een wijd verbreide Oud-Europese riviernaam, “mit *n*-Suffix” **Yla-na**, bij de verkorting tot **Ylna**, **OVERAL** in hetzelfde grote oude taalgebied geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Yna**, **Eine**. Zie de vele voorbeelden daarvan in al mijn vergelijkende onderzoeken.

Eine heeft dezelfde herkomst als de rivier de **Ill** bij Straatsburg, voorheen **Ila**, **Yla**, elders “mit *n*-Suffix” **Ila-na**, **Yla-na**, bij **Ilina**, **Ylna**, geworden tot **Ina**, **Yna**, herkomst ook van **Op-** en **Neer-IJnen**, genoemd naar de *stroom* van de Waal. **Hier zijn nog vele bladzijden aan toe te voegen. Zie daarvoor mijn onderzoeken VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen en De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer.**

“Die **Eine** ist ein knapp 40 Kilometer langer, linker **Zufluss** der **Wipper** im Harz, in Sachsen-Anhalt.” “**Ein-beke**, vgl. **Eine-bach**, **Nebenfluss** der **Wipper**, **Eina**”
(zie Köbler), was eertijds **Eilna**

(**Ylna**), samentrekking van **Yla-na**, wijd verbreid. Zie ook mijn *Getekend Onderzoek*.

Enne-ry aan de **Moselle**, met de oude namen **Ane-ri**, **Anne-rey** en **Enne-rie** (zie internet), was in oorsprong ... **Aelne-ri**, **Alne-rey**

“und im Ablaut dazu stehend” **Elne-rie**. Enz., enz., enz., enz.

De **Dender** was eertijds **Elne-ra**, > **Enne-ra**, **En-ra**, **Tenra**.

“**Dilla**, ancien nom de l’**affluent** de la **Dendre** qui arrose

Tour-pes: At” (zie Gysseling) moet gelezen worden als **Illa**, een wijd verbreide stroomnaam, in de bronnen ook **Ila**, **Ili**, **Illi**, **Ilo**.

Evolutie:

Illa-na > **Ilna** > **Ilna-ra** > **Ina-ra**, **Inra**, **Tinra**,

Waalse oude naam van de **Dender**. **Ilna-ra** > **Inna-ra**, **Inra**, **Tinra**

Elna-ra > **Enna-ra**, **Enra**, **Tenra**

Eelna-ra > **Ena-ra**, **Tenara**

Naamkunde: “*Dender* is een Voorgermaanse waternaam, 896 kopie 11de eeuw *Thenra*, uit **Tenara*, een afleiding met het hydronymische suffix *-ara* van de Indo-Europese wortel **ten-* ‘*dreunen*’, verwant met Nederlands *donder*, dus ‘*de dreunende, de bruisende*’.” (Zie *De Vlaamse Gemeentenamen*.)

De herkomst is:

El-na-ra, **Eel-na-ra**, **Il-na-ra**, uitkomst van intensief *vergelijkend* onderzoek, géén naam-*kunde*, ontstaan uit

Ella-na, **Ela-na**, **Ila-na**, wijd verbreid in hetzelfde grote oude taalgebied, **Oud-Europese stroomnamen**, hier “mit *n*-Suffix”.

“**Dill** bzw. **Dille**, 11. Jh., ein Fluss bei **Dillen**-burg

in Hessen, **Dille-na**” (zie Köbler), 55 km, zijrivier van de **Rijn**, via **Lahn**,

moet gelezen worden als **Ille**, **Ille-na**, waaraan **Ille**-burg.

“**Dillen-dorf**, 8. Jh., bei Bonnhof, **Tillin-dorf**” (zie Köbler),

was in oorsprong **Ille-dorf**, ‘nederzetting aan **Ille**’, de *stroom* waaraan de nederzetting is ontstaan, hier de **Kyrbach** (24 km), zijstroom van de Nahe, via Hahnenbach.

Eelne-ra en **Elne-ra** werden tot **Ene-ra** en **Enne-ra**, **En-ra**
waarna in uitspraak **Tenera** en **Tenra**,
de oude namen uit de 10^e eeuw van de **Schelde**-stroom de **Dender**.

Ele-ne (bij **Eel-ne** geworden tot **Ene**) aan de **Dender**-stroom de **Molenbeek**
(25 km) bij Zottegem, 1184 **Elne** (zie Gysseling), heeft dezelfde herkomst als de oude
oorspronkelijke namen van de **Dender**. Het enige verschil is de afleiding “mit *r*-Bildung”,
en de hoofdletter **T**, **Th**, later **D**, voor de namen.

En **Tene-stete**? In oorsprong **Eelne-stete**.

“**Tenn-stedt** (Bad Tennstedt), 8. Jh., nordöstlich (Bad) Langenalzas in dem Thüringer
Becken in einem Seitental der Unstrut, **Dannis-stath**, **Tennis-stat**, **Tene-**
stete, **Dennis-stede**” (zie Köbler), was in oorsprong
..... **Alnis-stath** “und im Ablaut damit”
..... **Elnis-stede** en **Eelne-stete**.

De plaats zou eigenlijk **Elne-stedt** moeten heten, naar de herkomst.

“**Tennen-bronn**, 12. Jh., bei Triberg in Baden, **Tenne-brunne**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Elne-brunne**.

De plaats zou eigenlijk **Elnen-bronn** moeten heten, naar de herkomst.

Er is ook het meerdere **Anen**, **Annen**, **Onnen**, **Unnen** en **Enen** (**Ehnen**), **Ennen**, **Einen**, **Innen**, afgeleeten vormen van **Aelnen**, **Alnen**, **Olnen**, **Ulnen** en **Eelnen**, (**Ehlnen**), **Elnen**, **Eilnen**, **Ilnen**. Zie al mijn onderzoeken.

“**Tennen**-bach, 12. Jh., bei Emmendingen, **Tan**-bach (6), **Tanne**-bach, **Thenni**-bach” (zie Köbler), was eertijds **Alne**-bach
“und im Ablaut damit”
Elni-bach. Er zijn nog veel meer van zulk soort plaatsnamen. Te veel om te beschrijven.

Eel-te-ne en **Eel-te-re**, ontstaan uit **Ele-te**, ook geworden tot de klankomwisseling **Etele**, werden in de loop der tijd tot **Etene** en **Etere**, **Eten** en **Eter**.
Eten of **Eethen** in de **Groote Waard** bij Dordrecht, 850 **Ati-na**,
was in oorsprong **Aelti-na**,
“und im Ablaut dazu stehend” **Eelte-ne**.
In 1350 was **Eethen** ook **Ette**, eerder **Ette-ne**, in oorsprong **Elte-ne**.
Zie de oude namen in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.

“**Teten**-heim, 12. Jh., unbestimmt in Bayern” (zie Köbler), was in oorsprong
Eelten-heim.

“**Tetten**-moos, 12. Jh., bei Traunstein, **Tetin**-mos, Moos, Sumpf, Moor” (zie Köbler), was in oorsprong **Eel-tin**-mos en
Elten-moos

“**Teter**-ow, 13. Jh., östlich Güstrows, **Theter**-owe” (zie Köbler),
was in oorsprong **Eel-ter**-owe.
Teter-ingen bij Breda, 1274 **Theter**-inge, 1303 **Tater**-ingen (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), wijst op een oorspronkelijk **Aelter**-ingen, “im Ablaut damit”
Eelter-ingen.

“**Dijle**, 9. Jh., ein **Quellfluss** des in die **Schelde** fließende **Rupel**,
Dila, Dyla, Thila, Thile, Dele”

(zie Köbler), moet gelezen worden als

..... **Ila, Yla, Ila, Ile, Ele**,

“**alteuropäisch**”. **Dele** ist mundartlich (dialect). De Dijle is 86 km lang.

De **IJse** is een zijstroom van de **Dijle**. Aan de **IJse-stroom** ligt de nederzetting **Eizer**.

“Het gehucht **Eizer** dankt zijn naam aan **Iser-na**,

1124, oude naam van de **Nellebeek**, zijriviertje van de **Yse**.” (Zie internet).

Iser-na is de afgesloten overgeleverde vorm van **Ilser-na**,
zo toont mijn vergelijkend onderzoek al vele jaren aan. Zie hierna.

De **IJse** zou eigenlijk **IJlse, Ylse** moeten heten, ontstaan uit **Ylse-re, Ilse-re**, in
de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Yse-re, Ise-re**.

De nederzetting **Eizer** zou eigenlijk **Eilzer** moeten heten, naar de herkomst **Ylse-re**.

“**Elsarn**, 12. Jh., bei Langenlois in Niederösterreich, **Aelsarn**”

(zie Köbler), **toont aan** dat er ook **Ilarn, Ilzar-na**
was.

Het is de Oud-Europese stroomnaam

Aelsarn, “im Ablaut dazu” **Elsarn, Ilarn**.
Aelsar-na **Elsar-na** **Ilzar-na**

“**Iser-loy**, 10. Jh., bei Wildeshausen, **Isarn-lage**, in niedersächsischen Land-
kreis Oldenburg” (zie Köbler), was eertijds **Isarn-lage**, **Ilsar-na-lage**.

Iser-loy zou eigenlijk **Ilser-loy** moeten heten, naar de herkomst.

“**Isarn-dori**, ? , onbestimmt in Burgund” (zie Köbler), was eertijds **Isarn-dori**.

Zie *Unsere ältesten Flussnamen* van prof. dr. Hans Krahe, p. 37 en 38:
“Zahlreich sind Namen mit s-haligen Suffixen:

Alsa (Pli., n.h. III 126 u.a.) > Ausa, **Fluss** zum Adriatischen Meer bei Aquileia;

Alsa (so 1136) > **Als**, **Fluss** bei Wien;

Alsà, **Fluss** im Bez. Raséiniai (Litauen).

Damit Ablautend **Elsa**, zweimal in der Toscana (**Nebenfluss** des Arno und **Nebenfluss** der Albegna), einmal in Sizilien (**Nebenfluss** des Tempio, östl. Catania).

Um Weiterbildungen von dieser Basis aus handelt es sich in ***Alsi-na** oder
***Elsa-na** (13. Jh. **Else-ne**) > **Else**, **Nebenfluss** der Werre im Kr. Minden;

***Elsi-na**, dann **Isi-na** (1108 **Ili-si-na**) >

Ilse, **Nebenfluss** der Oker (mit Ort **Ilsen-burg**, alt **Isi-ne-burg**); von ähnlicher Grunform die
Ilse (1297 **Ilzne**), **Nebenfluss** der Lemgo (Lippe), sowie je ein gleichnamiger **Nebenfluss**
der Gehle im Kr. Minden und der Weser im Kreis Hameln.” Tot zover prof. Krahe.

“**Isen-ach** oder **Eis-bach**, ein **Nebenfluss** des **Rheines** südlich Worms

Isa-na, **Isi-na**” (zie Köbler), toont de

afgesleten vorm van **Isi-na**, afleiding “mit *n*-Suffix”.

De huidige namen zouden eigenlijk **Ilsen-ach** en **Yls-bach** moeten heten, naar de herkomst.

De afleiding “mit *r*-Bildung”:

En **Ilsa-ra?** > **Isa-ra!**

En **Ylsa-ra?** > **Ysa-ra!**

“**IJzer**, 9. Jh., in dem Département du Nord und in **Westflandern**,

Isa-ra, Esa-ra, Ysa-ra, Isern” (zie Köbler), was in
oorsprong

Ilsa-ra, Eelsa-ra, Ylsa-ra, Ilsern,

..... **Ilser-na**, dat

in de loop der tijd is geworden tot **Iser-na**, 1124,

oude naam van de Nellebeek, zijriviertje van de **Dijle**-stroom (**Dyla**) de **IJse** (**Yse**), waar
het gehucht **Eizer** naar genoemd is.

IJzer, rivier in **Vlaanderen**, zou eigenlijk **IJlzer**

moeten heten, of **Ylser**,

of **Ilser**,

of **Eelser**,

(immers ook **Esa-ra**, < **Eelsa-ra**), naar de herkomst.

De plaats **Eizer** zou eigenlijk **Eilzer** moeten heten, naar de herkomst.

Nogmaals:

“**Ilse**, 14. Jh., wüst bei Holzminden nahe der Weser, **Ylsa**” (zie Köbler).

“**Ilse**, 12. Jh., ein an dem Brocken im Harz enspringender **Nebenfluss** der **Oker**, **Ili-**
si-na, **Ilsa**” (zie Köbler).

En

Ylsa-ra? >

Ysa-ra!

En

Ilsa-ra? >

Isa-ra!

“Tussen het ontstaan van een naam en zijn eerste bewaarde attestatie, liggen eeuwen, soms veel eeuwen van onbekende evolutie.” “Etymologieën zijn broos.” Zie dr. M. Gysseling, 1960

“Plaatsnamen (en Oud-Europese stroomnamen!) werden op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid; en zijn daardoor meer aan wijziging blootgesteld dan de gewone woorden van de taal.” Zie dr. J. de Vries, 1962

“**IJzeren**,?, ein Weiler **an der IJzer-beek** bei Halen in (der Provinz) Belgisch Limburg,
Iser-na” (zie Köbler), was eertijds **Ilser-na, Ylse-ren, Ylser-beek**.

“**Isar**, 8. Jh., ein rechter **Nebenfluss der Donau, Isa-ra** bzw. **Isa-ros** bzw.
Isa-ras Ptolemaeus, Strabo öfter, **Isa-ra, Ysa-ra**” (zie Köbler),

was eertijds **Isa-ra, Ylsa-ra**.

De **Isar** (295 km), waaraan München, zou eigenlijk **Ilser**, **Ilser** moeten heten, de herkomst.

“**Isen-gau**, 8. Jh., (Gau zwischen **Isar** und **Inn**, **Isa-na-chowe, Isan-gowe**”
(zie Köbler), was eertijds **Isa-na-chowe, Ilan-gowe**.

“**Isar-hofen**, 8. Jh., bei Vilshofen, **Isa-ra-hofa, Yser-hof, Is-ra-hof**” (zie
Kobler), was eertijds **Isa-ra-hofa, Ylser-hof, Ils-ra-hof** en
Ilser-hofen.

“**Oise**, ?, ein **Nebenfluss der Seine, Isa-ra, Ise-ra**” (zie
Köbler), was eertijds **Isa-ra, Ilse-ra**.

“**Isère**, 1. Jh., v. Chr., ein **Nebenfluss der Rhône, Isa-ra, Isa-ros** bzw. **Isa-ras**
Ptolemaeus, Strabo öfter, **Isa-ra, Ysa-ra**” (zie Köbler), was in
oorsprong **Isa-ra, Ylsa-ra**.

Zie meer: Mijn onderzoek *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen*.

Yl-sa-ra, Il-sa-ra en Eel-sa-ra, de herkomsten van
de rivier de **IJzer** in West-Vlaanderen, zijn ontstaan uit

Yla-sa, Ila-sa en Ela-sa, “alteuropäisch”, de
afleiding “mit s-Suffix”, eertijds geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende (te doen gebrui-
kelijk bij aardrijkskundige namen), de klankomwisselingen

Ysala, Isala en Esala.

Er is het vele **Ila**, Oud-Europese stroomnaam, in de bronnen ook **Illa, Illi, Ili, Ilo**.

Zo is er ook **Ila-ra**, 1049, oude naam van de **Iller** (147 km), zijrivier van de
Donau, de afleiding “mit r-Bildung” (zie prof. Krahe). Maar niemand vraagt zich af:

Waar is **Ila-sa** gebleven, afleiding “mit s-Suffix”? Die is geworden tot de klank-

omwisseling **Isala**, o.a. de herkomst van de Gelderse **IJssel** (125 km),
Nedersaksisch **Iessel**. Het **Isala Ziekenhuis** in Zwolle en het **Isala Theater** in Capelle aan de IJssel,
zouden eigenlijk **Ilasa Ziekenhuis** en **Ilasa Theater** moeten heten, naar de
herkomst.

Isala werd tot **Isele, Isel, Issel, Izel** (o.a. in Frans Vlaanderen), **wijd verbreid**.

Yla-sa werd tot de klankomwisseling

Ysala, waarna **Ysel, IJsel, IJssel.**

Dit alles heb ik 20 jaren geleden al aangetoond. Wanneer gaan de naamkundigen mijn vergelijkende
onderzoeken bestuderen?

Enkele jaren geleden las ik: “Ellen-sen, 11. Jh. an der Ilme bei Dassel bei Einbeck, F1-103 ALI 2 (PN) Alon-husen
(3a) Hellon-husen Wg.tr.C. 447 wohl hierher, F1-1554 IL1 (in Flussnamen) **Ili-sun, Ili-sun** Janicke
Nr. 67 69 (1022) MGd. 3 (12. Jh.), Hellon-husen Wg. tr. C. 447, **Illi-sa** MGd. 4 (1031), s. PN, s. hūs 52, as.,
st. N. (a), Haus, s. Dürre 103f., nach F2-1551 sind Ellensen und Hellon-husen der Korneier Traditionen

Umdeutungen des Flussnamens **Ila-sa**, s. F1-1554, s. Dürre 103” (zie Köbler).

Vergelijk **Isen-burg** aan de **Ilse**, zijrivier van de Oker met “**Il-burg** (1176), ligging onbekend, mogelijk omgeving
Olst en Wije (Overijssel)” (zie het *Lexicon* van Blok). Olst en Wije liggen aan de IJssel, voorheen Isala, < **Ila-sa**.

“**Isel**, 11. Jh., ein Fluss in Tirol, ing. ***Isala**” (zie Köbler) en “**Isel-tal** bzw. **Isel-thal**,

11. Jh., in Tirol (gläzen bzw. weiss in Flussnamen?) ISAL **Isala, Isala** Redlich Nr. 228 (um

1065)” (zie Köbler), tonen de klankomwisseling van **Ila-sa**. Er is nog zó veel meer.

“**IJssel**, 10. Jh., die holländische **IJssel** bei Utrecht, **Isela, Ysola**” (zie Kobler), toont de klankomwisselingen van **Ille-sa, Ylo-sa**. Er is nog zó veel meer.

“Eine r-Bildung zeigt **Ala-ra**, die jetzige **Aller**, Nebenfluss der **Weser**. Im Ablaut zu **Ala-ra** steht **Ila-ra**, die jetzige .. **Iller**, Nebenfluss der **Donau** (zie *Unsere ältesten Flussnamen* van prof. dr. Hans Krahe, p. 37).

Zie hier nogmaals “**El-sarn**, 12. Jh., bei Langenlois in Niederösterreich, **Ael-sarn**” (zie Köbler).

Im Ablaut zu **Ael-sarn** stehen **El-sarn** und **Il-sarn**,
overal geworden tot **I-sarn**,
..... **Isern**.

Nogmaals, “**IJzer**, 9. Jh., in dem Département du Nord und in Westflandern,

I-sa-ra, **E-sa-ra**, **Y-sa-ra**, ... **I-sern**” (Köbler), is <
Il-sa-ra, **Eel-sa-ra**, **Yl-sa-ra**, **Il-sern**. < betekent ontstaan uit.

Evolutie: **Ila-sa**, **Ela-sa**, **Yla-sa** > **Isala**, **Esala**, **Ysala**,
Esele

“**Eseles-dorf**, 12. Jh., wüst bei Sindringen bei Öhringen” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Ele-ses-dorf**.

“**Esels-born**, 9. Jh., bei Spirkelbach bei Bergzabern, **Elun**-gessigun” (zie Köbler), was eertijds **Ele-ses-bronn**, geworden tot de klankomwisseling **Eseles-born**, **Esels-born**.

“**Esels-bach**, 11. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Bayern” (Köbler), toont de klankomwisseling van **Ele-ses-bach**.

“**Ezelen-bach**, 12. Jh., unbestimmt in Bayern” (z. Köbler), toont de klankomwisseling van **Ele-sen-bach**.

“**Ezelen-heim**, ?, später Windecken bei Hanau, **Azalun-heim**,
Tezelen-heim” (zie Köbler), was eertijds **Ala-sen-heim**,
“im Ablaut damit”
Ele-sen-heim.

“**Ezelen-husen**, 12. Jh., Maidbronn bei Wurtzburg” (z. Köbler) was eertijds **Ele-sen-husen**.

“**ES-stedt**, 12. Jh., 12. Jh., bei Gardelegen, **Esle-stede**” (zie Köbler), toont
de verkorting van **Essele-stede**, de klankomwisseling van
..... **Elle-se-stede**. De huidige naam zou eigenlijk
..... **El-se-stede**, **Els-stedt** moeten heten, naar de herkomst.

“**Ezelis-husan**, 11. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Bayern” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Ele-sis-husan**.

“**Ezzels-dorf**, 8. Jh. ?, in Oberösterreich, **Azen-dorf**, **Ezzin-dorf**, ... **Ezin-dorf**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Aelsen-dorf**, **Elsin-dorf**, **Eelsin-dorf**,
Elle-ses-dorf (> **Etzeles-dorf**).

“**Eslarn**, 12. Jh., bei Mühlendorf, **Esela-ren**, Oberösterreich (um 1170)”
 (Köbler), toont de **klankomwisselingen** van **Ele-sa-ren** en **Elle-sa-ren**.
 Elle-sa-ren werd tot de **klankomwisseling** **Essela-ren, Esla-ren, Eslarn**.

Elle-sa-ren werd elders tot **Elle-sarn**, “**El-sarn**, 12. Jh., bei Langenlois in Niederösterreich, **Ael-sarn**” (zie Köbler), (zie eerder), **zuiver** overgeleverd.

Esen, 961 **Esna**, 1066 **Esnes**, 1112 **Ese-ne**, grootste deelgemeente van **Diks-muide**, wordt verklaard als: “Voormiddeleeuwse waternaam. De grafieën met eind-**s** komen uit Romaanse scriptoria (TW). **Esen** < **aisna* bevat **ejēs*- ‘vuurkleurig’ > rood” (Gy 198 3b). (fd). Zie *De Vlaamse Gemeentenamen*.
 De namen zijn echter **verminkt** overgeleverd, zo toont mijn intensief vergelijkend onderzoek aan. Het zijn de afgesleten vormen van
 Elsna, **Elsnes** en **Eelse-ne**.

Esen zou eigenlijk **Eel-sen** moeten heten, naar de herkomst, ontstaan uit **Ele-sen**, elders ook > de klankomwisseling **Eselen**.

Vergelijk “Mit **n**-Elementen sind gebildet **Alna** (so 1251 usw.) > **Alle, Fluss** in Ostpreussen; **Olna** > **Orne, Nebenfluss** der **Thil** in **Belgien**. Im Ablaut dazu steht **Elna**, das öfters in Frankreich begegnet, so als **Nebenfluss** der Aa im Dép. Pas-de-Calais, als alter Name (867) der jetzigen Liane in der Picardie, desgleichen ein **Nebenfluss** der Gande in Massy im Dép. Saône-et-Loire (911 **Elna**, jetzt ruisseau de Coppier), ein **Nebenfluss** der Maas im Dép. Meuse (940 **Helna**, jetzt ruisseau **d’Esnes**.” Zie *Unsere ältesten Flussnamen* van prof. dr. Krahe.

Alna werd bij **Alsna** tot **Asna**, o.a. de vroegere naam voor de **rivier** de **Lippe** (z. Gysseling).

Elna werd bij **Elsna** tot **Esna**. Ruisseau **d’Esnes** was eertijds **Elsnes**.

Esen, Ese-ne, < Eelse-ne is genoemd naar de **stroom** van de **Handzamevaart/IJzer**, voorheen o.a. **Ese-re**, de afgesleten overgeleverde vorm van
 Eelse-re.

Olna en **Ulna** werden bij **Olsna** en **Ulsna** tot **Osna** en **Usna**, herkomst van **Dusna**, 1167, oude naam van de **rivier** de **Dussen** in de **Groote Waard** bij Dordrecht.

Dussan, 1156, is ook een oude naam van de rivier de **Dussen**, een **Maas-stroom**, eerder **Dussa-na**, eertijds **Ulsa-na**, ook nabij geworden tot **Ussa-na**, waarna **Ussan**, **Ussen**, deel van **Oss**, 712 **Osne**, eertijds **Olsne**, genoemd naar de *stroom* van de **Maas**.

“**Alsen-bach**, 9. Jh., bei Erding, **Elsan-pach**” (zie Köber), zou als **Ilsen-bach** zijn geworden tot **Isen-bach**. Zie de **Isen-gau** tussen de rivieren de Isar en de Inn.

“**Isen**, 8. Jh., ein Nebenfluss des Innes, **Isa-na**, **Ysa-na**, **Isna**” (zie Köbler), was in oorsprong **Ilsa-na**, **Ylsa-na**, **Ilsna**.

“**Als-bach** bzw. **Alser-bach**, ist ein Flussname in Niederösterreich, **Alsa**” (zie Köbler), zou bij **Ilser-bach** zijn geworden tot **Iser-bach**.

“Zahreich sind Namen mit s-haltigen Suffixen: **Alsa** (Plin., n.h. III 126 u.a.) > **Ausa**, Fluss zum Adriatischen Meer bei Aquileia; **Alsa** (so 1136) > **Als**, Fluss bei Wien.” Enz. Zie *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe, p. 37.

Izel-lès-Équerchin, tussen Arras en Douai, vóór 1226 **Iser**, **Isel**, **Ysel**, **Yser** (zie Gysseling), was eertijds **Ilser**, **Ille-se** (> **Isele**), **Yle-se** (> **Ysele**), **Yl-ser**.

Zie voor veel meer: Mijn onderzoek *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen*.

Mogelijke herkomst van **Diksmuide** aan de **IJzer** in **Vlaanderen**:

Was **Diks-muide** aan de **Iser**
(beter bekend als de **Yser** of **IJzer**, 9^e eeuw **Isa-ra** en **Ysa-ra**, < **Ilsa-ra** en **Ylsa-ra**,
dus **Ilser** en **Ylser**), 1089 **Dicas-mutha**, 1119 **Dische-mue**,
1128 **Dix-mude** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), in oorsprong
..... **Ilcas-mutha**, **Ilsche-mue**
en **Ilks-mude**, **Ilkes-mude**?

Naamkunde: “Diksmuide betekent ‘monding van de dijk’.

Vergelijk “**Ischen-rode**, 12. Jh., bei bzw. in Gleichen bei Göttingen,

Diskēn-roth, **Giskēn-rode**, **Isken-rode**” (zie
Köbler), in oorsprong

Ilskēn-roth.

“**Ischa**, 10. Jh., bei Mersch in Luxemburg, **Isca**, **Ischa**” (zie
Köbler), was in oorsprong **Ilscā**, **Ilscha**.

In het brongebied van de **Yser** en de **Aa** ligt “**Til-ques**, 12. Jh., in dem Département Pas de Calais, **Tilla-ka**, **Tille-ke**” (zie Köbler), dat gelezen

moet worden als **Illa-ca**, **Ille-ce**, afleiding van de wijd verbreide
Oud-Europese stroomnaam **Illa** of **Ila**, hier de **stroom** van de Grand Large (7,2 km), zijstroom
van de Aa, via Houle, waaraan de nederzetting is ontstaan.

Til-ques, Vlaams **Tille-ke**, heeft dezelfde herkomst als **Dikkele**

(deel van Zwalm) in Oost-Vlaanderen, de **klankomwisseling** van **Ille-ke**, genoemd naar de oude stroomnaam **Ille**, met afleiding **-ke**, eerder **-ka**, **-ca**, wijd verbreid, hier een **stroom** van de Schelde, waaraan de nederzetting is ontstaan.

Dikkele,⁸²¹ **Decla**,⁸⁴⁷ **Deccla**,⁹⁹¹ **Dickla**,¹²²¹ **Dickele** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), te lezen als **Ickla**,

..... **Ecla** en **Eccla**, toont de verkortingen van **Ecala**, **Eccala** en ... **Ickala**, de klankomwisselingen van ... **Ela-ca**, **Ella-ca** en **Illa-ca**, “**alteuropäisch**”, met (zie hierna) grondvorm **Ala-ca**.

“Dikkele, 10. Jh., bei Audenarde in Ostflandern an dem Bache Stampkot, Dicla (2), Diccla, Dickla” (zie Köbler), laat zien dat de nederzetting is genoemd naar de **stroom** van “de beek Stampkot, die uitmondt in de Schelde”.

Dikkele zou eigenlijk **Illeke** moeten heten, of **Illek** of **Ilk**, naar de herkomst.

Het nabije **Dikkel-venne**,⁸⁷⁰ **Ticli-vinni**,¹⁰⁷⁹ **Deicle-ven**,

¹⁰⁸¹ **Dicli-vinio**,¹¹²³ **Dicle-venne** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*),

te lezen als **Ikkele-venne**, **Icli-vinni**, **Eicle-ven**,

..... **Icli-vinio**, **Icle-venne**, toont de verkortingen van

Icali-venne en **Yca-le-venne**, klankomwisselingen van

Ila-ci-venne en **Yla-ce-venne**.

Dikkel-venne zou eigenlijk **Ille-ke-venne** of **Illek-**, **Ilk-venne** moeten heten, naar de herkomst.

Vergelijk **Dikkele** en **Dikkel-venne** met

..... **“Ikkel-heim**, 9. Jh., bei (Bad)

Windsheim, **Ichelen-heim** (2), .. **Ikelen-heim**” (zie Köbler), tonend

de klankomwisseling van **Ille-ken-heim** en van

..... **Ille-chen-heim**

Vergelijk **“Acela-nis-venni**, 10. Jh., angeblich Hilkenwenda in
(dem früheren) Mansfeld” (zie Köbler), tonend de klankomwisseling van

..... **Ale-ca-nis-venni**. **“Acelun-wiler** (zie Wortformliste
(WFL)-koeblergerhard.de), is de klankomwisseling van **Ale-cen-wiler**.

Vergelijk **“Acla**, 11. Jh., unbestimmt bei Wiedenbrück” (zie Köbler), de verkorting
van **Acala**, de klankomwisseling van **Ala-ca**.

Vergelijk nogmaals

“Eichel, 8. Jh., Nebenfluss der Saar, **Aquila, Achilla**”
(zie Köbler), tonend de klankomwisselingen van **Ali-ca** en **Ali-cha**.

Vergelijk **“Ecla**, 12. Jh., unbestimmt bei Boulogne” (zie Köbler), de verkorting van
..... **Ecala**, de klankomwisseling van **Ela-ca**.

Vergelijk **“Ecla**, 12. Jh., wüst bei Aislingen bei Dillingen” (zie Köbler), de verkor-
ting van **Ecala**, de klankomwisseling van **Ela-ca**.

“**Ecle-re**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Werden in Westfalen” (zie Köbler), toont de verkorting van

Ecele-re, klankomwisseling van **Ele-ce-re**, in de provincie

Antwerpen bij **Eel-ke-ren** geworden tot
Eke-ren.

Ik wist op de vorige pagina nog niet hier uit te komen, vele keren ook bij andere plaatsnamen het geval.

“De plaats **Ekeren**, 1157, 1165, 1179, 1223

Aker-ne, 1212 **Eker-ne**,

1246 Ekren, Eke-ren, 1263 Eke-ne, is oorspronkelijk een **waternaam** en werd ontleend aan de gelijknamige **rivier** Eker-ne/Aker-ne, vrijwel zeker de **Laarsebeek**” (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), in oorsprong

Ael-ker-ne, “im Ablaut damit” **Eel-ker-ne**,

genoemd naar de **stroom** van de **Laarse Beek**, zijstroom van **Schelde**, via de **Schijn**.

“**Eeckeren**, 12. Jh., in (der Provinz) Antwerpen, **Aker-ne**, **Eker-ne**, wahrscheinlich nach dem Bach Aker-na, Eker-na (13. Jh., jetzt Schoon Schein, vgl. H. Pottmeyer” (zie Köbler).

“**Eecke**, 12. Jh., in (der Provinz) Ostflandern, **Eki-na** (6), **Eken**” (zie Köbler), was in oorsprong **Eel-ki-na**.

“**Eeka**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zum Nordwesten” (zie Köbler), was eertijds **Eel-ka**.
Eecke zou eigenlijk **Eel-cke** moeten heten, naar de herkomst.

Eke, Oost-Vlaanderen, 1114 **Heke**, 1123 **Heka**, 1140 **Eka** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), is niet de boomnaam ‘eik’, omdat de namen in oorsprong Eel-ke, Heel-ke,

Heel-ka en **Eel-ka** waren, genoemd

naar de **stroom** van de **Schelde**, waaraan het is gelegen, eerder **Ela-ca**, elders ook gewor-

den tot de klankomwisseling **Ecala**, waarna **Ecla**.

Eecke (en neerlandais: **Eke**) est une commune française situé dans le département du Nord en région Hauts-France”, aan een *stroom* tussen Steenvoorde en Hasebrouck, nabij de grens met België, was eertijds **Eel-ke**, < **Ela-ca**, elders ook > **Ecala**, **Ecla**.

“**Eken-stede**, 12. Jh., wüst bei Neuholdensleben, **Egan-stedi**, **Ekken-stede**” (zie Köbler), was in oorsprong **Eel-gan-stedi**, **El-ken-stede** en **Eel-ken-stede**.

“**Ekel**, 11. Jh., bei Recklinghausen, **Ecla**, **Acla**” (zie Köbler),
toont de verkortingen van **Ecala**, ... **Acala**, de klankomwisselingen van **Ela-ca**, **Ala-ca**, “alteuropäisch”, **Ala-ca** “und im Ablaut damit” **Ela-ca**.

De huidige naam **Ekele** zou dus eigenlijk **Ele-ke** moeten heten, zo ook **Ale-ke**, de grondvorm daarvan, op hetzelfde neerkomend als **Ele-che** en **Ale-che**, elders geworden tot de klankomwisselingen **Echele** en **Achele**.

“**Achel**, 12. Jh., in (dem früheren Königreich) Württemberg” (zie Köbler), eerder **Achele**, is de klankomwisseling van **Ale-che**.

Achel in Belgisch-Limburg, 1139 **Achile** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), toont de klankomwisseling van **Ali-che**, genoemd naar de *stroom* van de Tongelreep, zijstroom van de Maas, via Dommel, ten zuiden van Eindhoven. (Zie mijn kaartje p. 1082 van mijn *Getekend Onderzoek*).

Naamkunde: Naamkundigen zien zulk soort namen altijd als **Ache-lo**, **Ache-‘bos’**, terwijl er in mijn onderzoeken bijna altijd zó duidelijk sprake is van een ‘klankomwisseling ván’. Na een halve pagina historische taalkunde komt men tot de verklaring: wellicht ‘bos bij moeras, moerasbos’. Men heeft dus b.v nooit gehoord van **Achilla**, ook **Aquila**, een *zijrivier* van de **Saar** aanduidend, de klankomwisselingen van **Ali-cha** en ... **Ali-ca**.

Nogmaals “**Acla**, unbestimmt bei Wiedenbruck” (zie Köbler), verkorting van **Acala**, toont de klankomwisseling van **Ala-ca**.

“**Agele**, 12. Jh., onbestimmt mit Bezug zu Anhalt” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van
Ale-ge.

“**Echeln-beck**, 15. Jh., wüst östlich Ottensteins bei Holzminden,
Echle-becke” (zie Köbler), toont de verkorting van **Echele-becke**,
de klankomwisseling van **Ele-che-becke**.

“**Ece-bach**, 12. Jh., onbestimmt mit Bezug zu Mittelrhein” (zie Köbler), was eertijds
Eel-ce-bach, < **Ele-ce**, eerder **Ela-ca-**, ook eertijds > **Ecala-**, **Ecla**.

“**Ekes-bike**, 12. Jh., wüst im Diemeltal nordöstlich Padbergs” (z. Köbler), was eertijds
Eelkes-bike, verwant met **Ilkes-bike**, zoals **Ilcas-mutha**,
geworden tot **Icas-mutha**,
waarna in uitspraak **Dicas-mutha**,
1089, nu **Diks-muide**, te lezen als **Iks-muide**, < **Ilkes-muide**,
aan de **IJzer**, 9^e eeuw **Isa-ra**, de afgesleten overgeleverde vorm van **Il-sa-ra**.

“**Akes-walde**, 12. Jh., onbestimmt zu Bayern” (zie Köbler), was in oorsprong
Ael-kes-walde, < **Ale-ke**, eerder **Ala-ca**, elders > **Acala**, **Acla**.

Ael-kes is de grondvorm van **Eel-kes** en **Il-kes**.

“**Ick-ing**, 9. Jh., bei München rechts **der Isar**, **Ik-ingen**, **Ich-ingen**”
(zie Köbler), was eertijds **Ilck-ing**, **Ilk-ingen**, **Ilch-ingen**,
aan de **Il-sa-ra**, geworden tot **I-sa-ra**, waarna **Isar**.

“**Ik-ing**, wüst seit dem 14. Jh., in der Bauerschaft Höven in Osterwick westlich Varlars bei Coesfeld, **Yk-inc**” (zie Köbler), was eertijds **Ilk-ing** en **Ylk-ing**.

“**Ick-horn**, 13. Jh., südlich Capelles und östlich Südkirchens bei bzw. in Nordkirchen bei Coesfeld, **Ich-horne**, Horn, Winkel” (zie Köbler), was in oorsprong **Ilck-horn** en **Ilch-horne**.

“**Ick-rodt**, 12. Jh., in der Bauerschaft Rechede nordöstlich Olfens in der Spitze zwischen alter und neuer Fahrt des Dortmund-Ems-Kanals bei Coesfeld, **Ike-rothe**” (zie Köbler), was eertijds **Ilck-rodt** en **Ilke-rothe**.

Nogmaals **Dikkel-venne** in Oost-Vlaanderen, 870 **Ticli-vinni**, te lezen als **Ikkele-venne** en **Icili-vinni**, klankomwisseling van **Ille-ke-venne** en van **Ili-ci-vinni**.

Niet geworden tot **Dikkel-heim**:

Nogmaals “**Ikel-heim**, 9. Jh., bei (Bad) Windsheim, **Ichelen-**, **Ikilen-heim**” (zie Köbler), was in oorsprong **Ille-chen-**, **Ili-ken-heim**.

“**Ik-ten**, 11. Jh., bei Essen, **Eke-tha**, **Eki-tha**” (z. Köbler), was eertijds **Ilk-ten**, **Eelke-tha**, **Eelki-tha**.

“**Iker-bache**, 9. Jh., bei Bruchhausen an dem Bramberg (**Nebenfluss** der Nette bei Höxter), **Ican-rode**, **Yken-rothe**” (zie Köbler), was eertijds **Ilker-bache** en **Ilcan-rode**, **Ylken-rothe**. Il-can is ontstaan uit Il-ca-na, Ila-ca, > Icala, Icla

“**Icker**, 11. Jh., bei Osnabrück, **Icka-ri**, **Icke-ri**” (zie Köbler), was eertijds **Ilcker**, **Ilcka-ri**, **Ilcke-ri**.

“**Ici-nes-dorf**, 12. Jh., onbestimmt mit Bezug zu Oberbayern” (zie Köbler), was eertijds **Ilci-nes-dorf**.

“**Icken-dorf**, 11. Jh., bei Teistungen bei Worbis, **Ichin-dorp**, **Ikin-thorpe**” (zie Köbler), was eertijds **Ilcken-dorf**, **Ilchin-dorp** en **Ilkin-thorpe**.

“**Iken-hausen**, 12. Jh., bei Warburg, **Ichlan-husa**, **Ikin-husun**, **Ikken-huson**” (zie Köbler), was eertijds **Ilchan-husa**, **Ilkin-husun**, **Ilken-huson**.

“**Ykken-husen**, 11. Jh., unbekannt nordöstlich Osnabrücks, **Ichlan-husa**, **Iggen-husen**” (zie Köbler), was eertijds **Ylken-husen**, **Ilchan-husa**, **Ilgen-husen**.

“**Ekels-dorf**, 12. Jh., bei Ahrensbock in (dem früheren Grossherzogtum Oldenburg, **Ecol-ves-torp**” (zie Köbler), was eertijds **Ele-kes-dorf** en **Elo-ca-ves-torp** (> **Ecola-ves**-, **Ecol-ves-torp**).

“**Ekelen-mule**, 12. Jh., onbestimmt bei Indersdorf” (z. Köbler), toont de klankomwisseling van **Ele-ken-mule**.

Eckel-rade, Limburgs **Ikkel-der**, gem. Margraten, 1261 **Eckel-rode**
 (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), toont de klankomwisselingen van
Ele-cke-rade, **Ille-ke-der** en **Ele-cke-rode**,
 in de loop der eeuwen geworden tot **Eclele-rade**, **Ikkele-der** en **Eckele-rode**.

“**Ekle-the** bzw. **Ekle-ge**, 12. Jh., onbestimmt mit Bezug zu (Bad) Ganders-
 heim” (zie Köbler), verkorting van **Ekele-the**, is de klankomwisseling van
 Ele-ke-the.

“**Ek-the**, 12. Jh., wüst bei bzw. vor Braunschweig, **Eke-tha**” (zie Köbler),
 was in oorsprong **Eel-ke-tha** en
Elk-the.

Eck, gem. Maurik, Gelderland, 953 **Eki**, 1178 ... **Ecke**; in **Eck en Wiel**
 (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), was eertijds
Elck, **Eel-ki** en **Eel-cke**.
 Naamkunde: “Wellicht onl. **eki* ‘wagenspoor’.”

Eck-art, gem. Eindhoven, 1449 **Eeck-aerde**, 1559 **Eck-aert** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), was eertijds **Eelck-aerde** en ... **Elck-aert**.

Echt, 950 **Ehti**, ca. 1050 **Eitha**, 1087 **Eht**, 1139 **Echt** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), was eertijds **Eel-ti** (> **Ehti**), **Eil-tha** (> **Eitha**), **Eel-te** (> **Ehte**, **Eht**) en **Elch-te** (> **Ech-te**, **Echt**) .

Echteld, 1178 **Echtel-te**, 1395-1396 **Echtelt**, 1502 **Echtel** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), was eertijds **El-che-te**, geworden tot de klankomwisseling
 Echtele, waarna **Echtel**, **Echtel-te**.
 Naamkunde: “De herkomst en betekenis van **Echteld** is onbekend.”

“**Eki-na-stege**, 10. Jh., onbestimmt bei der Ilmenauquelle” (zie Köbler), was eertijds
Eelki-na-stege.

“**Aker-sloot**, 11. Jh., bei **Alkmaar** in Nordholland, **Eker-slato**, **Ekker-slote**”
(zKöbler), was eertijds **Aelker-sloot**, “im Ablaut damit” **Eelker-slato**, .. **Elker-slote**.

In het *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200* is **Aker-sloot** 1182-1206 ook **Elker-slote**.
Naamkunde: “De herkomst en betekenis van Aker-sloot is onbekend.”

Vergelijk “**Ecle-re**, 12. Jh., onbestimmt mit Bezug zu Werden in Westfalen” (zie Köbler),
de verkorting tonend van **Ecele-**, klankomwisseling van **Ele-ce-**, bij
..... **Eel-ce-re**, geworden ...
tot **Eke-re**,
..... **Eker**.

Nogmaals:

Aker-ne/Eker-ne, een **Schelde-stroom**, is de herkomst van **Eke-ren**, plaats
en district van Antwerpen, de afgesleten overgeleverde vormen van
Aelker-ne/Eelker-ne, waaraan **Eel-ke-ren**.

Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200 van R.E. Künzel, **D.P. Blok** en J.M. Verhoeff,
en **niet zien** dat de namen in oorsprong Aelker-sloot, Elker-slato en Eelker-slato waren:

Aker-sloot, 1105-1120 **Ekker-slato**, 1083 **Eker-slato**, 1182-1206 **Elker-slote**,
onl. **slote**, ofri. **slat** ‘sloot’ met ?” (zie het *Lexicon* van Blok),

Het nabije **Alk-maar**, eind 11e eeuw **Alac-mera** (zie *Lexicon* van Blok), toont
de **Oud-Europese stroomnaam Ala-ca**, elders op meerdere plaatsen
geworden tot de klankomwisseling **Acala**, waarna verkort tot **Acla**.

Nogmaals: Zie **“Acla**, unbestimmt bei Wiedenbruck” (zie Köbler). **Zie meer: hiervóór. Zie véél meer: mijn vórige onderzoeken.**

Terug naar de **Schelde-stroom** de **Dijle**, 9e eeuw **Dila** en **Dyla**, te lezen als **Ila** en **Yla**, de wijd verbreide **Oud-Europese stroomnamen**.

Aangetoond:

Zijrivieren van de **Dijle** zijn de **Thyle**, de Train, de **Nethen** (< **Eelthe-ne**, > **Ethe-ne**, waarna in uitspraak de **Nethen**) de **Yse** (< **Ylse**, zie eerder), de Voer, de **Demer** (eerder **Deme-ra**, te lezen als **Eme-ra**, < **Eelme-ra**, met grondvorm **Aelme-ra**, > **Ame-ra**, waarna in uitspraak **Tame-ra**, 908, oude naam van de Demer), en de **Senne** (of **Zenne**, te lezen als **Enne**, < **Elne**, zie mijn vorige onderzoek; bij **Elne-re**, > **Enne-re**, waarna **En-re**, in uitspraak > **Tenre**, oude naam van de **Dender**).

“Tame-ra, 10. Jh., zur **Dyle** bzw. **Rupel** bzw. **Schelde** fliessendes **Gewässer Demer”** (zie Köbler), eerder ... **Deme-ra**, was in oorsprong **Aelme-ra**, “im Ablaut dazu” **Eelme-ra** met meerdere vergelijkingen aangetoond. Zie mijn vorige onderzoeken. (Ik kan niet alles weer opnieuw gaan aantonen.)

“Til s. Thyl, 10. Jh., ein **Quellfluss der Dijle”** (zie Köbler), heeft dezelfde herkomst al de **Dijle**, 9^e eeuw **Dila** en **Dyla**.

Aangetoond:

“Dilla, ancien nom de l’affluent de la **Dendre** qui arrose Tourpes: **At**” (zie Gys-seling), moet gelezen worden als **Illa**, een wijd verbreide **Oud-Europese stroomnaam**. **Tinre**, Waalse naam van de **Dendre**, moet gelezen worden als **In-re**, eerder **Inne-re**, < **Ilne-re**; zoals **Tenre**, oude naam van de **Dender**, te lezen als **En-re**, < **Enne-re**, < **Elne-re**; zoals **Tene-re**, ook een oude naam van de **Dender**, te lezen als **Ene-re**, < **Eelne-re**. Zie eerder. Zie ook mijn vorige onderzoeken. Zie daarin ook de herkomst van **At**.

Teyle, ca. 1200?, ligging onbekend, in de **Tielerwaard** of in de omgeving daarvan (Gelderland), (zie het *Lexicon* van Blok), moet gelezen worden als **Eyle**, wijd verbreide **Oud-Europese stroomnaam**. Prof. dr. D.P. Blok: “Misschien identiek met **Thele** (zie daar).” **Thele**, 1167, ligging onbekend (Gelderland), (zie het *Lexicon* van Blok), moet gelezen worden als **Ele**, **Oud-Europese stroomnaam**.

Tiel, ⁹⁷³ **Thiela**, ⁹⁹⁷ **Tile** en **Thile**, ¹⁰²¹⁻¹⁰²⁴ **Tyle** en **Thyle**, ¹¹⁵²⁻¹¹⁵³ **Tyla**, ca 1194 **Tila** (zie *Lexicon* van Blok), moet gelezen worden als **Iel**, **Iela**, **Ile**, **Yle**, **Yla**, **Ila**, wijd verbreide **Oud-Europese stroomnaam**, hier genoemd naar de *stróóm* van de **Waal**.

Dezelfde herkomst heeft de rivier de **IJssel**, door prof. Blok geschreven als **IJsel**, ⁸⁴⁰ **Isla**, ⁹⁷³ **Ysla** (zie het *Lexicon* van Blok), de verkortingen van **Isala** en **Ysala**, de klankomwisselingen van **Ila-sa** en **Yla-sa**, hier de afleiding “mit **S-Suffix**”. Er is nog zó veel meer. De **VERMINKT** overgeleverde vorm **Ysala** werd tot **Ysele**, **Ysel**.

Dezelfde herkomst heeft de “**Ill**, 8. Jh., ein **Nebenfluss** des **Rheines** in dem Elsass, **Illa** (770), **Hilla** (1040), **Ylla** (845)” (zie Köbler), zonder afleiding.

Vergelijk **Hilla**, elders ook geschreven als **Hila**, met **Hisla**, 814-815, oudste naam van de **IJssel** (zie *Lexicon* van Blok), verkorting van **Hisala**, klankomwisseling van **Hila-sa**.

Een ieder kan hier weer zien dat

“**Dollern**, 12. Jh., ein **Nebenfluss** der **Ill** bei Mas-
Olru-na” (zie Köbler), moet
münster bei Than in dem Elsass,
worden gelezen als **Ollern, Olle-ren, Ol-ren, < Olre-na.**

De Oud-Europese stroomnaam **Olle**, eerder **Olla**, ook **Ola**, is wijd verbreid, in de bronnen ook **Alle, Ala**.

“De belangrijkste zijrivieren van de **Ill** zijn de **Doller** (56 km), de Thur, de Lauch, de **Ehn**, enz.
De **Doller** stroomt in het Département Haut-Rhin, Elsass.

“Die **Ehn** ist ein 37 Kilometer langer linker **Nebenfluss** der **Ill** in Französischen Département Bas-Rhin in der Region Elsass” (zie Köbler), eerder **Ehne**, de afgesleten vorm van **Ehl-ne, Eel-ne**, ontstaan uit **Ele-ne**, eerder **Ela-na**, “**alteuropäisch**”, de afleiding “mit **n**-Suffix”. Zie meer op blz. 9, enz., van mijn vergelijkend onderzoek *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer*.

Tenere, oude naam van de **Dender** in Vlaanderen, te lezen als **Ene-re**, heeft dezelfde herkomst: **Eel-ne-re**, hier “mit **r**-Bildung” aan toegevoegd, ook ontstaan uit **Ele-ne, Ela-na**, “**alteuropäisch**”.

Naamkundigen vergelijken niet, ja een beetje:

“**Dollern**, 12. Jh., bei Stade, **Dolre-ne**” (zie Köbler), moet gelezen worden als
Ollern en **Olre-ne**, in de Elsass immers ook **Olru-na**.

Deze pláats “**Dollern** liegt auf dem linken Geestrücken des Urstromtals der **Elbe**, etwa 28 Kilometer von der Stadtgrenze zu **Hamburg** entfernt, zwischen Stade und Buxtehude.” “**Dollern** war in 1105 **Dolre-ne**, 1141 **Dalrin**, 1162 **Dolrim**, 1209 **Dolnern**, 1230 **Dolne-re**.”

Naamkunde (door Prof. dr. Jürgen Udolph, Ortsnamenforscher in Niedersachsen):

“Es spricht viel dafür, auf Grund des Beleges von 1105 **Dolnere** von einer Grundform “**Dolnere**” auszugehen. Darin ist “-ira” enthalten. Das bedeutet, dass das, was im ersten Teil des Namens steht, im Ort vorhanden ist. In “**Dol**” darf ein Zusammenhang mit **Dollbergen** bei Hannover vermutet werden, darin steckt ein Wort für “**Hügel**”, **Anhöhe**”, wie in mittelniederdeutschen und westfälischen “**dulle**” für “**Beule**”, “**doll**” für “**Rederpflock**”, mittelniederdeutschen “**dolle**”, **dulle**” für “**Baum, Balken, Pflock**” oder “**Baumkrone, Baumbüschel**”, im schwedischen “**tull**” für “**Baumwipfel**”. Dieses wurde zur Beschreibung der Lage des Ortes durchaus passen: **Dollern** liegt auf einem Vorsprung eines recht steil abfallenden Talrandes.”

Dollern is een **rivier (!)** in de Elsass!

Dollern, 1230 **Dolne-re**, is genoemd naar **Olle-ne, Olne**, wijd verbreid, de **stroom** van de **Elbe**, waaraan **Olne-re**, de afleiding “mit **r**-Bildung”, de nederzetting aan die **stroom**.

Zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36: “Mit **n**-Elementen sind gebildet **Alna, Olna**.”
Zie hier ook de oude naam uit 1141: **Dalrin**, < **Alri-ne**, ook **Olre-ne**, elders > **Ore-ne, Orne**.

Terug naar Ill, Illa, zijrivier van de Rijn bij Straatsburg.

Dezelfde herkomst heeft de “**Iller**, 10. Jh., ein **Nebenfluss** der **Donau**, **Ila-ra**, **Hilla-ra**, **Hyla-ra**” (zie Köbler), hier de afleiding “mit **r**-Bildung”.

Nogmaals:

Dill bzw. **Dille**, 11. Jh., ein **Fluss** bei **Dillen-burg** in Hessen,
..... **Dille-na**”, (zie Köbler), zijrivier van de **Rijn**, via **Lahn**, moet
gelezen worden als **Ille-na**, afleiding “mit **n**-Suffix”, waaraan **Illen-burg**.

Ale-me, **Alle-me**, **Ole-me**, **Olle-me**, **Ulle-me** “und im Ablaut damit” **Elle-me**, **Ele-me**,
Yle-me, **Ille-me**, de afleiding “mit **m**-Suffix”, werden tot

Ael-me (> **Ame**), **Al-me**, **Ool-me** (> **Ome**, **Ohme**, **Ohm**), **Ol-me**, **Ul-me** en **El-me**, **Eel-me**
(> **Eme**), **Eil-me**, **Il-me** (ook > **Imme**, **Ihme**), maar eertijds ook tot de klankomwisselingen

Amele, **Ammele** (> **Amle**, **Amble**), **Omele**, **Ommele** (> **Omle**, **Omble**) **Ummele** en

Emmele (> **Emle**, **Emble**), **Emele**, **Eimele** (> **Eimle**, **Eimble**), **Imele** (> **Imle**, **Imble**),

ONBEKEND in naamkundige kringen, zo ook de rivier de **Dimel**.

Dezelfde herkomst heeft de “**Diemel**, 8. Jh., ein **Nebenfluss** der **Weser**,
Dimila, **Timella**, **Thimella**” (zie Köbler), te lezen als

Imila en **Imella**, de klankomwisselingen van

Illi-ma en **Ille-ma**, de afleiding “mit **m**-Suffix” (105,5 km), met zijrivier
.....

de **Itter** (19,3 km), eerder **Itte-re**, afgesleten vorm van **Ilte-re**, ontstaan

uit **Ille-te**, de afleiding “mit **t**-Bildung”, eertijds geworden tot de klankomwisseling

Ittele. Vergelijk **Ittel** aan de **Mosel-stroom** de **Kyll** bij Bitburg, 1212 **Itele**

(zie Gysseling), de klankomwisseling van **Ille-te**.

“**Diemel** ist in historischen Quellen auch **Dimel**, **Dymel**, **Dimella**, **Dimola**”,
tonend de klankomwisselingen van **Ille-me**, **Yle-me**, **Ile-ma**, **Ilo-ma**, >
Imele, **Ymele**, **Imella**, **Imola**, waarna in uitspraak **Dimele**, **Dymele**, **Dimella**, **Dimola**.

De **Diemel** zou eigenlijk zou eigenlijk **Illeme** moeten heten, of **Ilme**, naar de herkomst.

Zie hierna **Timmels**, eerder **Timmeles**, te lezen als **Immeles**, klankomwisseling van **Ille-mes**.

“**Demel-dorf**, auch **Demble-dorf**, wurde in Salbuch 1499 schriftlich genannt” (zie internet). De namen moeten gelezen worden als

Emele-dorf en **Emmele-dorf**, de klankomwisselingen van **Ele-me-dorf** en ... **Elle-me-dorf**, > **Emele-**, **Emel-**, **Demel-dorf** en **Emmele-**, **Emle-**, in uitspraak **Emble-**, **Demble-dorf**, in oorsprong genoemd naar de **stroom** van de Auerbach, waaraan de nederzetting is gelegen, zijstroom van de Naab bij Schwarzhofen in Bayern.

Zie het vele **Emele** en **Emmele** in mijn onderzoeken, zo duidelijk de klankomwisselingen van **Ele-me** en **Elle-me**, zonder dat dit vooraf gaat met de hoofdletter D, T of Th.

Emblem in de provincie **Antwerpen**, “vroeger ook als **Emble-hem** gespeld, deelgemeente van Ranst” (zie internet), was in oorsprong **Elle-me-hem**, geworden tot de klankomwisseling **Emmele-hem**, waarna verkort tot **Emle-hem**, en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Emble-hem**, in oorsprong genoemd naar de **stroom** van de Kleine Nete (< Eel-the, < Ele-the), zijstroom van de Schelde/Rupel.

“**Timmels**, 13. Jh., im Pitztal, 1260 **Tumls**” (zie Köbler), was eerder **Timmeles** en **Tumeles**, de klankomwisselingen van **Ille-mes** en **Ule-mes**, **Ille-**, **Ule-**waterloop de afleiding “mit **m**-Suffix”. De stroomnaam Ille is in de bronnen ook vaak Ulle.

Timmern, 10. Jh., bei Wolfenbüttel, **Timbron**, **Timbere**” (zie Köbler), was in oorsprong **Ilme-ron**, in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Imme-ron**, verkort tot **Imron**, en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Imbron**, waarna **Timbron**.

Evolutie: **Ilme-ren** > **Imme-ren**, **Immern**, **Timmern**
Ilme-re > **Imme-re**, in uitspraak **Imbe-re**, waarna **Timbere**
Er is nog zo ontzettend veel meer.

“**Domel-ach**, 12. Jh., wüst bei Mautern (um 1150)” (zie Köbler), was in oorsprong
Ole-me-ach, geworden tot de klankomwisseling **Omele-ach**, waarna
Omel-ach, waarna in uitspraak **Domel-ach**.

“**Domel-dingen**, 12. Jh., in Luxemburg, **Dommel-dingen**” (zie Köbler),
was in oorsprong **Ole-me-** en **Olle-me-**, geworden tot de klankomwisselingen
..... **Omele-** en **Ommele-**.

“**Dombre-de**, 13. Jh., teilweise wüst unbestimmt auf dem östlichen Ufer der Weser
zwischen Münster und Dankersen” (zie Köbler), was eertijds **Olme-re-**, geworden tot
..... **Omme-re-**, verkort tot ...
..... **Omre-**, en als vanzelf
in uitspraak geworden tot **Ombre-**, waarna
..... **Dombre-**.

“**Domers-leben**, 11. Jh., bei Wanzleben, **Domenes-leve**, **Dumines-love**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Oolme-nes-leve**, **Ulmi-nes-love**,
Oolme-res-leben.

Ale-te, **Alle-te**, **Ole-te**, **Olle-te**, **Ulle-te** “und im Ablaut damit”, **Elle-te**, **Ele-te**, **Yle-te**,
Ille-te, de afleiding “mit *t*-Bildung”, werden tot

Ael-te, **Al-te**, **Ool-te** (> Ote, Othe), **Ul-te** en **El-te**, **Eel-te** (> Ete, Ethe), **Yl-te**, **Il-te**, maar
eertijds ook tot de klankomwisselingen

Atele, **Attele**, **Otele**, **Uttele** en **Ettele**, **Etele**, **Eitele**, **Ittele**.

ONEBEKEND in naamkundige kringen, zo ook o.a. de plaats **Tittel-brünn**.

Ittel aan de Mosel-stroom de **Kyll**, 1212 **Itele** (zie Gysseling), toont de klankomwisseling van **Ille-te**, hier genoemd naar de *stroom* van de **Kyll**, **Ille**, de afleiding “mit *t*-Bildung”, de nederzetting daaraan.

“**Dittel-brunn**, 13. Jh., nördlich Schweinfurt, **Dietel-bronn**, **Tittel-brünn**” (zie Köbler), was eertijds **Ille-te-brünn**, geworden tot de klankomwisseling **Ittele-brünn**, waarna in uitspraak **Tittel-brünn** en **Dittel-brunn** en **Dietel-bronn**.

“**Thidela**, 9. Jh., an die Grenze zwischen Sachsen und Franken bezeichnender **Bach** bzw. **Deil-bach** bei Langenberg! bei Mettmann?, **Thitela**” (zie Köbler), was eertijds **Ille-da** en **Ille-ta**. **Ille** is in de bronnen ook **Yle**, **Eile**. “**Tithela**?, ein Flussname bzw. der **Deil-bach** bei Langerfeld im Kreis Schwelm” (zie Köbler).

Vergelijk **Idela** (> **Ille-da**) in de beek **Thidela**, met “**Idelen-stide**, 12. Jh., wüst nördlich Quedlinburgs” (zie Köbler), tonend de klankomwisseling van **Ille-den-stide**.

Vergelijk ook

“**Tille-da**, 8. Jh., an dem Kyfhäuser bei Sangerhausen, **Dulli-da**, **Tulli-da**” (zie Köbler), te lezen als **Ille-da** en **Ulli-da**.

Vergelijk opnieuw **Dilla**, “ancien nom de l’affluent de la **Dendre** qui arrose Tourpes: At” (zie Gysseling), te lezen als **Illa**.

“**Tittiles-heim**, 8. Jh., wüst nördlich **Heidelbergs**” (z. Köbler), toont de klankomwisseling van **Illi-tes-heim**, genoemd naar de **stroom, Ille**, waaraan het is ontstaan, hier met de afleiding “mit *t*-Bildung”.

Vergelijk **Ittlen-heim** aan een zijstroom van de **Ill** (voorheen **Ille, Illa** en **Ila**, zie Dauzat, Köbler en Krahe), bij Straatsburg, de verkorting van **Ittelen-heim**, de klankomwisseling van **Ille-ten-heim**.
Zie ook het bewijs te zien op mijn kaartje p. 713 in mijn *Getekend Onderzoek*.

“**Tithel-rode**, 11. Jh., unbestimmt bei Le Roeulx in Hennegau” (z. Köbler), was eertijds **Ille-the-rode**, geworden tot de klankomwisseling
Ithele-rode, waarna **Ithel-rode**, in uitspraak > **Tithel-rode**.

“**Dittels-heim**, 8. Jh., bei Worms, **Tutiles-heim, Dietels-heim, Dittelles-heim**” (Köbler), was eertijds **Uli-tes-heim** en
Ille-tes-heim.

“**Dittel-stedt**, 12. Jh., bei Erfurt, **Thudeles-stete, Tutel-stede**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Ulle-des-stete, Ulle-te-stede, Ille-te-stedt**.

Dilsen, 1062 **Thiles-na**, ca. 1200 **Dilse-ne**, in Belgisch Limburg (net over de grens van Zuid-Limburg, Nederland), (zie het internet), moet gelezen worden als **Ilsen**, **Iles-na**, **Ilse-ne**, zuiver overgeleverd, genoemd naar de **stroom**, waaraan het **was** (zie internet) gelegen, de **Maas**. “Tot 1740 lag **Dilsen** aan de **Maas**, maar de rivier vond een meer oostwaarts gelegen bedding ten gevolge van overstromingen”.
Ilse-na is veelal geworden tot **Isa-na, Isan**, en bij de samentrekking tot **Isna**.
Zie mijn vorige vergelijkende onderzoeken.

Teuven in Belgisch Limburg, 720 **Tofi-no** (zie de geschiedenis van Teuven),
moet gelezen worden als **Ofi-no**, in oorsprong
..... **Oolfi-no, Oolfe-ne**, in Duitsland ook
geworden, via **Ofe-ne**, tot **Ofen**, “Ortsteil, Gemeinde Bad Zwischenahn, Niedersachsen, bei Oldenburg”.
Eulfi-no werd in de loop der tijd tot
..... **Eufi-no**, > **Euve-ne**, waarna in uitspraak
Teuve-ne, Teuven. De nederzetting is genoemd naar de *stroom* van de Gulp, een
beek van de Maas, via de Geul. **Naamkunde**: “onzekere betekenis”.

“**Thievela**, 12. Jh., Jagel bei Hadeby bei Schleswig” (zie Köbler), toont de klankomwisseling
van **Ille-va**, bij Nijmegen geworden tot **Divela, Divel-ro-marca**,
oude naam van de Duffelt.

“**Ivel-bach**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Passau, Jul-bach, Ivel-bach” (zie Köbler), eerder
Ivele-bach, toont de klankomwisseling van
Ille-ve-bach, “mit v-Element”, > **Ivele-bach**, bij Nijmegen geworden tot
..... **Divele**, **Divel-ro-marca**, oude naam van
de Duffelt, in Ierland **Difelin, Divelyn**
(Divlyn), en **Dibelin**, **(Diblin)**, 3 andere namen
van **Dublin**.

Die andere namen zijn **Difelin, Divlyn** en **Diblin**.

“**Tadis-torp**, 12. Jh., onbestimmt mit Bezug zu Anhalt,
Adis-tharpa” (zie Köbler), was in oorsprong
Aeldis-tharpa.

“**Oldes-loe**, 12. Jh., in Stormarn mit alter Salzquelle, **Odes-lo**,
Odis-lo, **Tades-lo**, **Todes-lo**”
 (zie Köbler), was in oorsprong ook **Ooldes-lo**

en **Aeldes-lo**, ook aangeduid met **Bad Oldes-loe**, “einge-
 rahmt von den **Flüssen Trave** (124 km, der in die Ostsee mündet) und **Beste** (15 km, Nebenfluss
 der Trave).

De nederzetting is genoemd de **stroom** van de **Trave** en de **Beste, loe**, ‘waterloop’ van **Ael-de**,
Ool-de, **Ol-de**, ontstaan uit **Ale-de**, **Ole-de**, **Olle-de**, elders geworden
 tot de klankomwisselingen **Adele**, **Odele**, **Oddele**.

Vergelijk “**Adales-heim**, ? , ?” (zie Köbler), tonend de klankomwis-
 seling van **Ala-des-heim**. Als deze plaats zuiver zou zijn overgeleverd, dan
 zou de plaats nu **Aeldes-heim** heten, maar dan nóg zijn geworden tot **Ades-heim**.

“**Addala-hang**, 8. Jh., wüst westlich Darmstadts, nach Hülsem S.40 zwischen Pflung-
 stadt und **Ahls-bach**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Alla-da-hang**.

“**Odels-heim**, 12. Jh., bei Wasserberg, **Otheles-heim**, ... **Udeles-haim**”

(zie Köbler), toont de klankomwisselingen van **Ole-thes-heim**, **Ulle-des-heim**,

Odeles-heim, woonplaats aan **Ole-de**, **Ole-the**, **Ulle-de** (Nederlands **Oele-de**), de *stroom*, waaraan de nederzetting is ontstaan.

Oele, uitspraak **Eule**, gem. **Hengelo**, Overijssel, 1297 **Odele**, 1381 **Oedele**,

1431 **Udelo**, 1460 **Oddele** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*,

toont de klankomwisselingen van **Ole-de**, **Oele-de**,

Ulle-de en **Olle-de**, genoemd naar de *stróóm*, waaraan **Oele**

is ontstaan, hier de **Oeler-beek**. Alleen de huidige naam is **zuiver** overgeleverd.

Naamkunde: “Vermoedelijk een samenstelling van germ. **odi-* ‘woest’ en *lo* ‘bos’. Indien 1188 **Veledē** ook deze plaats is, dan zou de betekenis niet ‘woest bos’ zijn, maar eerder **ulipi* ‘laag gelegen, vochtig gebied’. Laat 10^e eeuw **Ailo** wordt niet langer met **Oele** geïdentificeerd: ligging onbekend, in Twente.”

Ale-de, **Alle-de**, **Ole-de**, **Olle-de**, **Ule-de** “und im Ablaut damit”

Elle-de, **Ele-de**, **Ille-de** werden in de loop der tijd tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen

Adele, **Addele**, **Odele**, **Oddele**, **Udele** en

Eddele, **Edele**, **Idele**.

“**Idelen-stide**, 12. Jh., wüst bei Quedlinburgs” (zie Köbler) toont de klankomwisseling van

Ille-den-stide.

“**Ettel-dorf**, 9. Jh., bei Bitburg, **Etilin-torp**, **Adilin-dorf**, **Eddelen-dorf**,

Ettelen-dorpht” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen van

..... **Ali-din-dorf**, “und im Ablaut damit”

Elle-ten-dorpht, ... **Eli-tin-torp**, **Elle-den-dorf**.

Nogmaals “**Uteles-bach**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Fulda” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van

..... **Ulle-tes-bach**. Spreek uit **Oele-tes**.

“**Ukkel**, 12. Jh., bei Brüssel, **Occulen** ⁽³⁾, **Uclos**, **Uccle**
Ucclan, **Ucclos**, **Ucclo**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Ulle-ce**

(> **Uccle**, **Uccle**) en van **Olle-cen**, genoemd naar de *stroom* waaraan de nederzetting is ontstaan. **Ukkele** zou eigenlijk **Ulle-ke** moeten heten, naar de herkomst.

Ucclan, verkorting van **Uccalan**, is de klankomwisseling van **Ulla-can**.

Ucclos, verkorting van **Uccelos**, is de klankomwisseling van **Ulle-cos**.

Ucclo, verkorting van ... **Uccelo**, is de klankomwisseling van ... **Ulle-co**.

Ukkel was in 1179 **Uccla** (zie *De Vlaamse Gemeentenamen*), de verkorting van
..... **Uccala**, de klankomwisseling van **Ulla-ca**.

Naamkunde: “Samenstelling van de Germaanse persoonsnaam **Ukko** of **Okko** (vleinaam bij namen als **Odomar**; **Odulf**) en **lo** ‘bosje van Ukko’.

Zie het meerdere **Acla** en ... **Ecla**, eerder behandeld, de verkortingen van

..... **Acala** en **Ecala**, de klankomwisselingen van

..... **Ala-ca** “und im Ablaut damit” **Ela-ca**.

“**Oeckel**, 10. Jh., bei Rijsbergen in (der Provinz) Nordbrabant, **Occulen**,
Ukele ⁽⁹⁹⁶⁾, **Ucclam**, **Uccles**” (zie Köbler), beter bekend als **Oekel**, gem.

Zundert, 1187 **Ocle**, 1276 **Okele**, 1324 **Oecle**, 1338 **Oekele** (z. *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius), toont de klankomwisselingen van

Ule-ke, **Ole-ce** (> **Ocele**, **Ocle**), **Ole-ke**, **Oele-ce** (> **Oeele**, **Oecle**),
Oele-ke, **Ulla-cam** (> **Uccalam**, **Ucclam**), **Ulle-ces** (> **Uccles**, **Uccles**)

en **Olle-cen**,

genoemd naar de *stroom*, waaraan de nederzetting is ontstaan.

Naamkunde: “Het grondwoord is mogelijk **lo** ‘bosje op hoge zandgrond’ (zie Loo). Voor het eerste lid is recentelijk voorgesteld aan te knopen bij mnl. **ooc** ‘erbij behorend’ (als in **Ookmeer** ‘klein meer bij een groter’), wat uitkomt op een betekenis: ‘bos behorend bij een groter geheel’, wat twijfelachtig is.”

“**Ukkel-ghem**, 12. Jh., ein Hof bei Merchtem in (der Provinz) **Brabant**,
Huclen-gem” (zie Köbler), was in oorsprong **Ulle-ken-ghem**

(> **Ukkelen-**) en **Hulle-cen-gem** (> **Huccelen-**, **Huclen-**, **Uclen-**).

Vele namen gaan vooraf met de hoofdletter **T** of **D**, die moet worden genegeerd.

“**Düchel-hausen**, 8. Jh., bei Ochsen-furt, **Ducklin-husen**, **Tucheln-husen**, **Tueglen-husen**, **Tuglen-husen**” (zie Köbler), zijn de verkortingen van

..... **Uckelin-husen**, **Uchelen-husen**, **Uegelen-husen**, **Ugelen-husen**, klankomwisselingen van **Ule-chen-husen**, **Uele-gen-husen**, **Ule-gen-husen**, **Ule-ckin-husen**, bij **Olch-sen-furt**.

“**Dulce-nes-heim**, wüst bei Mainz” (zie Köbler), moet gelezen worden als
Ulce-nes-heim.

“**Uke-neis-heim**, 12. Jh., bei Metz, **Uki-nes-heim**” (zie Köbler), was eertijds
Ulke-neis-heim en **Ulki-nes-heim**.

Het wemelt van zulk soort namen. Uit vele, vele honderden namen is de **L** weggevallen,
ONBEKEND in naamkundige kring.

“**Ocken-heim**, 10. Jh., bei Bingen, **Uki-nes-heim**, **Uchi-nes-heim**” (zie Köbler), was eertijds **Olcken-heim**, **Ulki-nes-heim**, **Ulchi-nes-heim**.
Het meerdere **Ocken-** was eertijds **Olcken-**. Nogmaals: Uit vele honderden namen is de **L** weggevallen.

“**Uke-vordi**, 11. Jh., wüst bei Meclar bei (Bad) Hersfeld” (zie Köbler), was eertijds **Ulke-vordi**.

“**Ukeli-chem**, 11. Jh., bei Neuss an dem Rhein” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van
Ulle-ki-chem. Spreek uit Oekeli > Oele-ki.

“**Dukilusson**, 11. Jh., wüst bei Hoya ?, **Ducklin-husen**” (zie Köbler), verkorting van
..... **Duckelin-husen**, toont de klankomwisseling
van **Ule-ckin-husen**. De huidige naam moet gelezen worden als **Ukilu-sen**, de klankomwisseling van **Uli-ke-sen**. Er is nog zó veel meer.

Zie voor veel meer, mijn onderzoek *VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen*
en *De herkomst van Nifterlaca, en nog veel meer*.

De herkomst van rivier- en nederzettingsnamen in de Groote of Zuidhollandsche Waard.

“Historicus **Henk ’t Jong** van de website **Apud Thuredrech, Geschiedenis bij, in en rond Dordrecht**, is geïnteresseerd in de **nederzettigsgeschiedenis** van het gebied rondom Dordrecht”, zo lees ik op internet.

Hij schrijft: “Mijn mede-Hollanders blijken echter bijzonder weinig van hun middeleeuwse verleden te weten, dus gebruik ik dit blog om **de echte belangstellenden** bij te praten, zonder in wetenschappelijk jargon te vervallen. Het blog is ook bedoeld om de nodige fouten die door de loop der eeuwen in de geschiedschrijving over Dordrecht **en omgeving** terecht zijn gekomen te verbeteren”.

Waarom heeft hij zo afwijzend gereageerd op wat ik heb ontdekt **bij, in en rond Dordrecht**? Omdat ik **geen wétenschapper** ben, zo blijkt uit zijn reactie. **Ik ben geen naamkundige!**

Ik ben zeer teleurgesteld in de reacties op mijn vorige onderzoek, vooral die van Henk ’t Jong, die niet op zijn woorden heeft willen terugkomen, en mij nu (23 juni 2018) schrijft:

“Wij zullen het nooit eens worden en ik vind je ellenlange stukken ook niet om door te komen. Laten we het hier maar bij laten.”

Weten **naamkundigen**, weet **Henk ’t Jong**, de herkomst en betekenis van de Maasstromen de **Alm**, de **Amer**, de **Eem**, de **Dubbel** en de **Dussen** in de **Groote Waard**, en de nederzettingen daaraan gelegen? **Nee, zij weten het niet**. Zie naamkundig werk. Zijn die stromen en nederzettingen zuiver overgeleverd? **Dat weten zij ook niet**.

Ik heb **iets gezien dat er altijd al was**, in harmonie met wat ik gelezen heb in *Unsere ältesten Flussnamen* van prof. dr. Hans Krahe, én wat ik **GEZIEN** heb over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied, dat een verhelderend licht werpt op de namen in de Groote Waard.

Alleen de **Alm** is zuiver overgeleverd,
..... in oorsprong behorend bij **Ael-me** en **Al-me**, ontstaan uit
..... **Ale-me** en **Alle-me**, de afleiding “mit *m*-Suffix” van de oude stroomnaam **Ale**, **Alle**, elders vele malen geworden tot de klankomwisselingen **Amele** en **Ammele**, ook verkort tot
..... **Amle**, in uitspraak als vanzelf geworden tot **Amble**, wijd verbreid,
ONBEKEND in naamkundige kring (ik kan het ook niet helpen).

Ael-me-re en **Al-me-re**, de afleiding “mit *r*-Bildung”, zijn afgesleten overgeleverd als **Amere** en **Ammere**, waarna **Amer**, wijd verbreid (eertijds, vóór de Sint-Elisabethsvloed deel uitmakend van de Alm) en
..... **Ammer**. Alme-re is ook enkele malen zuiver overgeleverd.

Ammere werd ook verkort als **Amre**, in uitspraak als vanzelf geworden tot **Ambre**, ONBEKEND in naamkundige kring.

Ael-me-ne en **Al-me-ne**, de afleiding “mit *n*-Suffix”, zijn afgesloten overgeleverd als **Ame-ne** en **Amme-ne**, waarna **Amen**, **Aem** en **Ammen**, ONBEKEND in naamkundige kring. Alme-ne is ook zuiver overgeleverd als **Almen**.

Hier zou eens een naamkundige naar moeten kijken. **Maar wanneer?!** Het bovenstaande kan men niet zomaar bedenken. Het zijn uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek.

De **Eem** was eerder **Eme**, de afgesloten vorm van **Eel-me**, ontstaan uit **Ele-me**, ... de afleiding “mit *m*-Suffix” van de oude stroomnaam **Ele**, elders vele malen geworden tot de klankomwisseling **Emele**, wijd verbreid, ONBEKEND in naamkundige kring.

De Eem, eerder Eme, is een Alm-stroom. Er wordt ook vermeld (zie Van der Aa) dat de Alm, eerder Al-me, ook werd aangeduid met Eem, eerder Eme (< Eel-me, < Ele-me).

“**Eem-kerk** optie **Alm**”, 1216 **Eme-kerke**, was in oorsprong **Eel-me-kerke**, ONBEKEND in naamkundige kring.

Emmik-hoven aan de **Alm**, tegenover **Alm-kerk**, was in oorsprong **Elmic-hoven**, afgeleid van **Elmi**, met grondvorm **Almi**, waaraan **Alms-voet**, 1105 **Almi-futhe**, ONBEKEND in naamkundige kring (de herkomst van Emmik-hoven).

Of anders gezegd: **Elmic-hoven** aan de “**Almi** und im Ablaut damit **Elmi**”, zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36: “**Almi-na** im Ablaut damit **Elmi-na**.” **Elme** is ook **Ilme** Zie p. 36 “**Elmen-au / Ilmen-au**, ein Nebenfluss der Elbe.”

Er is de riviernaam **Ael-me**, **Al-me** “und im Ablaut damit” **El-me**, **Eel-me**, **Il-me**. Bij Krahe ontbreekt Eelme, omdat deze nergens te vinden is, lang geleden geworden tot Eme. **Eme** is in de bronnen ook **Emele**, klankomwisseling van **Ele-me**, bij **Eel-me** geworden tot .. **Eme**. (Naamkundigen weten niet de herkomst van Emele, dus weten zij ook niet dat Eme eertijds Eel-me was, eerder Ele-me.)

Ale-me, **Alle-me** “im Ablaut damit” **Elle-me**, **Ele-me**, **Ille-me**, is de herkomst van boven genoemde riviernaam, eertijds ook geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen **Amele**, **Ammele** en **Emmele**, **Emele**, **Immele**, wijd verbreid, ONBEKEND in naamkundige kring. (Dat is géén aanklacht tegen naamkundigen.)

De hoofdletter **D**, vooraf gaand aan vele namen, moet worden **genegeerd**, zo ook hier, één van de vele te geven voorbeelden:

Omdat ik al vele jaren wéét dat **Ille-me** overal is geworden tot **Immele**, **Immel**, weet ik de herkomst van de rivier de “**Diemel**, 8. Jh., Nebenfluss der Weser, **Dimila**, **Timella**” (zie Köbler), (110 km). De namen moeten gelezen worden als **Imila** en **Imella**, de klankomwisselingen van **Illi-ma** en **Ille-ma** (spreek uit Iele-ma), **Ille-stroom** “mit **m**-Suffix”.
De wijd verbreide Oud-Europese stroomnaam **Ila** wordt in de bronnen ook geschreven als **Illa**, **Ili**, **Illi**, **Ile**, **Ille**.

Wat hebben vele naamkundigen geprobeerd vele rivier- en nederzettingenamen te verklaren. Het wemelt op *Wikipedia* van foute verklaringen (omdat men de herkomst niet weet). Ik kijk mijn ogen uit! Men beseft niet dat een **L** is **weggefallen**, dat een **klankomwisseling** heeft plaats gevonden.

Diemel is maar één van de vele te geven voorbeelden. Naamkundigen verklaren alle oudste namen alsof ze zuiver zijn overgeleverd. (Wanneer gaan naamkundigen mijn **vergelijkende** onderzoeken bestuderen?)

Een terzijde:

“**Ill**, 8. Jh., ein Nebenfluss des Rheines in dem Elsass, **Illa**, **Ille**” (zie Köbler), (217 km), is zonder afleiding. De “**IJssel**, 9. Jh., ein vom Rhein abzweigender Fluss in den Niederlanden, **Isala**, **Isela**, **Isla**, **Ysla**” (zie Köbler), (125 km), heeft dezelfde herkomst, maar dán met afleiding “mit **s**-Suffix”, **Illa-sa**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling
..... **Isala**, Isla, ONBEKEND in naamkundige kring.
Yla-sa werd tot de klankomwisseling
..... **Ysala**, **Ysla**, **Ysele**, **Ysel**, **IJssel**.

De herkomst van **Amer**:

In *Geschichtliches Ortslexikon* van Köbler staat bij **Amersfoort** “zu dem Flussnamen “**Amara** (**Eem**) **Amal**”, te lezen als **Ama-ra** en **Amala**, eertijds **Ael-ma-ra**, de afleiding “mit **r**-Bildung” van **Ael-ma**, ontstaan uit **Ala-ma**, geworden tot de klankomwisseling **Amala**, waarna **Amal-**, in vele namen te zien.

Amers-foort ligt aan de **Eem**, eerder **Eme**. De nederzetting is genoemd naar **Ame-re**, in de bronnen gewoon óók **Eme-re**, de afgesloten vormen van **Ael-me-re** “und im Ablaut damit” **Eel-me-(re)**, genoemd naar de **stroom**, waaraan de nederzetting is ontstaan **Ael-me-res-foort**, ‘voorde aan de **Eel-me**.
(Zie de volledige herkomst van Amersfoort in de eerste bladzijden van dit onderzoek.)

“Door de Sint-Elisabethsvloed in 1421 is het westelijk traject van de **Alm-stroom** geheel verdwenen.” Juist dáár stroomde de **Amer**, na 1421 “een grote getijdenkreek in de Biesbosch”. **Alme-re** en **Alme-ne** gaan in de bronnen gepaard met **Ame-re** en **Ame-ne** (zie mijn onderzoek), de afgesleten overgeleverde vormen van **Aelme-re** en **Aelme-ne**. In 1904 is de Bergsche Maas gegraven en aangesloten op de Amer. De Amer/Bergsche Maas is de monding van de Maas in het Hollandsch Diep.

Dr. J. de Vries schrijft bij de rivier de Alm: “Waternaam, vgl. Almkerk. Men vermoedt een *m*-afleiding van een hydroniem **al* = ‘stromend water’.” Prof. dr. D.P. Blok heeft het bij de plaatsnaam Alms-voet alleen over ‘de waternaam Alm’. Hij zal vermoedelijk niet eens weten dat er over de grens meerdere rivieren Alme stromen. Hij zal zeker geen weet hebben van de vele nederzettingsnamen Alme- over de grens, genoemd naar de stroom, waaraan zij zijn ontstaan, met zeer oude vermeldingen, die mijn hiervoor genoemde oorsprongen aantonen.

Eem-kerk en Emmik-hoven worden door De Vries en Blok niet genoemd; ook niet in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius. Alleen Gysseling noemt Eem-kerk, 1216 Eemkerke (< **Eel-me**-kerke, < **Ele-me**).

De Alm is een Oud-Europese stroomnaam.

Volgens **prof. dr. Hans Krahe** behoort onze rivier de **Alm**, 1258 **Al-me**, “im Ablaut damit **El-me**, **Il-me**”, tot “**Die alteuropäische Hydronymie**” (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36), overeenkomend met mijn eerste onderzoeken, toen ik nog nooit van een professor Krahe gehoord had. (Bij Krahe ontbreken **Ael-me** en **Eel-me**, immers overal geworden tot **Ame** en **Eme**.)

Maar hij heeft niet geweten dat **Ammele** en **Emmele**, **Immele** (en Amele, Emele) in oorsprong de grondvormen zijn van deze riviernaam is, de klankomwisselingen van **Alle-me** en **Elle-me**, **Ille-me** (en Ale-me, Ele-me).

Prof. Blok geeft bij de Eem, eerder Eme, geen verklaring. Dr. J. de Vries schrijft: “De waternaam Eem bevat een oude naam voor rivieren **ami*, dat wij ook in de naam Amers-foort aantreffen.”

“**Ames-dorf**, 11. Jh., bei Bernburg, **Ameles-torp**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Ale-mes-torp**, dat bij **Ael-mes-torp** tot Ames-dorf werd, de huidige naam, ONBEKEND in naamkundige kring. **Amis-fort**, oude naam van Amers-foort, was eertijds **Ael-mis-fort**, ontstaan uit **Ale-mis-fort**.

Amers-foort zou eigenlijk **Aelmers-foort** moeten heten, naar de herkomst. Hier is nog veel aan toe te voegen. Zie in mijn onderzoeken, de vele vergelijkingen die dat aantonen. Zie ook de eerste bladzijden van dit onderzoek.

Ams-vorde oude naam van Amersfoort was eertijds **Alms-**, **Almes-vorde**.

Ali-ti: (de afleiding “mit *t*-Bildung”)

Als ik schrijf dat “**Eethen** in de **Groote Waard**, 850 **A-ti-na**, 1305 **Ethen**, **Ette**” (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), in oorsprong **Ael-ti-na** was, “im Ablaut damit”

..... **Eel-the-ne**, **El-te-ne**, ontstaan uit **Ali-ti**,

..... **Ele-the-**, **Elle-te-**, Oud-Europese stroomnamen **Ale** (Ali) en **Ele**, **Elle**, afleiding “mit *t*-Bildung” (wijd verbreid in hetzelfde grote oude taalgebied over de grens), eertijds genoemd naar de **stróóm** van de **Maas**,

dan gelooft men mij niet, omdat ik geen naamkundige ben, geen geleerde, ook al tonen mijn onderzoeken dat met **vele vergelijkingen** aan.

Aelthi en **Eelthi**, zonder een tweede element, werden **GEWOON** al tot **Ati** en **Ethi**. Men zal er mijn onderzoeken voor moeten bestuderen, zoals b.v. mijn *Getekend Onderzoek*. Daarin is dat gewoon **TE ZIEN**.

Zie deze oude stroomnamen en de afleiding “mit *t*-Bildung” in *Unsere ältesten Flussnamen* van **prof. dr. Hans Krahe**, “**ein hervorragender Gelehrter von internationalem Ruf**”.

Eel-de, op hetzelfde neerkomend als **Eel-the**, is een waterscheiding in Drenthe onder de plaats Groningen, in 1242 **Ele-the** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), bij **Eel-the** elders gewoon geworden tot **Ethe**.

Ele-the werd elders gewoon ook tot de klankomwisseling **Ethele** (Ethel). En waar is **Ele-de** gebleven? Dat werd elders tot de klankomwisseling **Edele** (Edel).

De evolutie: **Ael-ti-na**, **Eel-the-ne**, **El-te-ne** > **Ati-na**, **Ethe-ne**, **Ette-ne**
Mijn gehele onderzoek toont het met vele vergelijkingen aan.

Eethen zou eigenlijk **Eel-then** of **El-ten** moeten heten, of **Ael-ten**, de grondvorm daarvan. Ik zou hier nog veel meer bewijs aan kunnen toevoegen. Zie mijn onderzoeken!

Naamkunde: “De betekenis van **Eethen** is **onbekend**. Mogelijk een met het suffix **-n** gevormde oude water-naam.” (De plaats ligt op een stroomrug van de Maas.) Prof. dr. D.P. Blok heeft geen verklaring of herkomst. (Volgens **Henk 't Jong** had ik eerst een studie moeten volgen.)

Naamkunde: “**Eelde**, een samenstelling van de waternaam **Ee** en **lede** ‘gegraven of vergraven waterloop’ wordt door de plotselinge uitspraak **Eel** niet ondersteunt. De klinker zou dan meer als **ei** hebben moeten klinken. **Eelde** komt als veldnaam voor. De vorm **Elende** is vreemd. Te denken aan mnl **ele**, **elen** ‘eland’ lijkt vergezocht; hoewel in oorkonden uit de tiende en elfde eeuw nog wel gewag wordt gemaakt van elanden in Drenthe; *bestias que teutonice et scelo appellantur*. Verder stelt men dat Eelde verwant zou kunnen zijn met een speciale betekenis van **eelt** ‘verharding van de huid’ In Noord-Friesland duidt men met **eel** een harde, voor water ondoordringbare, laag onder het heideveld aan. Zie ook Aalden.”

Eel-de was in 1263 **Elen-de** (niet vreemd). **Elen** is ontstaan uit **Ele-ne**, een wijd verbreide stroomnaam, in Duitsland **Ehle-ne**, **Ehlen**. (Wat zou hier nog veel aan toe te voegen zijn.)

Eethen in de **Groote Waard** wordt ook gespeld als **Eten** (zoals door prof. dr. D.P. Blok).

“**Theten**, 11. Jh., bei Olpe, **Tate-na**” (zie Köbler), heeft dezelfde herkomst als **Eten**, 850 **Ati-na**, in de **Groote Waard**, in oorsprong **Eel-ten**, **Eelte-ne**, met grondvorm **Aelte-na**, **Aelti-na**.

Ali-sti: (de afleiding “mit **st**-Bildung”)

Als ik schrijf dat “**Aalst** in de **Groote Waard**, 10^e eeuw **Ali-sti**, **Alo-ste**, **Ala-ste**, **Halo-sta** (in 814/815), **Ael-ste**, **Ele-ste**, **El-ste**” (zie Köbler) is, genoemd naar de stroomnamen **Ale** en **Ele**, **Elle**, hier de afleiding “mit **st**-Bildung”, eertijds genoemd naar de **stróóm** van de Alm, zijstroom van de Maas,

dan gelooft men mij niet, ook al schrijft **prof. dr. Hans Krahe**, “**ein hervorragender Gelehrter von internationalem Ruf auf dem Gebiete der indogermanischen Sprachwissenschaft und der alteuropäischen Hydronymie**”, in zijn werk *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 38:

“Auch **st**-Bildungen fehlen nicht, so **Ale-sta** > **Alst**, 12. Jahrhundert **Alest**, **Nebenfluss** der Werse südöstlich Münster.”

Ik wist de herkomst al vóór ik zijn boek in handen kreeg, uitkomst van intensief speurwerk in de zeer gedetailleerde atlas, ook over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied:

“**Ale-ste**, zo schreef ik toen, is afgeleid van **Ale**, aldaar wijd verbreid (ook in de **Groote Waard**), aan de **stróóm** van de **Maas**”.

Naamkunde: “Aalst betekent vermoedelijk ‘woning, boerderij’ of ‘tempel, heiligdom’ met **st**-suffix.” “**Aelst** is opgevat als een bijvorm van **els** met de betekenis ‘een groep elzen’. Vermoedelijk dient deze naam echter te worden geduid als een afleiding van germ. ***alha-** ‘woning, boerderij’ of ‘tempel, heiligdom’ met **st** suffix. De betekenis van germ. ***alhust-** is dan ‘woonplaats’ of misschien wel ‘heidens heiligdom.’”

(Naamkundigen weten niet wat er over de grens allemaal speelt. Wat dáár allemaal **TE ZIEN** is in de zeer gedetailleerde atlas. Zie mijn *Getekend Onderzoek*.)

Kunnen **rivieren Ale-ste, Al-ste** (er zijn er meer over de grens!), “im Ablaut damit” **Ele-ste, El-ste** (< Elle-ste), ‘woning’, ‘boerderij’, ‘tempel’, ‘heiligdom’ betekenen?

Aelst is genoemd naar de **stróóm**, waaraan het is ontstaan, hier de **Afgedamde Maas**, de vroegere loop van de **Alm**. Die **stroom** was **Ale, Ala, Oud-Europees**, de afleiding “mit **st**-Bildung”, **Ala-ste**, 10^e eeuw (zie Köbler), oude naam van **Aalst**. De grootste geleerden in Duitsland schrijven bij **Ale-sta**: “**alteuropäisch**”.

Zeven nederzettingen, binnen een zeer klein gebied, aan de **Maas**-stroom, **Andel, Aalst, Eethen, Aalburg, Ammerzoden, Alem, Aalsvoort**:

Andel, Brabants Ael, gelegen aan de **Afgedamde Maas** (de vroegere loop van de **Alm**), 1259 **Alle**, 1573 **Ael**, ontstaan uit **Ala**, immers overal te zien in hetzelfde grote oude taalgebied; gelegen **tegenover Aelst, Ael-ste**, aan dezelfde stroom, in de 10^e eeuw **Ala-ste**; met nabije nederzettingen **Ael**-burg en **Eethen**, aan dezelfde stroom (vroegere loop van de **Maas**), 850 **Ati-na**, < **Ael**-ti-na; zeer nabij, aan dezelfde stroom, **Amel-roien** of **Ammel-roien** (nu **Ammer-zoden**), te lezen als **Amele-roien** en **Ammele-roien**, de klankomwisselingen van **Ale-me-roien** en **Alle-me-roien**, stroomopwaarts **Alem**, 1200 **Ale**-heim, en nabij, bij de plaats **OSS, Aals**-voort, ook met **Aalst**-voort aangeduid, voorde aan dezelfde stroom, de **Maas**. Enz., enz., enz. Ik overdrijf niet.

En **Analo**, ca. 850, **oudste** naam van Andel? De klankomwisseling van **Ala-no**,
..... gelegen **tegenover** **Ala-ste**,

10^e eeuw, nu **Aalst**, aan precies dezelfde **stróóm**, de afleidingen “mit **n**-Suffix” en “mit **st**-Bildung” (zie die afleidingen in *Unsere ältesten Flussnamen* van prof. dr. Hans Krahe).

Analo, de oudste naam van **Andel**, wordt door alle naamkundigen (zoals ook prof. dr. D.P. Blok) verklaard als: “Samengesteld uit **ana** ‘op, hoger gelegen’ en **lo** ‘bos’.”

Hoe kan dit:

Waar woont U? Ik woon in de plaats **Op, hoger gelegen, bos**, pal gelegen en ontstaan aan de **stróóm** van de Afgedamde **Maas**, de vroegere loop van de Alm.

Is dat dan ook de betekenis van de oude vermeldingen **Alle** en **Ael**? Is de nederzetting **Alle** aan de **Maas-stroom** de Semois dan ook “Op, hoger gelegen, bos”? Hoe lang zou ik nog door kunnen gaan! Zie ook de **Aleine (Ale-ne)**, **zijrivier** van de **Maas** (Meuse), via Semois, ca. 644 **Alis-na** en **Alsi-na** (zie Gysseling).

De Maas-stroom is één en al Ale, Alle, enz., met vele afleidingen, met alle rivieren het geval. Vele nederzettingen daaraan zijn er naar genoemd, zuiver overgeleverd, maar meestal niet, de **L** is weggevallen, of een **klankomwisseling** heeft plaats gevonden, ONBEKEND in naamkundige kring.

Ala-no, Oud-Europese stroomnaam, is “in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen”, “op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling, **Analo**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de bronnen opgetekend, ca. het jaar 850.

Als ik schrijf dat “**Andel** in de **Groote Waard**, Brabants **Ael**, ca. 850 **Analo**, 1212

Anle, 1259 **Alle**, 1333 **Andele**, 1545 beyde die **Andelen** (Op- en Neer-Andel), 1573

Ael, ook **Eel** en **Eil** (Op-Eel en Op-Eil)”, ontstaan uit **Ele** en **Yle**,

is genoemd naar de **stróóm** van de **Alm**, zijstroom van de **Maas**,
dan gelooft men mij niet. Ik ben immers geen wetenschapper, geen naamkundige. Ik had eerst een studie moeten volgen (zie de reactie van **Henk 't Jong**.) Andele is immers ‘aan het bos’.

Men gelooft mij dan ook niet dat **Analo** (850), **Anle** (1212) en **Andele** (1382), de klankomwisselingen zijn van **Ala-no**, **Alne** en **Alne-de**, met wijd verbreide afleiding “mit **n**-Suffix”.

Alne is de samentrekking van **Alle-ne**, samengaand met **Ale-ne** (Ala-no), wijd verbreid, in Duitsland beter bekend dan in Nederland. De samentrekking **Alne** is ook wijd verbreid. Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36:

“Mit *n*-Elementen sind gebildet **Alna**, 1251, > **Alle, Fluss** in Ostpreussen”, in de **Groote Waard** in 1259 **Alle**, oude naam van Andel.

Alne werd in de Groote Waard (en ook elders) tot de klankomwisseling **Anle**, 1212, oude naam van Andel (te zien in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling). **Alne-de** werd tot de klankomwisseling **Andele**, over de grens aanduiding van **rivieren**.

Betekent **beyde die Andelen**, 1545, oude naam van Op-**Andel** en Neer-**Andel**, ‘aan het bos’?!

Betekent “**Andelen-dal** (2), 12. Jh., wüst bei Dingelstadt, bei Heiligenstadt” (zie Köbler), ‘dal’ ván ‘aan het bos’? Het is de klankomwisseling van **Alne-den-dal**, ‘dal ván **Alne**’, “alteuropäisch”.

Nogmaals, **Alne** is wijd verbreid, rivieren in Schotland en Engeland, kortom in Europa. Zie het werk van prof. dr. **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*. Zie het werk van prof. dr. W.F.H. **Nicolaisen** (afgestudeerd bij Krahe), *Die alteuropäischen Gewässernamen der britischen Hauptinsel. Beiträge zur Namenforschung*. Zie nog veel meer in mijn onderzoeken.

Betekent **Andele**, 1333, oude naam van **Andel**, ‘aan het bos’?

“**Andlau (Fluss)**, 10. Jh., **Flussname** und Ortsname bei Schlettstadt, **Andela**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van

Alne-da (**Alne-de**). “Die Andlau ist ein 42 km langer linker Zufluss der Ill im Elsass.” Schlettstadt is in het Frans Sélestat. **Andlau, Andel-au**, was in 1126 **Andel-ach**, Het tweede element **-au** of **-ach** is ‘stroom, water, waterloop’.

“**Andeles**, 12. Jh., unbekannt mit Bezug zu **Österreich**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Alne-des**, ‘nederzetting gelegen aan **Alne** (**Alle-ne**), de **stróóm** waaraan de nederzetting is ontstaan.

Andel werd in 1333 en 1382 aangeduid met **Andele**.

Vergelijk de nederzetting **Andele** in de **Groote Waard**, genoemd naar de *stroom* van de **Afgedamde Maas**, de vroegere loop van de **Alm**, immers **óók** aangeduid met **Alle** en **Ael**, < **Ale**, Oud-Europese stroomnamen, met de **rivier** de **Andelle**, zijrivier van de **Seine**, de klankomwisseling van **Alne-de**.
L'Andelle est une **rivière** française d'une longueur de 56,8 kilomètres, affluent du fleuve la **Seine**."

“**Andelay**, 9. Jh., an der Seine, **Andela**-gum, keltisch” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Alne-da**.

Andelen, ook Andili:

“**Endil-steten**, 11. Jh., wüst bei Geisenfeld in Oberbayern, **Endil-steden** (**Andilin-statin**)” (zie Köbler), eerder **Endili-steten**, toont de klankomwisselingen van
Alni-din-statin, “im Ablaut damit” **Elni-di-steten**.

“**Endl-hausen**, 10. Jh., bei München, **Ennil-husa**” (zie Köbler), eerder **Endele-hausen** en **Ennili-husa**, toont de klankomwisselingen van
Elne-de-hausen en **Elle-ni-husa**.

“**Endlu-veldes**, 12. Jh., unbestimmt im Nordwesten” (zie Köbler), eerder **Endelu-veldes**, toont de klankomwisseling van **Elne-de-veldes**.

Indel-hausen is een stadsdeel van Hayingen in Baden-Württemberg. “**Indel-hausen** wurde als **Undil-husen** in der ersten Hälfte des 12. Jh. erwähnt” (zie GenWiki), eerder **Undili-husen** en **Indele-hausen**,
tonend de klankomwisselingen van **Ilne-de-hausen**
en **Ulni-di-husen**, ontstaan uit **Ulle-ni** en **Ille-ne**.

Alne-de “und im Ablaut damit” **Elne-de, Ilne-de**, werden in de loop der tijd tot het gemakkelijk in de mond liggende, de klankomwisselingen
Andele en **Endele, .. Indele**.

Betekenen **Ael** en Op-**Eel**, Op-**Eil**, nu Andel, ‘aan het bos’? De namen zijn ontstaan uit **Ale** en **Ele**, ... **Yle**, hier de *stróóm* waaraan **Andele** (< **Alne-de**) is ontstaan, in *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe** “**Die alteuropäische Hydronymie**” genoemd, zo óók **Alle**, 1259, oude naam van Andel, elders de aanduiding van meerdere **rivieren** en vele nederzettingen, genoemd naar de *stroom* waaraan zij zijn ontstaan.

Lijkt al het bovenstaande “op een aanklacht tegen de gevestigde naamkundigen”, zoals Henk ’t Jong mijn onderzoek beschreef? Mijn uitkomsten van zeer intensief vergelijkend onderzoek (ik overdrijf niet), worden bevestigd in het werk van prof. Krahe. En: Voor bijna alle namen waarvan ik de herkomst heb ontdekt, hebben naamkundigen geen verklaring.

Naamkundigen zijn bij hun verklaringen gericht op de **oudste** naam van een plaats- of rivier-naam. En die is bij Andel **Analo**, van omstreeks het jaar **850**. Die moet worden verklaard, dus **ana lo**, ‘aan’ ‘bos’. Vele namen zijn **VERMINKT** terecht gekomen in de **vroeg-**middel-eeuwse bronnen, zo laat mijn onderzoek duidelijk zien. Die oude namen waren vaak veel ingewikkelder van vorm, met meerdere afleidingen. Zie mijn vergelijkende onderzoeken.

Vergelijk **Analo**, 850, oudste naam van **Andel**, met “**Anloo**, 12. Jh., in (der Provinz)

Drenthe, **Analo** (2), **Anlon** Blok 1 (1148), **Anlo** Blok (1139)
 Driessen 5 (1169) Loh, Hain, Wald” (zie Köbler), tonend de klankomwisselingen van

..... **Ala-no**, **Alnon** en **Alno**, genoemd naar een *stroom* van de Hunze.

“**Ahlen**, 8. Jh., bei Beckum, **Alnon**, **Alna**” (zie Köbler), genoemd naar de *stroom*, waaraan de nederzetting is ontstaan.

“**Ahlen**, 10. Jh., bei Warendorf bei Hamm in (dem Regierungsbezirk) Münster,

..... **Alnon**” (zie Köbler), is genoemd naar de *stroom* waaraan de nederzetting is ontstaan.

Alnon is uit de 8^e en 10^e eeuw, **zuiver** overgeleverd.

Anlon is uit de 12^e eeuw, **verminkt** overgeleverd.

“**Ahlen**, 10. Jh., bei Meppen, **Anli-den**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Alni-den**, elders geworden tot de klankomwisseling **Andilen, Andelen**.

Ahlen bij Beckum was voorheen **Alna**. Dan was **Ahlen** bei Meppen, eertijds **Alni(-den)**.

Vergelijk **Anle**, 1212, oude naam van **Andel** (zie Gysseling), de klankomwisseling van **Alne**, bij de afleiding **Alne-de** geworden tot de klankomwisseling **Andele**, de herkomst van **Andel** in de **Groote Waard**, in oorsprong genoemd naar de **stroom** van de Alm, nu de Afgedamde Maas.

Andel is een VERMINKT overgeleverde **stroomnaam**, eertijds **Alna-da, Alne-de**, “**alteuropäsch**”.

Plaatsen en rivieren **Alle** en **Ale** worden over de grens genoemd:

“**Aus einem Gewässernamen Alna**”, ook te zien (zie prof. Nicolaisen) bij rivieren **Alne** in Groot-Brittannië. Zie mijn onderzoeken.

Andel, in Noordbrabant aangeduid met **Ael**, 1259 **Alle**, 1573 **Ael**, < **Ale**, eerder **Ala**, bij **Ala-no**, is geworden tot de klankomwisseling **Analo**, géén ‘aan het bos’.

Ze ook *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**, p. 36:

“Mit **n**-Elementen sind gebildet **Alna** (so 1251 usw.) > **Alle, Fluss** in Ostpreusschen.”

Zie ook “Allen-stein bzw. poln. Olsztyn, 14. Jh., an der **Alle** (bzw. **Alne**)” (zie Köbler).

De evolutie:

Alne-de > **Andele, Andel**, 1259 **Alle**, in de **Groote Waard**.

Andel zou eigenlijk **Alnede** moeten heten, naar de herkomst. De vroegere bewoners aan de **stroom** van de **Alm** hebben dat verhaspeld tot **Andele**.

“**Ahlen**, 10. Jh., bei Steinbild bei Aschendorf, **Alo-den, Alu-thon**” (zie Köbler), toont de grondvormen van **Ael-den** en **Ael-ten**.

Ale-te werd eerder ook geschreven als **Ali-ti**. Zie “**Elden**, 12. Jh. bei Elst (in der Provinz) Gelderland, **Alo-dun** (3), **Ael-te**” (zie Köbler), 855 **El-ti**, 930

..... **Ali-ti** (zie het *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*), waarbij prof. Blok aantekent:

“De lokalisering van **Ali-ti** is niet zeker”, een **onterechte** aantekening.

Ael-te is immers ontstaan uit **Ali-ti**, “und im Ablaut damit”

El-te, 855 **El-ti**, < **Elli-ti**, genoemd naar de **stroom** van de Neder-Rijn.

Alo-dun of **Ale-den** is de **grondvorm** van **Elle-den**, > **Ael-den** en **El-den**, genoemd naar de **stroom** van de Neder-Rijn.

Naamkunde: “Men vergelijkt **Elden** ten onrechte met **Eelde**. Blok kan deze naam niet met geattesteerd Germaans woordgoed verklaren. De uitgang met **en** is later ontstaan” (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), een **onterechte** aantekening.

Eel-de, 1242 **Ele-the**, 1139 **El-de**, onder Groningen, heeft als grondvorm **Ale-te** (**Ali-ti**), genoemd naar de **stroom** waaraan de nederzetting is ontstaan, dezelfde herkomst als **El-den**, en vele andere plaatsen, **rivieren**.

Zie “**Ettel-dorf**, 9. Jh. bzw. 12. Jh., bei Bitburg in der Eifel, **Adilin-dorf**, **Etilin-dorf**, **Eddelen-dorf**, **Ettelen-thorph**” (zie Köbler),

tonend de klankomwisselingen van **Ali-din-dorf**, “und im Ablaut damit”

Eli-tin-dorf, **Elle-den-dorf**, **Elle-ten-dorf**, genoemd naar de **stroom** van de **Kyll**, waaraan de nederzetting is ontstaan, zijrivier van de **Moezel** (**Mosel**), de grond-

vormen van **Ael-den**,

Eel-ten-, **El-den**-, **El-ten**-, wijd verbreid, met uitzondering van

Eel-ten, geworden tot **Eten** of **Eethen**, in de **Groote Waard**,

850 **Ati-na**, 1305 **Ethen** en **Ette** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herk. en hist.*), eertijds

Ael-ti-na, **Eel-the-ne**, **El-te-ne**, indien zuiver overgeleverd, zijn geworden tot

Ael-ten, **Eel-ten**, **El-ten**, elders

Ael-den, **Eel-den**, **El-den**.

Naamkundigen verklaren **Aal-burg** in de **Groote Waard**, 889, kopie 2^e helft 13^e eeuw **Al-burch**, 1487 **Ael-borch**, als:

“**Waarschijnlijk** een samenstelling van *burg* ‘versterkte plaats’ en *al* < **alha* ‘woning’ dan wel *aal* ‘spitse geul’ (vergelijk *aal* ‘schoenmakerspriem’).”

Prof. Blok verklaart: “*Burg* ‘burcht’, **waarschijnlijk** *aal* < germaans **ala* ‘geheel, groot’; **de betekenis ‘groot’ is echter zeer onzeker.**”

Naamkundigen zijn éénpuntig gericht op verklaren. Zij kijken niet in de zeer gedetailleerde atlas (ja, een beetje), alwaar het vele **Ale, Ael** aan de Maas, ook over de grens, duidelijk de **Oud-Europese stroomnaam** **Ale, Ael**. Zie mijn *Getekend Onderzoek*, waarin de vele getekende kaartjes, waarop dat zó duidelijk **TE ZIEN** is.

Aal-burg is genoemd naar de **stróóm** van de Alm, nu de Afgedamde Maas, waaraan ook **Ael** (Andel), 1259 **Alle**, waaraan ook **Ala-ste, Aalst** en **Analo**, < **Ala-no, Andel**.

En dat is ook het geval met het nabije **Alem**, 1200 **Ale-heim**, ‘woonplaats aan **Ale**’, de **stróóm** van de Maas, waaraan het is ontstaan. Prof. Blok geeft hier dezelfde verklaring als bij Aalburg: “**De betekenis ‘groot’ is zeer onzeker.**” Enz.!

Dat **Ale** en **Alle** is ook de herkomst van het nabije **Ammerzoden**, maar dan met de afleiding “mit *m*-Suffix”, **Ale-me** en **Alle-me**, ook hier genoemd naar de **stróóm** van de Maas, in de loop der eeuwen, overal in hetzelfde grote oude taalgebied, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen **Amele** en ... **Ammele**, de herkomst van **Amel-roi** en **Ammel-roien**.

De oude namen **Ambers-oi, Ambers-hoye, Ambers-oye** waren in oorsprong **Alme-res-oye**, in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Amme-res-oye**, waarna als vanzelf in uitspraak geworden tot **Ambe-res-oye**.

De oude namen **Amers-oyen** en **Ammers-oyde** waren in oorsprong ... **Aelme-res-oyen** en **Alme-res-oyde**, **ooi** ‘aan water gelegen stuk land’ van **Ael-me-re, Al-me-re**, de **stroom** van de Maas, ontstaan uit **Ale-me, ... Alle-me**, overal geworden tot de klankomwisselingen **Amele, ... Ammele**.

Ammer-zoden zou eigenlijk **Almer-zoden** moeten heten, naar de herkomst.

Naamkunde Ammerzoden: “Samenstelling van een waternaam Amer < ***Ambarô-**, verwant met ***ambra-** ‘nevel, water, rivier’, met **ooi** ‘aan het water gelegen stuk land’.” (Zie *Nedrelandse plaatsnamen, herkomst en historie*.)

Er is het meerdere **Ambra** in de middeleeuwse bronnen. De herkomst is **Alma-ra**, in de loop der tijd geworden tot **Amma-ra**, waarna verkort tot **Am-ra**, en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Ambra**.

“**Amern**, 7. Jh., bei Kempton, **Ambra**” (zie Köbler), was eertijds

..... **Alma-ra**, “in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen”, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende

..... **Amma-ra**, bij de verkorting tot

..... **Am-ra**, als vanzelf in uitspraak

geworden tot **Ambra**, en als zodanig, dus

VERMINKT, in de bronnen opgetekend, in de 7^e eeuw.

Amern is de afgesloten overgeleverde vorm van **Aelmern**, **Aelme-ren**.

Amer-veld aan de verlande **Rijnarm** de **Aam** bij **Elst**, 11^e eeuw

Ambra-veld (zie Gysseling), was in oorsprong

Alma-ra-veld, “in de loop der eeuwen, soms veel eeuwen”, “op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen”, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende

Amma-ra-veld, waarna verkort tot

Am-ra-veld, en als vanzelf in uitspraak geworden tot

Ambra-veld.

De huidige naam was in oorsprong **Aelma-ra-veld**, in de loop der eeuwen geworden tot **Ama-ra-veld**, waarna

..... **Ame-re-veld**, waarna **Amer-veld**.

De **Aam** was in oorsprong **Ala-ma**, > **Ael-ma**, > **Ama**, > **Aam**.

Vergelijk **Amel-roi** en **Ammel-roien**, nu **Ammer-zoden** met

Amelé-court in het Franse departement Moselle, arrondissement Chateau-Salins, in 1537
Ale-me-court (!), overal geworden, het eerste element, tot de klankomwisseling
Amele-, wijd verbreid. Een beter bewijs is er niet.

Hier volgen alle oude vermeldingen van **Amelé-court** (zie WikipediA **Amelé-court**, toponymie):
< ontstaan uit, > geworden tot

777 **Alme-re**-ga-curtis, zuiver onergeleverd
822 **Alme-ri**-ci-curtis, zuiver overgeleverd
1180 **Ame-ri**-curt, < **Ael-me-ri-court**
1347 **Amel**-curt, < **Ale-me-court** (> Amele-court)
1421 **Emel**-kort, < **Ele-me-kort** (> Emele-kort)
1573 **Ale-me-court** (!), zuiver overgeleverd
1613 **Amelain**-court, < **Ale-min-court** (> Amelain-court)
1801 **Ammelé**-court, < **Alle-me-court** (> Ammele-court)
Alme-richs-hofen is de Duitse
naam tijdens de Eerste en de Tweede Wereldoorlog.

Amelé-court is in oorsprong genoemd naar de **stróóm** van de **Seille** (100 km), waaraan de nederzetting is ontstaan, een **Rijn-stroom**, via **Moselle** (**Mosel**, **Moezel**).

Naamkunde door Ernest Nègre: “D’un nom de personne germanique **Almaric** + cortem.”

Alme-re (ook > **Amme-re**) en **Ame-re** (< **Aelme-re**) zijn stroomnamen, wijd verbreid.

Nu rest nog de herkomst van de rivier de **Dussen**, een **Maas-stroom** in de **Groote Waard**:

“Rond het jaar 1000 was het gebied rond **Dussen** een groot veengebied, veen op verhoogde stroomruggronden. De **Oude Maas** vormde de hoofdrivier, waarin een aantal zijstromen uitmondten zoals: de **Middelt**, de **Dussen** via de **Voeren**, de **Alm** met de **Eem**.”

In de pre-historie:

Op een kaart is de **stroomrug van de Dussen** te zien, evenwijdig lopend aan de Maas, richting de Waal voorbij Zaltbommel, nabij de **voormalige Beersche Maas**, de **stroom** waarnaar de plaatsen **Oss** en **Ussen** zijn genoemd.

De rivier de **Dussen** en de plaatsen **Ussen** en **Oss** waren in oorsprong **Ulsa-na** en **Olsa-na**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende
Ussa-na en **Ossa-na**, verkort tot **Usna** en **Osna**,
in het jaar (zie De Vries en Köbler) 713 **Osne**,
de oude naam van **Oss**,
en in de Groote Waard in uitspraak geworden tot
Dussa-na, 1156 **Dussan**, 1167 **Dusna**,
..... 1200 **Dusne**, en uiteindelijk tot
Dussen, bij Oss **Ussen**, nu deel van **Oss**.

Zie “**Os** bzw. **Osch**, 8. Jh., in (der Provinz) Nordbrabant, **Osne**, **Oss**, **Osse** (nach F2-499) gehört der Name hierher **Osa**, 8. Jh., unbestimmt im Nordwesten” (zie Köbler),
de afgesloten vorm van **Oolsa**, **Olsne**, **Olse**, de **stroom** waaraan **Oss** is ontstaan, de Maas.

“**Oos**, 3. Jh. (oder) 8. Jh., bei Büdesheim bei Prüm in der Eifel,
..... **Osa**, **oss**, **Ausa-na** (3. Jh.)” (zie Köbler),
was in oorsprong **Oolsa-na**, genoemd naar de **stroom** van de Prüm.

Oos zou eigenlijk **Ools**, **Oolse** of **Olse** moeten heten, naar de herkomst.

Naamkunde: “De betekenis van **Oss** is duister, als de betekenis verband houdt met het nabij gelegen **Ussen** kan gedacht worden aan een oude waternaam.” “**Dussen** is wel in verband gebracht met *does* ‘minderwaardig hout, struikgewas’, maar tegenwoordig ook beschouwd als een oude waternaam, misschien met een stamvormend suffix *-n-* bij de germaanse wortel **pus-* ‘lawaaï’ (vergelijk du. *tosen* ‘tieren, tekeer gaan’). Dus: het woelende water?” (Zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius.)

Prof. Blok heeft in zijn *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200* geen verklaring voor **Dussen**, 1156 **Dussan**, 1167 **Dusna**, 1200 **Dusne**. **Oss** ontbreekt in zijn *Lexicon*.

Vergelijk **Oss**, 713 **Osne** (zie De Vries en Köbler), met
 “**L’Osne**, affluent de la Marne, 1140 **Ona**” (zie Topo-
 nymie générale de la France, E. Nègre), was in oorsprong **Ool-na** en
 Olsne. **Ool-na** is ontstaan uit **Ole-na**.
 Vergelijk de rivier de **Orne** in Frankrijk, in 1077 **Ole-na**.

De **Orne**, rivier in het Noord-Westen van Frankrijk (170 km), bij Caen in zee stromend,
 was in de 2e eeuw **Oli-na**, “chez Ptolemée”, 1020 **Olnus**, 1060-1070
 Olna, 1077
 Ole-na, 1138 **Olna**,
 1197 **Ulna**, 1216 **Olna**, 1227
Ouna (zie internet), < **Oulna**, **Ulna**.

Zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36: “Mit *n*-Elementen sind gebildet **Alna** (so 1251 usw.) > **Alle**, Fluss in Ostpreussen; **Alna**, Fluss im Bez. Lazdijau in Litauen; **Olna** > **Orne**, Nebenfluss der Thil in Belgien. Im Ablaut dazu steht **Elna**, das öfters in Frankreich begegnet” (waarna meerdere stromen Elna volgen).

Olsna werd tot **Osna**. **Ulsna** werd tot **Usna**, in de Groote Waard **Dusna**, 1167, oude naam van de rivier de **Dussen**.

De **Orain**, zijrivier van de Doubs, Jura, 914 **Unna**, 922 **Onna**, 1329 **Orain** (zie internet), toont de afgesleten overgeleverde vormen van **Ulna** en van **Olna**.

Vergelijk **Olne** aan de **Maas-stroom** de **Vesdre** (**Vesder**) in de provincie **Luik**, 847 **Olis-na**, 1095 **Alno**, 1190 **Olne**, 1190 **Hone**, 1243 **One**” (zie Wikipedia **Olne**), **zuiver** overgeleverd, behalve **Hone** en **One**, de afgesleten overgeleverde vormen van **Hoolne** en **Oolne**, eerder **Oolna**, in Frankrijk geworden tot **Ona**, 1140, oude naam van de rivier de **Osne**, zijrivier van de Marne, eertijds ook **Olsne**.

Un-strut (192 km), zijrivier van de **Elbe**, via **Saale**, in 575 **One-strudis**, 7^e eeuw **Une-strude**, 994 **Un-struod** (zie internet), was in oorsprong

..... **Uln-strude**, ... **Uln-struod**, **Oolne-strudis**.
 “Der Name wird vom germaniechen strodu hergeleitet, was Sumpfdickicht heisst.” Verder weet men de herkomst van **Une-** en **One-** niet.

“**Os-forde**, 12. Jh., wüst bei Wendelstein an der **Unstrut** bei Querfurt” (zie Köbler), was in oorsprong
Ols-forde an der **Oolne-strudis**, > **One-strudis**, 575, de oudste naam van de **Unstrut**, een **Elbe-stroom**, via **Saale**.

“**Os-münde**, 12. Jh., an der **Saale**, **OZ-munde**” (Köbler), was eertijds **Ols-munde** of **Olz-munde**.

Aunette (40,2 km), zijrivier van de **Oise**, ca 1004 **One**, 1163 **One-tam** en **Onne-te** (zie internet), was in oorsprong **Oolne** en **Oolne-tam** en **Olne-te**. **Aunette** zou eigenlijk **Aulne-te** moeten heten, naar de herkomst.

Onoz aan de Maas-stroom de **Orneau** bij Namen, 1067 **Olnon** (z. internet), was eertijds **Oolnoz**.

“**OSS** in Noordbrabant, met oudere vormen **Ohse-no** en ... **Os-ne**”
(zie *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen* van dr J. de Vries), wijzen
niet op germaans **ohso* ‘het dier **os**’, maar zijn de **verminkt** overgeleverde vormen van
..... **Oolse-no** en **Ols-ne**.

Vergelijk hier de beek “**Ossen-beck**, 9. Jh., bei Lüdinghausen bei Münster,
..... **Ohsa-no-beki**” (zie Köbler),
de afgesleten overgeleverde vorm van **Oolsa-no-beki** (**Oolse-ne-beke**).
Ossen-beck was ooit **Olse-ne-beck**, > **Osse-ne-beck**, **Ossen-beck**.

Vergelijk

“**Osann**, 12. Jh., bei Wittlich in der Eifel, **Osanna**” (zie Köbler), te lezen
als **Osa-na**, in oorsprong
..... **Oolsa-na**.

Osnes aan de Maas-stroom de **Chiers**, waaraan ook “**Oli-ze-sur-Chiers**,
département Ardennes, region Grand Est”, was in oorsprong
Olsnes, **Ol-se-nes**.

Olsa is een **zijrivier** van de Drau, via Gurk en Metnitz. Aan de Drau zelf ligt **Ols-ach**, d.i.
Ols-ache, **Ols**-‘stroom’, -‘waterloop’, met **nabij (!)** **Ossi-acher-see**, een
zijrivier van de Drau, de **afgesleten** overgeleverde vorm van **Olsi-acher-see**. Die
zijstroom is voor een gedeelte **een meer**. Zie het kaartje, p. 1267, van mijn *Getekend Onderzoek*.
De herkomsten van namen zijn vaaak **GEWOON TE ZIEN** in de zéér gedetailleerde atlas,
hier bij Klagenfurt. De Drau (749 km) is een zijstroom van de Donau.

Vergelijk **Ossie-res**, ligging onbekend, bij **Doornik**, ook aangeduid met
 Hulsie-res (zie Gysseling), op hetzelfde neerkomend als **Ulsie-res**,
 Olsie-res.

“**Ossi-da**, 12. Jh., bei Zeitz, F2-458, **Oz-de**” (zie Köbler), was in oorsprong
Olsi-da en **Olz-de**. Vergelijk
Uls-da, Gronings **Ols-da**, uitspraak **Olze** (gem. Oldambt),
 “in oorsprong gelegen op een schiereiland tussen Pekel Aa en de Westerwoldse Aa, 1447
Ols-wyda, 1462 **Uls-wida**, ca. 1660 **Ulsten**”, is zuiver overgeleverd, **wida** ‘bos’ gele-
 gen aan **Ul-**, **Ol-stroom**. Naamkunde: ‘bos van de persoon **Ultse**’.

Olsa is ook een **zijrivier** van de **Oder** (< **Oolde-re**) in Polen en Tsechië, “polnisch
Olza, tschechisch **Olse**”.

Ossogne in Henegouwen, 972 **Also-ni** (zie Gysseling), komt op hetzelfde neer
 als **Olso-ni**, **Olso-ne**, in de loop der tijd
 geworden tot **Ossogne**.
 De nederzetting is genoemd naar de **stroom** van “**Le ruisseau d’Ossogne**, un cours d’eau de
Belgique, affluent du Hoyoux faisant partie du bassin versant de la **Meuse**, dans la région du
 Codroz en province de Namur, puis en province de Liège.” **Alle** is in de bronnen ook **Olle**.

“**OSS-weil**, 11. Jh., bei Ludwigsburg, **OS-wile**” (zie Köbler), was in oorsprong
Olse-weil en **Ols-wile**.

Vergelijk het eerder behandelde “**Os-forde**, 12. Jh., wüst bei Wendelstein bei **Querfurt**
an der Unstrut”, 575 **One-strudis**, < **Ols-forde** an der **Oolne-strudis**,
 met
 “**Os-furt**, 12. Jh., wüst bei Memleben bei **Querfurt**, **Odes-furt**, **Odis-furt**”
 (zie Köbler), in oorsprong **Ols-furt**, **Ooldes-furt**, **Ooldis-furt**.

Vergelijk

“**Oldes-loe**, 12. Jh., in Stormarn mit alter Salzquelle, **Odes-lo**, **Odis-lo**,
Tades-lo” (zie Köbler), in oorsprong ... **Ooldes-lo**, **Ooldis-lo**,
Aeldes-lo. **Ale** is in de bronnen ook **Ole**.

Vergelijk, negerend **de hoofdletter T**,

“**Tadis-torp**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Anhalt, **Adis-tharpa** (3)”
(zie Köbler), was in oorsprong **Aeldis-tharpa**, en
Aeldis-torp.

“**Tadis-torp**, 12. Jh., wüst bei Groppendorf, Neuholdensleben, **Tades-**
thorp, **Tades-torp**” (zie Köbler), was eertijds **Aeldes-torp**.

“**Tadies-leke**, 10. Jh., der Adamsgraben als Wasserzug vom grünen Kolke zur
Aller (786 **Ale-ra**, zie **Krahe**) bei Celle” (zie Köbler), was in oorsprong
Aeldies-leke.

“**Odels-heim**, 12. Jh., bei Wasserburg, **Otheles-heim**,
..... **Üdeles-heim**” (zie Köbler), toont de klankomwissel-
lingen van **Ülle-des-heim**, **Ole-thes-heim**,
Ole-des-heim.

Odes-furt (zie vorige blz.) was eertijds **Ool-des-furt**, ontstaan uit **Ole-des-**.

“**Osna-brück** aan de Hase tussen **Münster** en **Bremen** was in oorsprong

Olsna-brück, ontstaan uit **Olsa-na**.

“Zahlreich sind **Namen mit S-haltigen Suffixen: Alsa** (Plin., n.h. III 126 u.a.) >

Ausa, Fluss zum Adriatischen Meer bei Aquileia; **Alsa** (so 1136) > Als, Fluss bei

Wien; **Alsà**, Fluss im Bez. Raséinai (Litauen). Damit ablautend Elsa, zweimal in der Toscana (l. Nebenfluss des Arno und l. Nebenfluss der Albegna), einmal in Sizilien (Nebenfluss des Tempio, östl. Catania). Um Weiterbildungen von dieser Basis aus handelt es sich in

..... ***Alsi-na** oder ***Elsa-na** (13. Jh. Else-ne) > Else, Nebenfluss der Werre im Kr. Minden;

..... ***Elsi-na**, dann **Ils-na** (1108 Ili-si-na) > Ilse, r. Nebenfluss der Oker (mit Ort Ilsen-burg, alt Ilsi-ne-burg); vom ähnlicher Grundform die Ilse (1297 Ils-ne), Nebenfluss der Bega bei Lemgo (Lippe).” **Enz.** Zie *Unsere ältesten Flussnamen* van **prof. dr. Hans Krahe**, pagina 37 en 38.

Osna-brück was in de 8^e eeuw ook

Asna-bruggi, in oorsprong

Alsna-bruggi, ontstaan uit ... **Alsa-na**.

“**Asna**, anderer Name der **Lippe**, 10.-11.Jh.” (zie Gysseling), **VERMINKT** overgeleverde vorm van

Alsna, ontstaan uit **Alsa-na**.

Vergelijk “**Alse-na**, inc., affluent droit du Salm” (zie Gysseling), 6 attestaties, van 670 t/m 950.

“**Ahse** (Fluss), 12. Jh., **Lippe** und **Assen?**, an der **Lippe** bei Beckum, **Asna**” (z. Köbler), < **Ahl-se**, **Ael-se**, en < **Als-na**.

Zie ook “**Alsi-na**, 7. Jh., ruisseau d’**Ennal** (in den Ardennen) oder ruisseau de Montleoie (Zufluss der **Salm** in den Ardennen?, unterwärts auch le Glain genannt),
..... **Alsi-na**, **Alse-na**” (zie Köbler). Er is véél **Als**-, eerder **Alas**.

De rivier **Ennal** wijst op een eerder **Ennala**, klankomwisseling van **Ella-na**, “**alteuropäisch**”, via **El-na**, bij **Els-na** geworden tot **Esna**.

Zie:

“**Elna**, ein Nebenfluss der Maas im Département Meuse, 940 **Helna**, jetzt ruisseau d’**Esnes**” (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p 36, 37), in oorsprong
d’**Elsnes**.

Vergelijk Ennala met Ennili:

“**Endle-hausen**, 10. Jh., bei München, **Ennil-husa**” (zie Köbler), eerder
Endele-hausen en **Ennili-husa**, toont de klankomwis-
selingen van **Elli-ni-husa** en van
Elne-de-hausen.

Terug naar **Osna-brück** (zie Köbler):

“**Osna-brück**, 8. Jh., an der Hase zwischen Münster und Bremen,
Asna-bruggi”, < **Alsna-bruggi**
Asen-bruggi”, < **Aelsen-bruggi**
Osna-brugga”, < **Olsna-brugga**
Asna-brug”, < **Alsna-brug**
Osnan-brug”, < **Olsnan-brug**
Osan-brug”, < **Oolsan-brug**
Ossen-brücke”, < **Olsen-brücke**
Osen-brugge”, < **Oolsen-brugge**
Asen-brug”, < **Aelsen-brug**

Ik heb van vele honderden plaatsnamen de herkomst ontdekt, **uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek, de L is weggevalen of een klankomwisseling heeft plaats gevonden.**

“Plaatsnamen werden op de **vlugste** en dan ook **vluchtigste** manier aangeduid, en zijn daardoor meer aan wijziging blootgesteld dan de gewone woorden van de taal.” (Zie dr. J. de Vries in de inleiding van zijn *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*).

En dat was zeker het geval in de vroege middeleeuwen.

Olse-ne aan de **Schelde-stroom** bij **Gent** was in de **9^e eeuw** **Olfne, Olfne**, waarna, in de **11^e eeuw**

Olse-ne, Olse-ne, Olse-ne, Ulse-ne, Hulse-ne, waarna in het begin van de **13^e eeuw** **Olsne** (zie Gysseling), genoemd naar de **stroom** van de **Schelde**.

Hier kón **Olsne** niet tot **Osne** worden, bij zó veel **Olse-ne**.

“**Olse-ne**, aan de **Schelde-stroom** bij **Melle**, bij **Gent**, 797 **Olfne**, begin **9^e eeuw** **Olfne**, eind **9^e eeuw** **Olfna**, 964 **Olfna**, 996 **Olfna** (zie Gysseling), is genoemd naar de **stroom** van de **Leie**, zijstroom van de **Schelde**.

Olfna is de verkoring van **Olfa-na**, **Ol-afa**, **Ol-‘stroom, waterloop’**, met de afleiding “mit **n**-Suffix”.

Zie ook, dezelfde plaats:

“**Olse-ne**, 12. Jh. ?, an der **Leie** in Ostflandern, **Olze-ne, Hulse-ne**” (zie Köbler).

Ossen-drecht in Noord-Brabant, “vroeger aan de **Schelde-stroom**” (zie internet), 812 **Osne** (zie De Vries), was eertijds **Olsne**, de samentrekking van **Olse-ne**, bij **Olse-ne-dreth**, in de loop der tijd geworden tot **Osse-ne-, Ossen-dreth**, 1187, **dreth** ‘veer’ of ‘waterloop’ van **Ol-se**, de **stroom** van de **Schelde**, door naamkundigen verklaard als: “Samenstelling van **drecht** ‘veer, waterloop’ en **ossen**, meervoud van ‘os’ (rund).”

Er zijn in Duitsland **14** plaatsen met **Ossen-**, waaronder 5 plaatsen **Ossen-dorf**, ‘dorp van **ossen**, **runderen?**, een plaats **Ossen-heim**, en een **Ossen-dorf**, voorheen **Dossen-dorf**, bij Keulen. Een plaats **Ossen-feld** was voorheen **Osse-ne-velde**. (Zie Köbler), < **Olse-ne-velde!**

“**Ossele** (curtis), 12. Jh., unbestimt nahe **Antwerpen**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Olle-se**.

Ossel in België, provincie Antwerpen, 1148 **Ossele** (zie De Vries), toont de klankomwisseling van **Olle-se**, Olle-waterloop “mit s-Suffix”.

Osselt in België, ... provincie Brabant, 1540 **Ossele** (zie De Vries), toont de klankomwisseling van **Olle-se**, Olle-waterloop “mit s-Suffix”.

Usselo, gem. Enschede, 1188 **Oslo**, 1350 **Usle**, 1381 **Ussele**, 1426 **Usselo**, 1450 **Ossel** (zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*), tonend bij Oslo en Usle de verkortingen van

Osselo en **Ussele**, allen wijzend op de klankomwisselingen van **Olle-so** en **Ulle-se**, en nog een keer **Ulle-se**, en **Ulle-so**, **Olle-se**, genoemd naar de **stroom** waaraan de nederzetting is ontstaan, één van de vele aldaar stromende beken.

Usselo, Nedersaksisch **Ossel**, is een dorp ten westen van de stad Enschede.

Naamkunde: “De oudste vorm komt overeen met de naam van de hoofdstad van Noorwegen en men heeft voor de verklaring in dezelfde richting gezocht: een samenstelling van ***ansu-** ‘god’ en ***laua**, **lo** ‘bos’. Wellicht is toch beter te denken aan ‘**bosje van de persoon Oso**’, vlevorm bij namen als **Oswald** en **Osgêr**, zie **Ossennisse**.” (Zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.)

Naamkunde: “De oorsprong van **Oslo** in Noorwegen is enigszins onbekend. **Lo** betekent hoogstwaarschijnlijk ‘luwte’ of ‘haven’ en **os** kan verscheidene betekenissen hebben, zoals ‘pantheons’, ‘riviermonding’ of ‘helling.” (Zie internet, WikipediA Oslo.)

De nederzetting is volgens mij genoemd naar de **stroom** waaraan **Oslo** is ontstaan, het **water** van de **Oslofjord**, b.v. **Olla-so**, > **Ossalo**, **Oslo**.

Door **Oslo** stroomt de rivier de **Alna**, in de bronnen ook **Olna** (zie ook Krahe), < **Alla-na**, **Ola-na**.

Osse-nisse is genoemd naar de **stroom** van de **Schelde**, waaraan het is gelegen (“vroeger vele malen overstroomd”), in oorsprong

Olse-nisse, **nesse** ‘in het water uitstekend stuk land’, in **Olse**, de **stroom** van de **Schelde**, ook bij de twee plaatsen **Olse-ne** aan de **Schelde-stroom** in Vlaanderen, zo ook **Ossen-drecht**, eerder ook aan de **Schelde-stroom**, 812 **Osne**, < **Olsne**, de verkorting van **Olse-ne**.

Naamkunde: **nesse** ‘nes, in het water uitstekend stuk land’ en **ossen** ‘koeien’.”

Osse-nisse heeft dezelfde herkomst als ‘**Uls-nis** an der Schlei, ein Meeresarm der Ostsee in Schleswig-Holstein, im Jahre 1349 **Ulfs-nees**, Dänisch **Uls-næs**, ‘*nees, næs*, ‘**ins Meer vorspringende Landspitze**’.” (Zie internet.)

Osse-nisse was in 1182 **Os-nesse**, in oorsprong **Ols-nesse**.

Olse is in de bronnen ook **Ulse**.

Ulsen (Duits **Uelsen**), net over de grens bij Nordhorn, 1131 **Uls-nen** (zie Köbler), heeft dezelfde herkomst als **Us-nen** bij Lippstadt, 13^e eeuw **Usse-na** (zie Köbler), door Köbler vergeleken met **Ussen** in Noord-Brabant, deel van **Oss**, 713 **Osne** (zie De Vries en Köbler), < **Olsne**, de verkorting van **Olse-ne**, in de bronnen ook **Ulse-ne** (zie de plaatsen Olse-ne aan de Schelde-stroom bij Gent, ook Ulse-ne).

Vergelijk

Ussen in Noord-Brabant bij **Oss**, met het nabije **Dussen**, ook in Noord-Brabant, vóór de Sint-Elisabethsvloed in 1421 gelegen in de **Groote of Zuidhollandsche Waard**, toen ook een **rivier, stroom** van de **Oude Maas**, 1156 **Dussan**, 1167 **Dusna**, 1200 **Dusne** (zie het *Lexicon* van prof. **Blok**, die geen verklaring heeft), te lezen als **Ussan**, **Usna**, **Usne**, in oorsprong **Ul-san**, **Ulsna**, **Ulsne**, bij Nordhorn **Ulsnen**, in 1131, nu **Ulsen**.

Vergelijk **Dussan**, te lezen als **Ussan**, eerder **Ussa-na**, < **Ulsa-na**,
 met **Usnen** bij Lippstadt, 13^e eeuw **Usse-na**, < **Ulse-na**.
 Vergelijk **Ulsnen**,
 1131, oude naam van **Ulsen** (Duits **Uelsen**), net over de grens bij Nordhorn.

“In het jaar 1131 maakte **Ulsen**, Duits **Uelsen**, nog deel uit van **Twente**, dat destijds net als Utrecht tot het Duitse rijk behoorde.” “**Ulsen** (Duuts **Uelsen**) is ne gemeente in de Groafschop Beantem in de Duutse deelstaat Nedersaks, ande greanze met Nederland.”

Ulsen, Duits “**Uelsen**, 12. Jh. nordwestlich Nordhorns bei Bentheim auf von breiten Mooren und Brüchen bzw. Bruchmooren durchzogenem Hügelgrund, **Uelse-ten**, **Uls-nen**, **Ul-sen**” (zie Köbler), is genoemd naar een *stroom* van de **Vechte**.

“**Uelzen** (**Ülzen**), 10. Jh., an der Ilmenau bei Lüneburg, **Ullis-husen**, **Ulle-sen**” (zie Köbler), is genoemd naar de *stroom* van de **Ilmen-au**, **Ulle**, eerder **Ulla**, “alteuropäisch”. **Ulle-sen** is de gronvorm van **Ul-sen**.

Uppel aan de Uppelsche Gantel, het verlengde van de Maas-stroom de Alm in de Grootte Waard, was eerder **Uppele**, klankomwisseling van **Ulle-pe**, eerder **Ulla-pa**, **Ulla-apa**, **Ulla-‘stroom’**, alwaar ook de **Maas-stroom** de **Ulla-ba**, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisseling **Ubbala**, waarna verkort tot **Ubla**, in uitspraak **Dubla**, (in 1064), waarna **Duble** (in 1101), waarna **Dubbele**, (ca. 1180), uiteindelijk **Dubbel**.

Vergelijk **Uble**, nederzetting op het eiland Lastovo in Kroatië aan de Adriatische Zee.

Vergelijk **Üble**, een Schlucht, een kloof in de Rijn-stroom de Frutz in Oostenrijk.

“**Upplan**, 11. Jh., wüst bei **Zutphen**, in Gelderland” (zie Köbler), verkorting van **Uppalan**, klankomwisseling van **Ulla-pan** (**Ulle-pen**, > **Ul-pen**).

Oppel aan de Oder, Poolse naam **Ople**, “schlesisch **Uppeln**”, “tschechisch **Opoli**, ook **Opel**, **Oppel** en **Oppeln** (zie het internet, Wikipedia), toont de namen

Oppele, **Uppelen**, **Oppelen**, klankomwisselingen van **Olle-pe**, **Ulle-pen**, **Olle-pen**. **Opoli** is de klankomwisseling van **Olo-pi**, **Ole-pe**.

“**Up-wich**, 12. Jh., bei Ramsdorf bei Recklinghausen, **Uppeles-wic**” (Köbler), toont de klankomwisseling van **Ulle-pes-wic**.
Up-wich zou eigenlijk **Ulp-wich** moeten heten, naar de herkomst.

“**Upple-ward** bei Emden, 10. Jh. (Kirchdorf)” (zie Köbler), toont de verkorting van **Uppele-ward**, de klankomwisseling van **Ulle-pe-ward**.

“**Ueple-inge**, 10. Jh., bei Seehausen bei Wormirstadt, **Uppel-inga**, **Uppel-ingen**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Ulle-pe-inga**.

“**Upl-inge**, 10. Jh., wüst bei Badersleben bei Oschersleben, **Uppel-inga**” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Ulle-pe-inga**.

Uppel in de **Groote of Zuidhollandsche Waard**, gelegen aam de **Uppelsche Gantel**, het verlengde van de rivier de **Alm**, 1277 **Uppel**, was eerder **Uppele**, de klankomwisseling van **Ulle-pe**, **Ulle-apa**, **Ulle-stroom**, hier het verlengde van de **Alm**. **Uppel** ligt nu in Noord-Brabant, gemeente Woudrichem. **Naamkunde**: “Naar de vorm mogelijk : **up** ‘hoger gelegen’ **lo** ‘bos’.” Zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.)

Het meerdere **Ussele** is de klankomwisseling van **Ulle-se**.

Vergelijk **Tussale**, 11^e eeuw, oude naam van de **Düssel**, zijrivier van de **Rijn** (zie Köbler) bij **Düssel-dorf**, te lezen als **Ussale**, de klankomwisseling van
..... **Ulla-se**, waaraan **Ülle-se-dorf**.

“**Düssel-dorf**, verouderd Nederlands **Dussel-dorp**, de hoofdstad van de deelstaat Noordrijn-Westfalen, zou eigenlijk **Ulle-se-dorp** moeten heten, naar de herkomst, dán wellicht zijn geworden tot **Ulse-**, **Ulsen-dorp**, aan de rivier de **Ulse**.

“**Düssel-dorf**, 12. Jh., Stadt an dem Niederrhein an dem Übergang zu dem Bergischen-land, **Dussel-dorp**,
..... **Thussel-dorp** (1162)” (zie Köbler), toon de klankomwisseling van **Ulle-se-dorp**, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisseling **Ussele-dorp**, waarna in uitspraak **Thussele-dorp**, **Thussel-dorp**.

De hoofdletters **T** en **D** moeten worden genegeerd.

“**Dussl-ingen**, 8. Jh., bei Tübingen, **Tuzzil-ingen**” (zie Köbler), te lezen als **Dussele-ingen** en **Tuzzile-ingen**, toont de klankomwisselingen van **Ulli-ze-ingen** en van **Ulle-se-ingen**. Vergelijk “**Uziles-husin**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu dem Südwesten” (zie Köbler), tonend de klankomwisseling van
..... **Ulli-zes-husin**.

Vergelijk de **rivier** de **Dussen** in de **Groote Waard** met

..... “Das Dorf **Dussn-ang** im oberen **Murgtal**, 754

..... **Tuzzin-wang**, im 18. Jh.,

Tussl-ingen” (zie Historisches Lexikon der Schweiz), te lezen als **Tussle-ingen**,
verkorting van **Tussele-ingen**, te lezen als **Ussele-ingen**, de klankomwis-
seling van **Ulle-se-ingen**; vele eeuwen

eerder ook **Ulzin-wang** en

..... **Ulsen-ang**, in de **Groote Waard**:

..... **Ulsen**, veel eerder **Ulsa-na**,

in de loop der eeuwen geworden tot **Ussa-na**

en samengetrokken tot **Usna**

en **Ussan**,

waarna in uitspraak **Dusna**

en **Dussan**,

de oude namen van de **rivier** de **Dussen**

in de **Groote Waard**.

Dussen-ang, > “**Dussn-ang** wird als **Tuzzin-wang** 754 erstmal erwähnt”, te lezen als

Ussen-ang en **Uzzin-wang**, bij vele namen
het geval, in oorsprong **Ulzin-wang** en
Ulsen-ang.

De laatst genoemde oude naam van “**Dussn-ang**, 8. Jh., in dem (Kanton) **Thurgau**,
Tuzzin-wang (754), **Tuzzinananc** (!), s. wang, ahd. M, Feld, Au, Wiese,
Hang” (zie Köbler) (het **uitroepeten tussen haakjes** is niet van mij), moet gelezen worden
als **Tuzzi-na-anc**, in oorsprong **Ulzi-na-anc**, genoemd naar
de **stroom** van de **Murg** (34 km), zijrivier van de **Thur**.

Vergelijk **Ulsa-na** in de **Groote Waard**,
in de loop der eeuwen geworden tot **Ussa-na**, waarna **Usna**,
in uitspraak geworden tot **Dussan** en ... **Dusna**,
de oude namen van de **rivier** de **Dussen**.

Tuzzin-wang, oude naam van **Dussn-ang**, heeft dezelfde herkomst als

Uzzin-acha, oude naam van **Uzn-ach**, gelegen in hetzelfde gebied.

Het enige verschil is het tweede element van de namen.

De afstand tussen **Dussn-ang** en **Uzn-ach** (**Uzzen-ach**) is 35,7 km.

Volledig:

“**Uzn-ach**, 8. Jh., an dem **Zürichsee** in (den Kanton) Sankt Gallen, **Uzzin-aha**,
Ussin-acha” (zie Köbler), was eertijds **Ulzin-**, **Ulsin-acha**, **acha** ‘stroom, water-
loop’, hier de **Zürichsee**.

“**Uzzun-aha**, 9. Jh., wüst nahe der in den Main fließenden Kinzig, **Uzzin-aha**,
Uzzen-aha” (zie Köbler), was in oorsprong **Ulzun-aha**, **Ulzin-aha**.

“**Uz-wil**, 9. Jh., an der **Thur** in (dem Kanton) Sankt Gallen, **Uzzin-wilare**, **Uzzen-wilare**” (zie Köbler), was in oorsprong **Ulzin-wilare**, **Ulzen-wilare**.

“**Uzzen-weiler**, 12. Jh., bei Rothenburg ob der **Tauber**, **Uzzin-wilare**, **Uzen-wileri**” (zie Köbler), was eertijds **Ulzen-wileri**, **Ulzin-wilare**, **Ulzen-weiler**.

“Plaatsnamen werden op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, en zijn daardoor meer aan wijziging blootgesteld dan de gewone woorden van de taal” (zie dr. J. de Vries in zijn *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*).

“**Duzze-hem**, 13. Jh., onbestimmt mit Bezug zu Nassau?” (zie Köbler), heeft (wat betreft het eerste element van de naam) dezelfde herkomst als de rivier de **Dusse** in de Groote Waard: **Ul-se**, **Ul-ze**.

“Talrijke **veenstromen** en **zijriviertjes** van de **Maas** speelden een belangrijke rol in de ontwikkeling van het landschap en de bevolkingsgeschiedenis tussen Dordrecht en Heusden: **Nieuwe Maas**, **Alm**, **Werken**, **Middelt**, **Dusse**, **Voren**, **Eem**, **Graaf** en **Dubbel**.” “Het centrum van Munsterkerk, met kerk, zal gelegen hebben tussen thans de Oude Straat en de Kalversteeg, **aan de Dusse**.” (Zie “Streekhistorie. Dussen in de prehistorie. Dussen, vóór de St. Elisabethsvloed.”) “De Voeren, waar de naar het noorden afbuigende **De Dusse** in uitmondde.”

“**Tussa** s. Risstissen, 9. Jh., bei Ehingen an der Ries” (zie Köbler) wijst op een eertijds **Ulsa**.

“**Tussen-hausen**, 10. Jh., bei Mindel-heim, **Tuzin-husa**” (zie Köbler), was eertijds **Ulsen-hausen** en **Ulzin-husa**.

“**Ussen-dorf**, onbestimmt mit **Bezug zu Bayern**” (zie Köbler), was in oorsprong **Ulsen-dorf**.

Ussen in Nordbrabant s. **Usnen**” (zie Köbler), zou eigenlijk **Ulsen** moeten heten, ontstaan uit **Ulse-ne, Ulsa-na**, zeer nabij **Oss**, 712 **Osne**, eertijds **Olsne, Olse-ne, Olsa-na**.

Usnen bij Lippstadt, 13^e eeuw **Usse-na** (zie Köbler), wordt door Köbler vergeleken met **Ussen** in Noordbrabant bij **Oss**, afgesleten overgeleverd; de **L** is weggefallen, in oorsprong **Ulse-na**.

Ulsnen, 1131, oude naam van **Ulsen** net over de grens, bij Nordhorn, is **zuiver** overgeleverd.

“**Ozzi-ne-bach**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Bayern, **Ozzin-bach**” (zie Köbler), was in oorsprong
Olzi-ne-bach, waarna **Olzin-bach**.

“**Töss**, 9. Jh., ein Fluss in (dem Kanton) Zürich, **Thosa** (3)” (zie Köbler), moet gelezen worden als **Osa** en
Öss, in oorsprong **Oolsa** en
Ölss, Ölse. “**Thosa** (1) s. **Opperdoes**, 10. Jh., in **Nordholland**” (zie Köbler), heeft dezelfde herkomst: **Oolsa**, nabij Medemblik. Naamkunde: “*does* ‘lichte turf, mosveen’.”

“**Os** bzw. **Osch**, 8. Jh., in (der Provinz) Nordbrabant, **Osne** (713) echt?, **Oss** (1069), **Osse** (um 1200) (nach F2-449) gehört der Name hierher **Osa**, 8. Jh., unbestimmt im Nordwesten” (zie Köbler), was in oorsprong **Oolsa**.

“**Oos**, 3. Jh. (oder) 8. Jh., bei Büdesheim in der Eifel, **Osa**, **Oss**, **Ausa-na** (3. Jh.)” (zie Köbler), was eertijds **Oolsa**, **Olse**, **Aulsa-na**, andere schrijfwijze voor **Oolsa-na**.

Oos zou eigenlijk **Ools** moeten heten, of **Oolse**, **Olse**, of **Oolse-ne**, **Oolsen**, naar de herkomst.

“**Osann**, 12. Jh., bei Wittlich in der Eifel, **Osanna** (1180” (zie Köbler),
moet gelezen worden als **Osa-na**, de afgesleten overge-
leverde vorm van **Oolsa-na**.

“**Ossen-beck**, 9. Jh., bei Lüdinghausen bei Münster, **Ohsa-no-beki**” (zie Köbler),
was in oorsprong **Ohlsa-no-beki**.
Ossen-dorp was eerder **Osse-ne-beck**, < **Olse-ne-beke**.

“**Ossen-dorf**, 10. Jh., bei Köln, **Ossen-thorp**, **Ossin-dorp**, **Dossen-dorp**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Olsen-dorp**.

“**Dossen-heim**, 8. Jh., nördlich Heidelbergs, **Dosen-heim**, **Dossen-heim**,
Tossen-heim, **Dassen-heim**, **Dussin-heim**”
(1206)” (zie Köbler), was in oorsprong **Ulsin-heim**,
Olsen-heim, **Alsen-heim**, **Oolsen-heim**.

“**Dossen-heim**, 8. Jh., bei Zabern im Elsass, **Dossen-heim**, **Dosen-heim**”
(zie Köbler), was in oorsprong **Oolsen-heim**,
Olsen-heim.

“**Dutteln-heim**, 10. Jh., bei Erstein, **Thuteln-heim**, **Duteln-heim**” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen van **Ulle-ten-heim**.

“**Tüschen**, 10. Jh., bei Mettmann, **Zusse-na**” (zie Köbler), was in oorsprong **Ülschen** en **Ulse-na**.

“**Tüschen**, 10. Jh., bei Wipperfürth nordöstlich bei Kölns?, **Zusse-na**” (z. Köbler), was in oorsprong **Ulse-na** en **Ülschen**.

“**Dusun-hem**, 11. Jh., wüst bei Salder bei Wolfenbüttel” (zie Köbler), was in oorsprong **Ulsun-hem**.

“**Ussy-sur-Marne** est une commune française située dans le département de Seine-et-Marne en région Île-de-France”, in oorsprong **Ulsi**.

“**Ussy** est une commune française située dans le département du Calvados en région Normandie”, in oorsprong **Ulsi**. “**Ussi-tin**, 11. Jh., onbestimmt in Pannonien mit Bezug zu Salzburg” (zie Köbler), was eertijds **Ulsi-tin**.

“**Tusilan** bzw. **Tusilin**, 12. Jh., onbestimmt in Oberbayern?” (zie Köbler), toont de klankomwisselingen van **Ulli-sin** en van **Ulli-san**.

“**Tuteles-bach**, 11. Jh., bei Neunkirchen an dem Brand bei Forchheim” (zie Köbler), toont de klankomwisseling van **Ulle-tes-bach**.

“**Tulln** (Tulln an der Donau, 9. Jh., nordwestlich Wiens, **Dullo-na**, **Tulli-na**, **Tulna**, **Tullo-na**” (zie Köbler), moet gelezen worden als **Ulli-na**, **Ulna**, **Ullo-na**.

“**Tulli-feld**, 8. Jh., an der Werra westlich Schmalkaldens, **Dulli-feld**, **Tolli-feld**”
(zie Köbler), moet gelezen worden als **Ulli-feld**, **Olli-feld**.

Vergelijk de eerder behandelde plaatsen **Thussel-dorp** (1162), oude naam van **Düssel-**
dorf; **Tuzzil-ingen**, oude naam van **Dussl-ingen** bij
Tübingen; en **Tussle-ingen**, aanduiding van **Dussn-ang** in
de 18^e eeuw; met “**Tussl-ing**, 8. Jh., bei Altötting,
..... **Tuzzil-inga**,
..... **Duzzil-ingun**” (zie Köbler), allen tonend de klank-
omwisseling van **Ulle-se-**, **Ulli-zi-**, > **Ussele-**, **Uzzili-**.

“**Düssern**, 11. Jh., bei Duisburg, **Duisseron**” (zie Köbler), wijst op een oorspronkelijk
Ulsern, **Ulse-ren**, **Ulse-ron**.

“**Dulder**, 9. Jh., bei Oldenzaal in (der Provinz) Overijssel, **Thuleri** (890), **Thulre** (um
1150), **Tholre** (1059 s. **Thulere**” (zie Köbler), waarna **Dolre**, **Tolre**, **Dulre** (zie *Neder-*
landse plaatsnamen, herkomst en historie), wijst op een eerder **Ule-ri**, **Ul-re**, **Ol-re**,
afleiding “mit *r*-Bildung”, zo ja, dán genoemd naar de *stroom* van de Spikkerbeek.

“**Dössel**, 10. Jh., nordöstlich Marburgs an der Lahn, **Disele**”, toont de klank-
omwisselingen van **Ille-se** en
Ölle-se, > **Össele**.

“**Otten-heim**, 9. Jh., bei Lommersum bei Euskirchen, **Oden-heim**,
Otte-ne-heim” (zie Köbler), was in oorsprong **Oolden-heim**,
Olte-ne-heim, **Olten-heim**.

“**Dotten-heim**, 8. Jh., b. **Uffen-heim**, **Tudin-heim**, **Totten-heim**” (zie Köbler), was in oorsprong **Uldin-heim**, **Olten-heim**, bij **Ulfen-heim**.

Vergelijk:

“**Otten-hausen**, 11. Jh., bei Luzern, **Utin-husen**” (zie Köbler), was eertijds **Olten-hausen** en **Ultin-husen**, = **Uldin-husen**.

“**Otten-hausen**, 11. Jh., bei Weissensee, **Uten-husun**, ... **Uttin-husin**” (zie Köbler), was in oorsprong **Ulten-husun**, **Ultin-husin**, **Olten-hausen**.

Vergelijk:

“**Oden-hausen**, 12. Jh., an der Lahn, **Uten-husun**, ... **Uden-husen**” (zie Köbler), in oorsprong **Ulten-husun**, .. **Ulden-husen**,

“**Oden-hausen**, 10. Jh., frühere Höfe auf der Radewig in Herford, **Outen-husen**, **Adon-hus**, ... **Aden-huesen**” (zie Köbler), was eertijds **Oulten-husen**, **Aeldon-hus**, **Aelden-huesen**, **Oolden-hausen**.

“**Oden-heim**, 8. Jh., bei Bruchsal, **Oten-heim**, **Othen-heim**” (zie Köbler), was in oorsprong **Oolten-heim**, **Oolthen-heim**, **Oolden-heim**. Er zouden nog vele namen kunnen volgen.

Oolthen is de herkomst van **Othain** (**Othin**), zijrivier van de **Maas**, via Chiers, met nederzetting **Othe**, in oorsprong **Ool-the** aan de **Ool-thin**, ontstaan uit **Ole-the**, zoals .. **Oli-ti**, 947, een oude naam van de **Lot**, zijrivier van de Garonne, 6^e eeuw **Ul-da**, 7^e eeuw **Ul-ta**, 10^e eeuw **Ol-tis** (zie internet). **Lot** was eerder **Le Olt**, > **L'Olt**, > **L'Ot**, > **Lot**.

Otten-heim is in de bronnen (zie hiervoor) **Otte-ne**-heim, **Oden**-heim, **Dotten**-heim, **Totten**-heim, **Othen**-heim, **Uten**-heim, **Uden**-heim, **Tuden**-heim, zo ook met het tweede element -hausen, daarbij ook **Aden**-hausen.

Uit al deze namen is de L weggefallen, in oorsprong

Olte-ne- (< **Olle-te**), **Ool-den**- (< **Ole-den**-), **Ul-ten**- (< **Ulle-ten**-), **Ulden**- (< **Ulle-den**-), **Ool-then**- (< **Ole-then**-) en **Aelden**- (< **Ale-den**-), afgeleid van de oude stroomnamen Olle, Ole, Ulle (Oule), Ale.

De oude nederzetting **Totten-ham** in **Londen**, bekend van de voetbalvereniging **Tottenham Hotspur**, moet gelezen worden als

..... **Otten-ham**, eertijds **Ol-ten**-ham, < **Olle-ten**, de afleiding “mit *t*-Bildung”, genoemd naar de *stroom* van de de **Lea**, waaraan de nederzetting is ontstaan, zijrivier van de **Theems**. De oude vermelding **Tote-ham** was eertijds **Ool-te-ham** (< **Ole-te**-).

Totten-ham heeft dezelfde herkomst als **Totten**-, **Dotten**-, **Tuden**-, **Uden**-, **Oden**-, **Othen**-, **Otten**-heim in Duitsland.

Tenslotte:

Dussen, rivier in de **Groote Waard**, heeft dezelfde herkomst als

Düssin, deel van Brahlstorf in Mecklenburg-Vorpommern, genoemd naar de *stroom* van de Sude, Elbe-stroom via de Boize (z. internet). Vergelijk “**Uzn**-ach, 8^e eeuw

Ussin-acha, an der Zürichsee in der Schweiz” (z. Köbler). Vergelijk “**Dossen**-heim, 1206

Dussin-heim, bei Heidelberg, 8. Jh., **Dosen**-heim, **Tossen**-heim, **Dassen**-heim” (Köbler).

Dussen-ang, “**Dussn**-ang aan de *Thur-stroom* de Murg in Zwitserland, was in 754

Tuzzin-wang.” Vergelijk “**Uz**-wil aan de *Thur-stroom*, in Sankt Gallen, 9. Jh.,

Uzzin-wilare, **Uzzen**-wilare.” Vergelijk **Uzzen**-weiler, 12. Jh., ob der Tauber,

Uzzin-wilare.” Uit alle genoemde namen is de L weggefallen.

Tuzzin-wang en

Uzzin-wilare, beiden aan de **Thur-stroom**, hebben dezelfde herkomst: **Ulzin**-.

Dussen, rivier in de **Groote Waard**, heeft dezelfde herkomst als
“Ussen, “11. Jh. ?, wüst südöstlich Lippstadts,
Usne” (zie Köbler). Vergelijk “**Usnen**, 11. Jh., wüst bei Erwitte bei Lipstadt,
Usne” (zie Köbler). Vergelijk rivier de **Dussen** in de Groote Waard ca. 1200
Dusne. Vergelijk **Ulsen**, Duits “**Uelsen**, 12. Jh., nordwestlich bei Nordhorn, Bentheim, 1131
Ulsne, Ulsen.”
“Ussen in Nordbrabant s. **Usnen**” (Köbler), aan de Maas-stroom bij Oss, 713 **Osne**, duidelijk
eertijds **Olsne**, op hetzelfde neerkomend als
Ulsne, > **Ulse-ne**, **Ulsen**, herkomst van **Oss/Ussen**.
Olse-ne, óók **Ols-ne**, aan de Schelde, was voorheen ook **Ulse-ne** (zie Gysseling),
..... dan ook **Uls-ne**.

Bas Kloens, Dordrecht, 15 februari 2019

website: www.kloens.art , mail: bas@kloens.com